

Europeiska unionens officiella tidning

L 350

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

30 december 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1353/2008 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 74/2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1354/2008 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1628/2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1629/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien 24
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina 35
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1356/2008 av den 23 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 593/2007 om de avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet ⁽¹⁾ 46

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1357/2008/EG av den 16 december 2008 om ändring av beslut nr 1720/2006/EG om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande ⁽¹⁾ ... 56

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1358/2008/EG av den 16 december 2008 om ändring av beslut nr 1904/2006/EG om inrättande av programmet Ett Europa för medborgarna för åren 2007–2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap 58
-

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete 60
- ★ Rådets rambeslut 2008/978/RIF av den 18 december 2008 om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden 72
-

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1353/2008

av den 18 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 74/2004 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 74/2004⁽²⁾ en slutgiltig utjämningsstull på import av sänglinne av bomull enligt KN-nummer ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 och ex 6302 32 90 med ursprung i Indien. Tullsatsen varierar mellan 4,4 % och 10,4 % för de enskilda företag som ingick i stickprovet, med en genomsnittlig tullsats för samarbetsvilliga företag på 7,6 % och en övrig tullsats på 10,4 %.

1.2 Inledande på eget initiativ av den partiella interimsoversynen

- (2) Efter det att den slutgiltiga antidumpningstullen hade införts meddelade de indiska myndigheterna att omständigheterna i fråga om två subventionssystem (tullkreditsystemet och befrielsen från inkomstskatt enligt paragraf 80HHC i lagen om inkomstskatt) hade ändrats och att dessa förändringar var av varaktigt karaktär. Man menade

att subventioneringsnivån därför troligen hade minskat och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ändras.

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som de indiska myndigheterna lämnat och fann att den var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾ på eget initiativ en partiell interimsoversyn av de gällande åtgärderna.

- (4) Syftet med den partiella interimsoversynen var att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras när det gäller de företag som haft förmåner från ett eller båda av de subventionssystem som påstods ha ändrats, där tillräcklig bevisning lagts fram i enlighet med relevanta bestämmelser i tillkännagivandet om inledande. Beroende på undersökningsresultaten kommer man under undersökningen även att bedöma behovet av att ändra de åtgärder som tillämpas på andra företag som var samarbetsvilliga i den ursprungliga undersökningen och/eller den övriga åtgärd som tillämpas på övriga företag.

1.3 Översynsperiod

- (5) Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2006–30 september 2007 (nedan kallad *översynsperioden*).

1.4 Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt de indiska myndigheterna, de indiska exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga i den tidigare undersökningen, konstaterades haft förmåner från åtminstone ett av de två subventionssystem som enligt vad som påstods hade ändrats och angavs i tillkännagivandet om inledande av den partiella

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 12, 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 230, 2.10.2007, s. 5.

interimsöversynen samt företrädarna för gemenskapstillverkarna om att den partiella interimsöversynen inleddes. Berörda parter hade möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lades fram av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

- (7) Med anledning av det stora antalet berörda parter i denna översyn, föreslog man att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas vid subventionsundersökningen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.
- (8) För att kommissionen i enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen skulle kunna välja ut ett stickprov ombads exportörer och företrädare för dem att inom tre veckor efter förfarandets inledande ge sig till känna och lämna grundläggande information om sin exportomsättning och inhemska omsättning och om vissa särskilda subventionssystem samt meddela namn på och verksamhet hos alla dem närstående företag. Även de indiska myndigheterna informerades.
- (9) Mer än 80 företag gav sig till känna och lämnade de upplysningar som krävdes för ett stickprovsförfarande. Dessa företag svarade för 95 % av Indiens sammanlagda export till gemenskapen under stickprovundersökningsperioden.
- (10) Med tanke på det stora antalet företag, valdes ett stickprov med 11 exporterande företag och grupper med den största exportvolymen till gemenskapen ut, i samråd med gemenskapsindustrin, den indiska textilbranschorganisationen Texprocil och de indiska myndigheterna.
- (11) Dessa företag svarade för 64 % av den sammanlagda exporten från Indien till EU av den berörda produkten under stickprovundersökningsperioden (1 april 2006–31 mars 2007). I enlighet med artikel 27 i grundförordningen omfattade det valda stickprovet den största möjliga representativa exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.
- (12) Fyra företag som inte ingick i stickprovet begärde att en individuell subventionsmarginal skulle fastställas i enlighet med artikel 27.3 i grundförordningen. Med hänsyn till det stora antalet ansökningar och det stora antalet företag som ingick i stickprovet ansågs det emellertid att sådana individuella undersökningar skulle ha blivit orimligt betungande i den mening som avses i artikel 27.3 i grundförordningen och skulle ha gjort det omöjligt att avsluta undersökningen i tid. Därför avslogs ansökningarna om fastställande av individuella marginaler från de fyra företag som inte ingick i stickprovet.
- (13) Under undersökningen konstaterades det att två företag som var närstående två exporterande företag som ingick i stickprovet inte tillverkade, exporterade eller på den inhemska marknaden sålde den berörda produkten under översynsperioden. De meddelade inte heller att de avsåg

att göra det i framtiden. Man beslutade därför att utesluta dessa närstående företag ur stickprovet och beräkningen av individuella subventionsmarginaler.

- (14) De företag som inte ingick i stickprovet underrättades om att en eventuell utjämningsstull på deras export skulle beräknas enligt artikel 15.3 i grundförordningen, dvs. att tullen skulle inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som faststälts för företagen i stickprovet.
- (15) De företag som inte gav sig till känna inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande betraktades inte som berörda parter.
- (16) Svar på frågeformulären mottogs från alla exporterande tillverkare i Indien som ingick i stickprovet.
- (17) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

Indiska myndigheter

— Handelsministeriet, New Delhi

Exporterande tillverkare i Indien

— Anunay Fab. Limited, Ahmedabad

— Brijmohan Purusottamdas, Mumbai och Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai

— Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai

— Intex Exports, Pattex Exports och Sunny Made-ups, Mumbai

— Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise och Excellence Overseas, Ahmedabad och Mumbai

— Madhu Industries Limited och Madhu International, Ahmedabad

— Mahalaxmi Exports och Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad

— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai

— Prem Textiles, Indore

— The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, N W Exports Limited och Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai

— Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

1.5 Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

- (18) De indiska myndigheterna och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå att de tillämpliga tullsatserna skulle ändras och de gällande åtgärderna fortsätta att tillämpas. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

2. BERÖRD PRODUKT

- (19) Den produkt som är föremål för översynen är sänglinne av bomull, som är ren eller blandad med konstfibrer eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgad eller tryckt och med ursprung i Indien (nedan kallad *den berörda produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 och ex 6302 32 90, enligt definitionen i den ursprungliga undersökningen.

3. SUBVENTIONER

3.1 Inledning

- (20) På grundval av de tillgängliga uppgifterna och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som påstods innefatta subventioner:

Subventionssystem som undersöktes i den ursprungliga undersökningen:

1. Tullkreditsystemet (i tabeller kallat *DEPB*)
2. Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial (i tabeller kallat *DFRC*)/systemet med tillstånd för tullfri import (i tabeller kallat *DFIA*)
3. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (i tabeller kallat *EPCG*)
4. Systemet med förhandslicenser (i tabeller kallat *ALS*)/systemet med förhandstillstånd (i tabeller kallat *AAS*)
5. Industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag (i tabeller kallade *EPZ/EOU*)
6. Systemet med befrielse från inkomstskatt (i tabeller kallat *ITES*)

Subventionssystem som inte undersöktes i den ursprungliga undersökningen:

7. Tullrestitutionssystemet (i tabeller kallat *DDS*)

8. Systemet med finansiering av teknisk uppgradering (i tabeller kallat *TUFS*)

9. Exportkreditsystemet (före sändning och efter sändning) (i tabeller kallat *ECS*)

- (21) Systemen 1–5 grundar sig på utrikeshandelslagen (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992*) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett dokument om export- och importpolitiken är relevant för översynsperioden i detta ärende, nämligen femårsplanen för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i deras handbok för förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009 (volym I) (nedan kallad *förfarandehandboken 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

- (22) Systemet med befrielse från inkomstskatt grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som varje år ändras genom en skattelag (*Finance Act*).

- (23) Tullrestitutionssystemet grundar sig på paragraf 75 i tullagen (*Customs Act*) från 1962, paragraf 37.2 xvi i punktskattelagen (*Excise Act*) från 1944 och paragraferna 93A och 94 i skattelagen från 1994. Detta är ett nytt system som inte undersökts tidigare.

- (24) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering grundar sig på en resolution av det indiska textilministeriet som den 31 mars 1999 offentliggjordes i den särskilda del I avsnitt I i Indiens officiella tidning. Detta är ett nytt system som inte undersökts tidigare.

- (25) Exportkreditsystemet grundar sig på paragraferna 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

- (26) I enlighet med artikel 11.10 i grundförordningen bjöd kommissionen in de indiska myndigheterna till ytterligare samråd om de ändrade och de oförändrade systemen, även de som inte undersökts tidigare, i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa system och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Efter dessa samråd och eftersom man inte kom fram till en ömsesidigt tillfredsställande lösning beträffande dessa system, beslutade kommissionen att alla system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

3.2 Enskilda system

3.2.1 Tullkreditsystemet

3.2.1.1 Rättslig grund

- (27) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).

3.2.1.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (28) Alla tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.2.1.3 Praktiskt genomförande

- (29) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormer för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

- (30) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exporten i fråga, och därför vet exportören vid denna tidpunkt hur stor förmån företaget kommer att få.

- (31) Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. En ovanlig retroaktiv höjning av tullkreditprocentsatserna ägde rum under översynsperioden, då förmånen enligt tullkreditsystemet höjdes för export mellan den 1 april 2007 och den 12 juli 2008. Med tanke på principen om rättssäkerhet kan man dock inte anta att en retroaktiv sänkning av tullkreditprocentsatserna skulle kunna genomföras som ett negativt förvaltningsbeslut. Man kan därför konstatera att de indiska myndigheternas möjlighet att retroaktivt ändra nivån på förmånen är begränsad.

- (32) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull på efterföljande import av alla slags varor utan importbegränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt.

- (33) Ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet görs elektroniskt och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar. Det elektroniska system som används för förvaltningen av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner utanför ansökningsperiodernas tidsfrister i kapitel 4.47 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Dessutom anges det tydligt i kapitel 9.3 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I) att ansökningar som kommer in efter det att tidsfristerna för inlämnande har löpt ut alltid kan behandlas mot en mindre straffavgift (10 % av krediten).

- (34) Medan tullkreditprocentsatsen för export av den berörda produkten under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod var 8 %, var den vid översynsperiodens början endast 3,7 %, en sats som under översynsperioden ändrades till 6,7 % (fr.o.m. den 12 juli 2007) och undantagsvis tillämpades retroaktivt på export fr.o.m. den 1 april 2007.

3.2.1.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (35) De indiska myndigheterna och Texprocil gjorde gällande att inga alltför stora eftergifter skett vid tillämpningen av tullkreditsystemet och menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Detta argument avvisas mot bakgrund av slutsatsen i skäl 38 att detta system inte kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Följaktligen är hela beloppet av uteblivna tullar utjämningsbart.

3.2.1.5 Slutsats

- (36) Tullkreditsystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (37) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (38) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.
- 3.2.1.6 Beräkning av subventionens storlek
- (39) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstateras få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster vid exporttillfället.
- (40) För att ta hänsyn till inverkan av den retroaktiva höjningen av tullkreditprocentsatserna, ökades det värde på krediterna inom ramen för tullkreditsystemet som bokförts för export mellan den 1 april och den 12 juli 2007 där så var nödvändigt, eftersom den faktiska förmån som företagen är berättigade till när de erhåller krediten från de indiska myndigheterna är högre än den som det formellt görs anspråk på vid exporttillfället.
- (41) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som faststälts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (42) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (43) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även krediter inom ramen för tullkreditsystemet som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Enligt tullkreditsystemet finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av krediterna till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet kan tvärtom överföras fritt och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla krediter inom ramen för tullkreditsystemet som uppstår.
- (44) Fem företag som ingick i stickprovet utnyttjade tullkreditsystemet under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,15 %–3,96 %.
- 3.2.2 Systemet med tillstånd för tullfri import/systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial
- 3.2.2.1 Rättslig grund
- (45) Systemet med tillstånd för tullfri import beskrivs närmare i kapitel 4 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Systemet infördes den 1 maj 2006 och ersatte systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial, som utjämnades genom den ursprungliga förordningen.
- 3.2.2.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (46) Tillstånd för tullfri import utfärdas till exporterande handlare eller tillverkande exportörer så att dessa kan importera insatsvaror som används vid tillverkningen av varor som är avsedda för export utan att betala grundläggande tull, tilläggstull, utbildningsskatt, antidumpingstull och skyddstull, i förekommande fall.

3.2.2.3 Praktiskt genomförande

- (47) Systemet med tillstånd för tullfri import är tillämpligt före och efter export och möjliggör import av varor som fastställts enligt standardnormerna för input/output men som, när det gäller överlåtbara tillstånd för tullfri import, inte nödvändigtvis behöver användas i tillverkningen av exportprodukten.
- (48) Tillstånden för tullfri import omfattar endast importen av de insatsvaror som föreskrivs i standardnormerna. Importberättigandet är begränsat till den kvantitet och det värde som anges i standardnormerna, men det kan på begäran ändras av de regionala myndigheterna.
- (49) Exportskyldigheten är föremål för ett krav på minsta förädlingsvärde på 20 %. Exporten kan genomföras innan ett tillstånd för tullfri import utfärdas; i så fall fastställs importberättigandet i förhållande till den preliminära exporten.
- (50) När exportskyldigheten fullgjorts kan exportören begära att tillståndet för tullfri import görs överlåtbart, vilket i praktiken innebär ett tillstånd att sälja licensen för tullfri import på marknaden.

3.2.2.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (51) De indiska myndigheterna och Texprocil gjorde gällande att systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial är ett legitimt restitutionssystem som tillåter substitution, eftersom systemet möjliggör påfyllning av insatsvaror som används i exportprodukten och ansågs vara rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i Indien. Eftersom kvantiteten, kvaliteten och de tekniska egenskaperna och specifikationerna motsvarar dem som föreligger hos insatsvaror som används i exportprodukten, ansåg de indiska myndigheterna och Texprocil att systemet var tillåtet enligt WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. De indiska myndigheterna och Texprocil menade också att det relevanta villkoret vid bedömningen av huruvida det rörde sig om ett legitimt restitutionssystem som tillåter substitution var att undersöka vad som importerats och inte vem som importerar. Det hävdades även att man från myndigheternas sida inte beviljar några ytterligare förmåner. Man menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Det lades inte fram någon ny bevisning till stöd för dessa argument, och de avvisas därför mot bakgrund av undersökningsresultaten i skälen 52–55, som visar att inget av delsystemen kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Följaktligen är hela förmånsbeloppet utjämningsbart.

3.2.2.5 Slutsats

- (52) Även om det finns vissa skillnader mellan tillämpningen av det nya systemet med tillstånd för tullfri import och systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial, som utjämnades tidigare, måste det nya systemet anses vara en fortsättning av systemet med certifikat för

tullfri påfyllning av insatsmaterial, eftersom det övertagit det tidigare systemets viktigaste inslag.

- (53) Både systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import utgör en subvention i den mening som avses i artikel 2.1 a i och ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag i form av ett bidrag. De innefattar en direkt överföring av medel, eftersom de antingen kan säljas och omvandlas till kontanter eller användas för betalning av importtullar, vilket gör att de indiska myndigheterna förlorar intäkter som de annars skulle ha fått. Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.
- (54) Båda systemen är rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (55) Ingetdera systemet kan heller betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Systemen uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. I synnerhet bör det nämnas i) att de medger återbetalning eller restitution i efterhand av importavgifter för insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan produkt, ii) att det inte finns något system eller förfarande för att kontrollera huruvida insatsvaror förbrukas vid tillverkningen av exportprodukten, och i så fall vilka insatsvaror, eller om det getts en alltför stor förmån enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen och iii) att möjligheten att överlåta certifikat/tillstånd innebär att en exportör som beviljats ett certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/ett tillstånd för tullfri import inte är skyldig att faktiskt använda det för att importera insatsvarorna.

3.2.2.6 Beräkning av subventionens storlek

- (56) Vid fastställandet av förmånen tog man hänsyn till att licenserna inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och systemet med tillstånd för tullfri import, till skillnad från tullkreditsystemet, inte har något nominellt värde eller någon kredit-sats. På licensen anges den sammanlagda kvantitet av tillåtna insatsvaror som får importerats och det högsta sammanlagda cif-värdet för denna import. Följaktligen är förmånen inte kända vid exporttillfället, och den kan fastställas och bokföras i räkenskaperna först när licensen används för import eller säljs.
- (57) I de fall licenserna användes för import beräknades därför företagets förmåner på grundval av uteblivna importtullar. I de fall licenserna överläts (såldes) beräknades förmånen på grundval av intäkterna från försäljningen under översynsperioden.

- (58) Vid undersökningen konstaterade man att fem företag som exporterade inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial och/eller systemet med tillstånd för tullfri import sålde sina tillstånd/certifikat till tredje man.
- (59) En exporterande tillverkare hävdade att den hade använt ett av sina tillstånd för tullfri import som restitution genom substitution och att företaget inte fått några alltför stora eftergifter av importtullar med denna licens. Vid undersökningen fastställde man att import- och exportkvantiteterna enligt denna licens inte hade uttömts och att licensen ännu inte avslutats och kontrollerats i enlighet med bestämmelserna i dokumentet om export- och importpolitiken. Därför, och med beaktande av undersökningsresultaten i skäl 55, drog man slutsatsen att företaget inte kunde bevisa att det inte fått någon alltför stor eftergift med denna licens. Hela beloppet av de tullar som företaget inte behövt betala för import med denna licens anses därför vara en subvention, och således avvisades påståendet.
- (60) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de förmåner som faststälts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (61) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (62) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även krediter inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av krediterna till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Krediter inom ramen för dessa system kan tvärtom överföras fritt och till och med säljas och användas för import av alla slags varor som får importeras utan begränsningar (insatsvarorna för den berörda produkten hör till denna kategori), med undantag för kapitalvaror. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial/systemet med tillstånd för tullfri import som uppstår.
- (63) Fyra företag som ingick i stickprovet konstaterades utnyttja dessa system under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,09 %–2,03 %.
- 3.2.3 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- 3.2.3.1 Rättslig grund
- (64) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I).
- 3.2.3.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (65) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.
- 3.2.3.3 Praktiskt genomförande
- (66) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande utfärdar de indiska myndigheterna, efter ansökan och mot en avgift, en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Med denna licens får företaget importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. Till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, en nolltullsats. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period. Den 9 maj 2008, dvs. efter översynsperioden, meddelade de indiska myndigheterna att den tull som ska betalas på import inom ramen för detta system sänktes till 3 %.
- (67) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I så fall ansöker licensinnehavaren om att licensen ska upphävas. Den inhemska tillverkare av kapitalvarorna som anges i upphävandeskrivelsen får rätt till leverans likställd med export och är berättigad till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Den punktskatt som licensinnehavaren ska betala på det inhemska köpet av kapitalvaran kan dock återbetalas, eller så kan licensinnehavaren befrias från den. Innehavaren av licensen inom ramen för detta system är fortfarande skyldig att fullgöra exportåtagandet, som fastställs med hänsyn till de nominella tullar som inte behövs betalas på fob-värdet av importvarorna.
- 3.2.3.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (68) De indiska myndigheterna menade att det inte uppstod några förmåner när en innehavare av en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror ansöker om upphävande av sin licens och köper kapitalvarorna på den inhemska marknaden, eftersom det inte utfärdats någon motsvarande myndighetsförordning om befrielse från betalning av punktskatt på sådana köp. De indiska myndigheterna bekräftade dock också att en innehavare av en licens inom ramen för detta system under vissa omständigheter

skulle kunna köpa kapitalvaror utan att betala punktskatt, dvs. i fall där denna skatt inte hade avräknats inom ramen för Indiens centrala system för moms-krediter (CENVAT). Dessutom är den inhemska leverantören av kapitalvarorna i dessa fall berättigad till skatteförmåner som återspeglas i priset på de levererade kapitalvarorna. Eftersom detta är en förmån som kan fås på villkor att produkter exporteras, då licensinnehavarens exportåtgående inte ändras när licensen upphävs, ansågs det att argumentet måste avvisas, och undersökningsresultaten förblir desamma.

3.2.3.5 Slutsats

- (69) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullsänkningen, eller vid köp på den inhemska marknaden skatteåterbetalningen eller skattebefrielsen, utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom förmånen innebär en minskning av de inkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått.
- (70) Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet. När det gäller återbetalningen av/befrielsen från punktskatt innebär den att exportören får en förmån, eftersom de skatter som inte behöver betalas vid köp av kapitalvarorna förbättrar företagets likviditet.
- (71) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtgående. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (72) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt system för avskrivning av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led eller ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med leden h och i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna. När det gäller avskrivningen av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led bör det noteras att exportörerna inte skulle vara berättigade till samma avskrivning om de inte var bundna av skyldigheten att exportera.

3.2.3.6 Beräkning av subventionens storlek

- (73) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror eller obetald/återbetald punktskatt på varor som köpts på den inhemska marknaden, beroende på vad som var tillämpligt, fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta änd-

mål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (74) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (75) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmånen inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt detta system finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som uppstår.
- (76) Fyra företag som ingick i stickprovet utnyttjade detta system under översynsperioden med subventionsmarginaler på upp till 1,45 %; för ett företag konstaterades förmånen vara försumbar.

3.2.4 Systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd

3.2.4.1 Rättslig grund

- (77) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 2004–2009 (volym I). Detta system kallades systemet med förhandslicenser under den förra översynen, som ledde till införandet av den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft.

3.2.4.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (78) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 79. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. i fråga om vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om

export- och importpolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

3.2.4.3 Praktiskt genomförande

- (79) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med *fysisk* avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Företaget kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda

med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

- (80) Det fastställdes att två samarbetsvilliga exportörer under översynsperioden erhöll förmåner knutna till den berörda produkten från två av delsystemen, nämligen förhandslicens/förhandstillstånd för fysisk export och förhandslicens för mellanliggande leverans. Det var således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga delsystemen bör utjämnas.
- (81) Sedan den slutgiltiga utjämningsstull som för närvarande är i kraft infördes, har de indiska myndigheterna ändrat kontrollsystemet för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att göra kontroller har en innehavare av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av varor som importerats tullfritt/köpts på den inhemska marknaden (se kapitel 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till förfarandehandboken 2004–2009 (volym I)), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en extern auktoriserad revisor/kostnadsrevisor ("cost and works accountant"), som utfärdar ett intyg om att de föreskrivna registren och den relevanta bokföringen har granskats och att de uppgifter som lämnats enligt tillägg 23 i alla hänseenden är sanningsenliga och korrekta. Dessa bestämmelser gäller dock endast förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. För alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdades före detta datum, måste innehavarna följa de kontrollbestämmelser som gällde tidigare, dvs. att korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens i det format som anges i tillägg 18 (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken 2002–2007 (volym I)).

(82) När det gäller de delsystem som de två exporterande tillverkarna utnyttjade under översynsperioden, dvs. fysisk export och mellanliggande leverans, fastställer de indiska myndigheterna värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, och dessa anges på licenserna. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena föra in transaktionerna i licensen. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009 (volym II).

(83) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).

3.2.4.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(84) De indiska myndigheterna gjorde gällande att de tillämpade ett ändamålsenligt kontrollsystem för detta system i enlighet med tillägg 23 till förfarandehandboken 2004 - 2009 (volym I), och att inga alltför stora eftergifter skedde vid tillämpningen av systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. Man menade att systemet därför inte var utjämningsbart. Det lades inte fram någon ny bevisning till stöd för dessa påståenden, och de avvisas därför mot bakgrund av undersökningsresultaten, som visar att inget av delsystemen kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i samt bilagorna II och III till grundförordningen, eftersom det inte fanns något ändamålsenligt kontrollsystem.

(85) Om det konstateras att ett ändamålsenligt kontrollsystem saknas kan detta enligt avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen kompenseras genom att exportlandet gör en ytterligare granskning för att fastställa om det skett en alltför stor återbetalning. Eftersom inga sådana granskningar gjordes före kontrollbesöken och det inte bevisades att inga alltför stora betalningar tagits emot, avvisas argumenten.

3.2.4.5 Slutsats

(86) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att exportörerna beviljas en förmån.

(87) Systemen med förhandslicenser/förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans är dessutom uppenbarligen rättsligt sett knutna till

exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.

(88) Inget av de två delsystem som använts i detta fall, förhandslicenser/förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för mellanliggande leverans, kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Systemen uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen.

(89) När det gäller den exporterande tillverkare som använde systemet med förhandstillstånd, fastställde man att de nya kontrollkrav som de indiska myndigheterna föreskriver inte hade använts i praktiken, eftersom licenserna ännu inte hade avslutats vid kontrolltillfället och därför inte hade kontrollerats i enlighet med reglerna i dokumentet om export- och importpolitiken. Företaget kunde således inte bevisa att det inte fått någon alltför stor eftergift med denna licens. Hela beloppet av de tullar som företaget inte behövt betala för import med denna licens anses därför vara en subvention.

(90) De indiska myndigheterna tillämpade inte sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande effektivt för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Själva standardnormerna för input/output kan inte anses vara ett system för kontroll av den faktiska förbrukningen, eftersom insatsvaror som importeras tullfritt enligt tillstånd/licenser med olika standardnormsföreskrifter blandas i samma tillverkningsprocess för en exportvara. Denna typ av process gör att de indiska myndigheterna inte tillräckligt noggrant kan kontrollera vilka mängder av insatsvaror som förbrukats vid exporttillverkningen och med vilket standardnormsriktvärde de bör jämföras.

(91) De indiska myndigheterna har vidare antingen inte utfört eller ännu inte slutfört någon effektiv kontroll grundad på ett korrekt fört register över faktisk förbrukning. De indiska myndigheterna har dessutom inte heller gjort någon ytterligare granskning grundad på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(92) Dessa två delsystem är således utjämningsbara.

- 3.2.4.6 Beräkning av subventionens storlek
- (93) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen storleken på den totala eftergiften av de importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Här bör det noteras att grundförordningen inte föreskriver att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.
- (94) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de varor som importerats inom ramen för de två delsystem som använts för den berörda produkten under översynsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventioner av från subventionsbeloppet i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnamre), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (95) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd. Där dessa synpunkter befanns vara motiverade, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (96) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmåner inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt dessa system finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till import av tullfria insatsvaror som är knutna till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för systemet med förhandslicenser/systemet med förhandstillstånd som uppstår.
- (97) Två företag som ingick i stickprovet utnyttjade systemet med förhandslicenser eller systemet med förhandstillstånd, och förmånen varierade mellan 0,17 % och 1,74 %.
- 3.2.5 Industriella frizoner för bearbetning på export/exportorienterade företag
- (98) Ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna befann sig i en särskild ekonomisk zon eller en industriell frizon för bearbetning på export eller hade status som ett exportorienterat företag. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.
- 3.2.6 Systemet med befrielse från inkomstskatt
- (99) Enligt detta system kunde exportörer få en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinster från exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse fanns i paragraf 80HHC i lagen om inkomstskatt.
- (100) Denna bestämmelse avskaffades från och med taxeringsåret 2005–2006 (dvs. för räkenskapsåret 1 april 2004–31 mars 2005), och avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt medför således inga förmåner efter den 31 mars 2004. Ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fick någon förmån inom ramen för detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.
- 3.2.7 Tullrestitutionssystemet
- 3.2.7.1 Rättslig grund
- (101) Tullrestitutionssystemet grundar sig på paragraf 75 i tullagen (*Customs Act*) från 1962, paragraf 37.2 xvi i punktskattelagen (*Excise Act*) från 1944 och paragraferna 93A och 94 i skattelagen (*Finance Act*) från 1994.
- 3.2.7.2 Stödberättigade företag och verksamheter
- (102) Alla exportörer kan komma i fråga för detta system.
- 3.2.7.3 Praktiskt genomförande
- (103) De indiska myndigheterna fastställer två typer av tullrestitutionssatser – satser för hela branschen, som ges som schablonbelopp till alla exportörer av en viss produkt, och varumärkessatser, som ges till enskilda företag för produkter som inte omfattas av satserna för hela branschen. Den första typen (satser för hela branschen) är den som är relevant när det gäller den berörda produkten.

- (104) Restitutionsatserna för hela branschen beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana restitutionssatser för olika produkter, däribland den berörda produkten. De fastställs på grundval av antagna indirekta skatter och importavgifter som tagits ut på varor och tjänster som använts vid tillverkningen av exportprodukten (importtullar, punktskatt, skatt på tjänster etc.), inklusive antagna indirekta skatter och importavgifter som tagits ut på varor och tjänster som använts vid tillverkningen av insatsvarorna, oavsett om dessa skatter och avgifter faktiskt betalats eller inte. Det finns ett tak för maxvärdet per enhet av exportprodukten som bestämmer storleken på tullrestitutionen. Om företaget kan begära återbetalning av vissa av dessa tullar från CENVAT-systemet är restitutionssatsen lägre.
- (105) Tullrestitutionssatserna för den berörda produkten ändrades flera gånger under översynsperioden. Till och med den 1 april 2007 var de tillämpliga satserna 6,4 %–6,9 %, beroende på produkttyp, och till och med den 1 september 2007 9,1 %–9,8 %. Den 13 december 2007, dvs. efter översynsperiodens slut, höjdes restitutionssatserna till 10,1 %–10,3 %, och höjningen tillämpades retroaktivt från och med den 1 september 2007, dvs. inom översynsperioden.
- (106) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullrestitutionssystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgift om bl.a. storleken på den tullrestitution som ska beviljas för exporttransaktionen i fråga. Exportören vet då hur stor förmån företaget kommer att få och bokför den i räkenskaperna som en fordran. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av tullrestitutioner. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullrestitutionssystemet ska i allmänhet den tullrestitutionssats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. En retroaktiv höjning av restitutionssatserna ägde rum under översynsperioden, vilket beaktades vid beräkningen av subventionens storlek.
- (108) Det hävdades att tullrestitutionssystemet inte var knutet till exportresultat, eftersom förmånen enligt systemet inte hänförelse sig till nivån på exportörernas export. Detta argument avvisas, eftersom förmånen enligt tullrestitutionssystemet endast kan begäras om varorna exporteras, vilket är tillräckligt för att kriteriet "knutet till exportresultat" i artikel 3.4 a i grundförordningen ska vara uppfyllt. Mot bakgrund av denna slutsats är det inte nödvändigt att analysera argumentet att tullrestitutionssystemet inte skulle vara selektivt enligt artikel 3.2 och 3.3 i grundförordningen.
- (109) De indiska myndigheterna hävdade att tullrestitutionssystemet är ett restitutionssystem som är förenligt med bestämmelserna i grundförordningen och att förfarandet för fastställande av restitutionssatserna för hela branschen var rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet i enlighet med avsnitt II.4 i bilaga II och avsnitt II.2 i bilaga III. Såsom anges i skäl 104 innebar detta förfarande en branschövergripande uppskattning av de insatsvaror som använts vid tillverkningen och de importtullar och indirekta skatter som uppstått. Detta förfarande var dock inte tillräckligt noggrant ens enligt de indiska myndigheternas inlägga. De indiska myndigheterna bekräftade att det fanns ett inslag av genomsnittsberäkning, vilket skulle medföra att den faktiska restitutionen var högre än de tullar som faktiskt betalats. De gjorde inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III), och de kunde inte heller bevisa att det inte förekom en alltför stor eftergift. Den påstådda parallellen mellan kontrollen och stickprovsförfarandena i grundförordningen ansågs vara irrelevant, eftersom förfarandena klart och tydligt hänför sig till antisubventionsundersökningarna och inte ingår i kriterierna i bilagorna II och III. Således avvisas dessa argument.
- (110) Det hävdades också att man inte kunde sluta sig till att det förekom alltför stora eftergifter av att de indiska myndigheterna inte inkluderade alla indirekta skatter som skulle betalas i Indien i tullrestitutionssystemet, utan endast de indirekta skatterna på central nivå. Detta argument avvisas eftersom alltför stora eftergifter enligt avsnitt II.4 i bilaga II och avsnitt II.2 i bilaga III måste bedömas inom ramen för ett visst subventionssystem.

3.2.7.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (107) Flera parter hävdade att tullrestitutionssystemet inte kunde utjämnas i denna undersökning, eftersom det inte uttryckligen nämndes i de antisubventionsfrågeformulär som sändes ut i början av undersökningen. Detta argument avvisas av följande skäl: syftet med denna översyn är enligt tillkännagivandet om inledande att fastställa "subventionsnivån", som har gjort att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten fått förmåner; översynen omfattar alltså alla subventionssystem som de indiska myndigheterna tillämpar.

3.2.7.5 Slutsats

- (111) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Tullrestitutionsbeloppet motsvarar de uteblivna statliga intäkter som annars skulle ha tagits ut och betalats till de indiska myndigheterna. Tullrestitutionerna på export innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

- (112) Tullrestitutionssystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (113) Flera parter som berördes av förfarandet hävdade att tullrestitutionssystemet är ett restitutionssystem som är förenligt med bestämmelserna i grundförordningen och att den förmån som erhålls inom ramen för detta system därför inte bör utjämnas.
- (114) Under undersökningen fastställde man att systemet inte kan betraktas som ett godkänt system för avskrivning av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led eller ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i leden h och i i bilaga I, bilaga II (riktlinjer för förbrukning av insatsvaror) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Exportören är inte skyldig att vare sig i) föra bok över de tullar och skatter som betalats för importerade/inhemskt köpta varor eller inkorporerade tjänster eller ii) faktiskt förbruka dessa varor och tjänster i tillverkningsprocessen, och iii) restitutionsbeloppet beräknas inte i förhållande till de insatsvaror som exportören faktiskt använt och de tullar och skatter som faktiskt betalats.
- (115) Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av inhemska indirekta skatter enligt led h i bilaga I och bilaga II till grundförordningen eller av importtullar enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen.
- (116) Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullrestitutionssystemet oavsett om de importerar några insatsvaror eller inte och har betalat tullar eller skatter på dessa inköp. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats eller att insatsvaror eller tjänster köpts på den inhemska marknaden och att importtullar eller inhemska indirekta skatter betalats. Följaktligen påverkas inte restitutionssatsen av om ett företag äger alla led i tillverkningen av insatsvarorna och den berörda produkten eller endast är en exporterande handlare.
- 3.2.7.6 Beräkning av subventionens storlek
- (117) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Från och med denna tidpunkt måste de indiska myndigheterna betala ut restitutionsbeloppet till respektive exportör, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 2.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Dessutom periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna tullrestitutionerna och bokförde dem som inkomster vid respektive exporttillfälle.
- (118) För att ta hänsyn till inverkan av den retroaktiva höjningen av satserna, ökades det värde på krediterna inom ramen för tullrestitutionssystemet som bokförts för export mellan den 1 september och den 30 september 2007 där så var nödvändigt, eftersom den faktiska förmån som företagen är berättigade att få från de indiska myndigheterna är högre än den som det formellt görs anspråk på vid exporttillfället.
- (119) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (120) Sju företag som ingick i stickprovet hävdade att de, trots att de utnyttjat tullrestitutionssystemet, inte fått alltför stora eftergifter, eftersom de skatter eller importtullar som de skulle betala översteg restitutionsbeloppen. Dessa påståenden måste avvisas. I skälen 113 och 115 konstateras det att de indiska myndigheterna inte hade ett adekvat kontrollsystem enligt bilagorna I, II och III till grundförordningen. Undersökningen visade också att företagen inte förde några förbrukningsregister eller hade några andra interna rapporteringssystem för att kunna redogöra för möjliga alltför stora eftergifter. Företagen utarbetade sådana rapporter under kontrollbesöken, och rapporterna omfattar till stora delar de skatter som företagen betalt i allmänhet.
- (121) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av det totala restitutionsbelopp som erhållits enligt tullrestitutionssystemet. I motsats till vad som sägs i de synpunkter efter meddelandet av uppgifter som lämnats av de indiska myndigheterna, Texprocil och vissa exportörer, föreskrivs det inte i grundförordningen att endast en "alltför stor" eftergift av tullar ska utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen

får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor är emellertid inte uppfyllda i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollförfarande är det ovan nämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämnning av restitutionsbeloppet, snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den enbart fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem. Det bör vidare noteras att de indiska myndigheterna i avsaknad av ett effektivt tillämpat kontrollsystem måste göra en ytterligare granskning i tid, dvs. i normala fall före det kontrollbesök på plats som görs i en undersökning avseende utjämningsstull.

- (122) I motsats till vad några exporterande tillverkare påstått, måste även förmåner inom ramen för tullrestitutionssystemet som erhålls vid export av andra produkter än den berörda produkten beaktas vid fastställandet av beloppet av utjämningsbara förmåner. Enligt tullrestitutionssystemet finns det ingen skyldighet att begränsa användningen av förmånen till en särskild produkt. Den berörda produkten kan således komma i fråga för alla förmåner inom ramen för tullrestitutionssystemet som uppstår.
- (123) Alla företag som ingick i stickprovet utnyttjade tullrestitutionssystemet under översynsperioden med subventionsmarginaler på 1,45 %–7,57 %.

3.2.8 Systemet med finansiering av teknisk uppgradering

3.2.8.1 Rättslig grund

- (124) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering infördes genom en resolution av det indiska textilministeriet som den 31 mars 1999 offentliggjordes i den särskilda del I avsnitt I i Indiens officiella tidning (nedan kallad *resolutionen*). När systemet godkändes skulle det gälla mellan den 1 april 1999 och den 31 mars 2004. Det förlängdes till och med den 31 mars 2007 och sedan igen till slutet av översynsperioden.

3.2.8.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (125) Befintliga eller nya tillverkare i bomullsbearbetnings-, textil- och juteindustrin kan komma i fråga för förmåner inom ramen för detta system.

3.2.8.3 Praktiskt genomförande

- (126) Syftet med systemet är att ge stöd till teknisk modernisering i textil- och juteindustrin, inbegripet enheter för

bearbetning av fibrer, garner, tyger, kläder och konfektionerade produkter. Systemet innehåller olika typer av förmåner i form av en kapitalsubvention, räntesubvention eller täckning av växelkursfluktuationer vid lån i utländsk valuta. Programmen under systemet skiljer på textil- och jutesektorerna samt maskinvävs- och handvävssektorerna. Systemet med finansiering av teknisk uppgradering omfattar följande program:

- a) 5 % återbetalning av den normala ränta som kreditinstitut tar ut på lån i rupier för en bestämd period.
- b) Täckning av 5 % växelkursfluktuation (ränta och återbetalning) från basräntan på lån i utländsk valuta.
- c) 15 % kreditberoende kapitalsubvention för textil- och jutesektorn.
- d) 20 % kreditberoende kapitalsubvention för handvävssektorn.
- e) 5 % ränteåterbetalning, plus 10 % kapitalsubvention, för vissa bearbetningsmaskiner.
- f) 25 % kapitalsubvention vid köp av nya maskiner och ny utrustning för arbetsmoment före och efter vävstolen, handvävsstolar/uppgradering av handvävsstolar och utrustning för provning och kvalitetskontroll, för produktionsenheter med handvävsstol.

- (127) Under undersökningen fastställde man att två företag som ingick i stickprovet hade fått förmåner inom ramen för systemet med finansiering av teknisk uppgradering för köp av maskiner som användes vid tillverkningen av den berörda produkten. Dessa företag utnyttjade ränteåterbetalningen på lån (program a) respektive 10 % kapitalsubvention för bearbetningsmaskiner tillsammans med 5 % ränteåterbetalning (program e).

- (128) I resolutionen finns en förteckning över de typer av maskiner vars köp subventioneras inom ramen för systemet med finansiering av teknisk uppgradering. För att få en förmån genom systemet med finansiering av teknisk uppgradering ansöker företagen hos affärsbanker eller andra kreditinstitut, som beviljar företagen lån på grundval av sin egen oberoende bedömning av låntagarnas kreditvärdighet. Om låntagaren är berättigad till en räntesubvention inom ramen för systemet skickar affärsbanken begäran till ett s.k. nodorgan (*nodal agency*) som sedan frigör förmånsbeloppet för den berörda affärsbanken. Affärsbankerna krediterar slutligen låntagarens konto med dessa medel. Nodorganen får ersättning från det indiska textilministeriet. De indiska myndigheterna ger nodorganen tillgång till de nödvändiga medlen kvartalsvis.

3.2.8.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (129) Det inkom inga synpunkter om detta system från de berörda parterna.

3.2.8.5 Slutsats

- (130) Systemet med finansiering av teknisk uppgradering utgör en subvention enligt artikel 2.1 a i i grundförordningen eftersom det innebär en direkt överföring av medel i form av ett bidrag. Subventionen innebär en förmån, eftersom finansierings- och räntekostnaderna för inköp av maskiner minskar.

- (131) Subventionen anses vara selektiv och därför utjämningsbar enligt artikel 3.2 a i grundförordningen, eftersom den selektivt riktas till en industri eller grupp av industrier, inbegripet tillverkare av den berörda produkten.

3.2.8.6 Beräkning av subventionens storlek

- (132) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades kapitalsubventionsbeloppet på grundval av det belopp som de mottagande företagen sparar på de köpta maskinerna, fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp som skulle hänföras till översynsperioden genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala omsättningen för textilier under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (133) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades räntesubventionsbeloppet på grundval av det belopp som faktiskt återbetalats under översynsperioden till de berörda företagen, vilket är knutet till den ränta som betalats på de kommersiella lån som tagits för köp av maskinerna i fråga. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala omsättningen för textilier under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (134) Två företag som ingick i stickprovet utnyttjade detta system under översynsperioden med subventionsmarginaler på 0,01 %–0,31 %.

3.2.9 Exportkreditsystemet (före sändning och efter sändning)

3.2.9.1 Rättslig grund

- (135) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse IECD nr 02/04.02.02/2006–07 (exportkrediter i utländsk valuta), cirkulärskrivelse IECD nr 01/04.02.02/2006–07 (exportkrediter i rupier) och cirkulärskrivelse DBOD.DIR(Exp.) nr 01/04.02.02/2007–08 (konsoliderad för exportkrediter i både rupier och utländsk valuta) som utfärdats av Indiens centralbank och som riktade sig till samtliga affärsbanker i Indien under översynsperioden. Cirkulärskrivelseerna ändras och uppdateras regelbundet.

3.2.9.2 Stödberättigade företag och verksamheter

- (136) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.2.9.3 Praktiskt genomförande

- (137) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.

- (138) Centralbankens cirkulärskrivelse innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmissiga villkor.

3.2.9.4 Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (139) De indiska myndigheterna menade att kommissionen underlät att undersöka exportkreditsystemet i förhållande till bestämmelserna i led k i bilaga I till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och hävdade att exportkrediter i såväl indiska rupier som utländsk valuta, inte var utjämningsbara, i synnerhet som bankerna i fråga om lån i utländsk valuta var tillåtna att låna medel till "internationellt konkurrenskraftiga räntesatser".

- (140) Det bör noteras att de exportkreditsystem som anges i skäl 135 inte omfattas av led k i bilaga I till avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, eftersom endast exportfinansiering med en löptid på minst två år normalt kan betraktas som "exportkrediter" enligt den bestämmelsen, eftersom det är den definition som ges i OECD-överenskommelsen om riktlinjer för statsstödda exportkrediter. Således avvisas detta argument.

3.2.9.5 Slutsats

- (141) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelser enligt skäl 135 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än finansiering för den inhemska marknaden. Den anses vanligtvis vara riskablare, och omfattningen av den garanti som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, är ett rent affärsmässigt beslut hos en given affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Affärsbankerna är dessutom inte tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja eventuellt mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.
- (142) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 2.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att de indiska myndigheterna ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses föreligga, utan endast att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 2.1 a i, ii eller iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten och följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av den indiska regeringen. Centralbanken ger instruktioner till privata organ i det att affärsbankerna är bundna av villkoren, bl.a. de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 2.1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken egentligen inte från de offentliga myndigheternas

normala praxis, i enlighet med artikel 2.1 a iv i grundförordningen.

- (143) Denna subvention anses vara selektiv och utjämningsbar enligt artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom de förmånliga räntesatserna endast är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner och således är knutna till exportresultat.

3.2.9.6 Beräkning av subventionens storlek

- (144) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och det belopp som skulle ha betalats om räntesatserna för normala affärskrediter hade tillämpats. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (145) Det kom in flera synpunkter på vissa detaljer i beräkningen av förmånen inom ramen för exportkreditsystemet. Där det befanns vara motiverat, justerades beräkningarna i enlighet med detta.
- (146) Alla företag och grupper som ingick i stickprovet fick subventioner genom detta system under översynsperioden med satser på upp till 1,05 %; för ett företag konstaterades förmånen vara försumbar.

3.3 De utjämningsbara subventionernas storlek

- (147) För de undersökta exporterande tillverkarna varierade de utjämningsbara subventionernas storlek enligt bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta i procent av värdet, mellan 5,2 % och 9,7 %.
- (148) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen uppgick subventionsmarginalen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet, beräknad på grundval av den vägda genomsnittliga subventionsmarginal som fastställts för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet, till 7,7 %. Eftersom samarbetsviljan i Indien totalt sett var betydande (95 %), fastställdes den övriga subventionsmarginalen för övriga företag till nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, dvs. 9,7 %.

Subventionssystem → Företag/grupp ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	Totalt
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd	3,96 %						försumbar	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd	0,5 %	0,09 %	försumbar	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (149) I enlighet med bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen och grunden för denna partiella interimsoversyn enligt punkt 3 i tillkännagivandet om inledande, konstateras det att subventioneringsnivån när det gäller de samarbetsvilliga tillverkarna har förändrats och att den utjämningsstullsats som infördes genom förordning (EG) nr 74/2004 därför måste ändras i enlighet med detta.
- (150) Den slutgiltiga tull som för närvarande är i kraft fastställdes på grundval av subventionsmarginalerna, eftersom nivån för undanröjande av skada var högre. Eftersom även subventionsmarginalerna enligt denna översyn var lägre än nivån för undanröjande av skada, fastställs tullarna i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen på grundval av subventionsmarginalerna.
- (151) Subventionsmarginalen för företaget Pasupati Fabrics, som inte ingick i denna översyn, bibehölls på den nivå som fastställdes i den ursprungliga undersökningen, eftersom företaget konstaterades utnyttja ett subventionssystem som inte granskades i denna undersökning.

- (152) Företag som konstaterades vara varandra närstående har betraktats som en och samma rättsliga enhet (grupp) i samband med tulluppbörd och omfattas följaktligen av samma utjämningsstull. För att säkra en korrekt vägning användes dessa grupperns exportvolymen av den berörda produkten under undersökningsperioden.
- (153) Företaget Prem Textiles, som ingick i stickprovet, meddelade under översynen att det hade bytt namn till Prem Textiles (International) Pvt. Ltd Efter det att man granskat dessa upplysningar och kommit fram till att namnbytet på intet sätt påverkar undersökningsresultaten i denna översyn, beslutade man att bevilja ansökan och kalla företaget Prem Textiles (International) Pvt. Ltd i denna förordning.
- (154) Eftersom samarbetsviljan i Indien totalt sett var betydande (95 %), fastställdes den övriga utjämnings-tullen för övriga företag till nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, dvs. 9,7 %.
- (155) Följande tullsatsen bör därför tillämpas:

Företag/grupp	Tullsats (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet	7,7 %
Övriga företag	9,7 %

- (156) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av undersökningsresultaten. De återspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga för dessa företag. Dessa tullsatsar (i motsats till den genomsnittliga tull som gäller för företagen i bilaga I och den landsomfattande tull som gäller för "övriga företag") är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i Indien och har tillverkats av de företag, dvs. de specifika juridiska personer, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings artikeldel med namn och adress, inbegripet juridiska personer som är de uttryckligen omnämnda företagen närstående, får inte omfattas av dessa tullsatsar, utan ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på "övriga företag".
- (157) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, i sådana fall att ändra förordningen genom att uppdatera förteckningen över företag som omfattas av individuella tullsatsar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 74/2004 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull ska införas på import av sänglinne av bomull, som är ren eller blandad med konstfibrer eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgad eller tryckt, med ursprung i Indien och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 6302 21 00 (Taric-nummer 6302 21 00 81 och 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-nummer 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (Taric-nummer 6302 31 00 90) och ex 6302 32 90 (Taric-nummer 6302 32 90 19).

2. Följande tullsatsar ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Den tullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av de företag som anges i bilagan ska vara 7,7 % (Taric-tilläggsnummer A498).

4. Den tullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkats av företag som inte avses i punkterna 2 och 3 ska vara 9,7 % (Taric-tilläggsnummer A999).

5. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.”

Artikel 2

Bilagan till förordning (EG) nr 74/2004 ska ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

"BILAGA

Taric-tilläggsnummer: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
New Delhi	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Enterprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1354/2008

av den 18 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 1628/2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1629/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 19,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

I. Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 1628/2004 ⁽²⁾ infördes en slutgiltig utjämningstull på import av grafitelektroder av det slag som används för elektriska ljusbågsugnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 µΩ.m, enligt KN-nummer ex 8545 11 00, och av nipplar som används för sådana elektroder, enligt KN-nummer ex 8545 90 90, oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien. Tullen varierar mellan 7,0 % och 15,7 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 15,7 % på import från andra exportörer.
- (2) Samtidigt införde rådet genom förordning (EG) nr 1629/2004 ⁽³⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av samma produkt med ursprung i Indien.

II. Inledande av en partiell interimsoversyn

- (3) Efter det att den slutgiltiga utjämningstullen hade införts lämnade Indiens myndigheter synpunkter där de hävdade att omständigheterna beträffande två subventionssystem – *Duty Entitlement Passbook Scheme* (tullkreditsystemet) och *Income Tax Exemption* (systemet med befrielse från

inkomstskatt) enligt avsnitt 80HHC i *Income Tax Act* (inkomstskattelagen) – hade förändrats och att dessa förändringar var bestående. De ansåg därför att nivån på subventionerna torde ha minskat som ett resultat av detta och att de åtgärder som införts delvis på grundval av dessa system borde ses över.

- (4) Kommissionen undersökte den bevisning som Indiens myndigheter hade ingett och fann att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen på eget initiativ en partiell interimsoversyn av de gällande åtgärderna genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾.

- (5) Syftet med denna partiella interimsoversyn är att bedöma om de gällande åtgärderna bör bibehållas, upphävas eller ändras för de företag som har gynnats av ett eller båda de ändrade subventionssystemen, även i fråga om andra system som dessa företag gynnats av i de fall där tillräcklig bevisning lämnats i enlighet med de relevanta bestämmelserna i tillkännagivandet om inledande.

III. Undersökningsperiod

- (6) Undersökningen omfattade perioden 1 oktober 2006–30 september 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden*).

IV. Parter som berörs av undersökningen

- (7) Kommissionen underrättade officiellt Indiens myndigheter, de två indiska exporterande tillverkare som anges i tillkännagivandet om inledande av den partiella interimsoversynen och gemenskapstillverkarna om att en partiell interimsoversyn hade inletts. Berörda parter fick möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnades av parterna togs under övervägande och beaktades om det ansågs lämpligt.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 295, 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 230, 2.10.2007, s. 9.

(8) Kommissionen sände frågeformulär till två samarbetsvilliga exporterande tillverkare och till Indiens myndigheter. Svar mottogs från både de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och Indiens myndigheter.

(9) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att avgöra frågan om subventionering. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

1. Indiens myndigheter:

— Handelsministeriet, New Delhi.

2. Exporterande tillverkare i Indien:

— Graphite India Limited (GIL), Calcutta.

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.

V. Meddelande av uppgifter och synpunkter på förfarandet

(10) Indiens myndigheter och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå en ändring av den tullsats som gäller för de två samarbetsvilliga indiska tillverkarna och bibehålla de nuvarande åtgärderna för alla andra företag, som inte samarbetade vid den partiella interimsoversynen. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt nedan.

B. BERÖRD PRODUKT

(11) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 1628/2004, dvs. grafitelektroder av det slag som används för elektriska ljusbågsugnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 µΩ.m, enligt KN-nummer ex 8545 11 00, och av nipplar som används för sådana elektroder, enligt KN-nummer ex 8545 90 90, oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien.

C. SUBVENTIONER

I. Inledning

(12) På grundval av de uppgifter som lämnades av Indiens myndigheter och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna samt på grundval av svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta subventioner:

a) *Advance Authorisation Scheme* (systemet med förhandstillstånd) (tidigare *Advance Licence Scheme* (systemet med förhandslicenser)).

b) *Duty Entitlement Passbook Scheme* (tullkreditsystemet).

c) *Export Promotion Capital Goods Scheme* (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror).

d) *Income Tax Exemption* (systemet med befrielse från inkomstskatt).

e) *Electricity Duty Exemption* (systemet med befrielse från skatt på elektricitet) från delstaten Madhya Pradesh.

(13) Systemen a–c grundar sig på *Foreign Trade (Development and Regulation) Act* nr 22 från 1992 (lagen om utrikeshandel), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Ett av dessa är relevant för undersökningsperioden i detta ärende, nämligen det som omfattar perioden från och med den 1 september 2004 till och med den 31 mars 2009 (nedan kallat *dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009*). De förfaranden som Indiens myndigheter tillämpar för export- och importpolitiken 2004–2009 beskrivs också närmare i en handbok om förfaranden för perioden 1 september 2004–31 mars 2009, volym I (nedan kallad *förfarandehandboken volym I 2004–2009*). Förfarandehandboken uppdateras även den regelbundet.

(14) Det system med befrielse från inkomstskatt som anges i skäl 12 d grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(15) Det system med befrielse från skatt på elektricitet som anges i skäl 12 e grundar sig på avsnitt 3-B i delstaten Madhya Pradeshs *Electricity Duty Act* (lag om skatt på elektricitet) från 1949.

(16) I enlighet med artikel 11.10 i den grundläggande anti-subventionsförordningen bjöd kommissionen in Indiens myndigheter till extra samråd rörande både de ändrade och de oförändrade systemen i syfte att klargöra den faktiska situationen när det gäller dessa påstådda system samt uppnå en ömsesidigt godtagbar lösning. Efter dessa samråd och i frånvaro av en ömsesidigt godtagbar lösning beträffande dessa system beslutade kommissionen att alla dessa system skulle tas med i undersökningen av subventionering.

II. Enskilda system

1. Advance Authorisation Scheme (systemet med förhandstillstånd)

a) Rättslig grund

- (17) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitlen 4.1–4.30 i förfarandehandboken volym I 2004–2009. Detta system kallades *Advance Licence Scheme* (systemet med förhandslicenser) i den tidigare översynen, som ledde till att den slutgiltiga utjämningstull som i dag är ikraft infördes genom förordning (EG) nr 1628/2004.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (18) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare nedan. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare är berättigade till stöd enligt systemet med förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör är berättigade till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009, såsom leverantörer till exportorienterade företag, är berättigade till stöd enligt systemet med förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från "leveranser likställda med export" inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (19) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

i) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med fysisk avses här att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.

ii) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

iii) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Denne kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte erhålla ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

iv) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

v) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas såväl för inhemska insatsvaror som för importerade insatsvaror.

vi) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemska leverantör. Banken ogiltigförklarar tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

- (20) Det fastställdes att en av de samarbetsvilliga exportörerna under undersökningsperioden erhöll förmåner från det första delsystemet, dvs. förhandstillstånd för fysisk export. Det är därför inte nödvändigt att undersöka huruvida de övriga delsystemen är utjämningsbara.
- (21) Efter införandet genom förordning (EG) nr 1628/2004 av den slutgiltiga utjämningsstull som i dag är ikraft, har Indiens myndigheter ändrat det kontrollsystem som är tillämpligt på systemet med förhandstillstånd. Konkret innebär detta att för att det ska vara möjligt för Indiens myndigheter att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se kapitlet 4.26 och 4.30 i och tillägg 23 till förfarandehandboken volym I 2004–2009), dvs. ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor eller kostnadsrevisor ("cost and works accountant"), som utfärdar ett intyg över att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden. Dessa bestämmelser tillämpas dock bara på förhandstillstånd som utfärdats från och med den 13 maj 2005. Innehavarna av alla förhandstillstånd eller förhandslicenser som utfärdats före den dagen är skyldiga att följa de tidigare kontrollbestämmelserna, dvs. att i det format som anges i tillägg 18 korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken volym I 2002–2007).
- (22) När det gäller det delsystem som under undersökningsperioden användes av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, dvs. det för fysisk export, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken volym II 2004–2009.
- (23) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (24) Under översynen fastställdes det att de förhandslicenser som använts för import av råvaror under undersökningsperioden hade utfärdats före den 13 maj 2005. De nya kontrollkrav som ställts av Indiens myndigheter i förfarandehandboken volym I 2004–2009, såsom de beskrivs i skäl 21, har därför ännu inte prövats i praktiken. Vidare kunde företaget inte visa att de nödvändiga registren över den faktiska förbrukningen och lagren hade förts i det format som krävs enligt kapitel 4.30 i och tillägg 18 till förfarandehandboken volym I 2002–2007, som är tillämpliga på förhandslicenser som utfärdats före den 13 maj 2005. Med beaktande av denna situation anses det att den exportör som var föremål för undersökningen inte kunde påvisa att de vid den tidpunkten gällande bestämmelserna inom ramen för export- och importpolitiken hade uppfyllts.
- d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (25) Den samarbetsvilliga exportör som hade utnyttjat systemet med förhandstillstånd under undersökningsperioden hävdade att företaget frivilligt hade lämnat in de använda förhandslicenserna, trots att de utfärdats före den 13 maj 2005, för kontroll av en auktoriserad revisor, i enlighet med kraven i förfarandehandboken volym I 2004–2009, och att detta visar att det nu finns ett riktigt kontrollsystem enligt de nya bestämmelserna i förfarandehandboken.
- (26) Vid kontrollbesöket hos företaget fick kommissionen fick också ett intyg i det format som krävs enligt tillägg 23 till förfarandehandboken, vilket var undertecknat av en auktoriserad revisor och daterat den 1 februari 2008. Med tanke på att förhandslicenserna var från 2004 och de nya bestämmelserna i förfarandehandboken inte gällde för dem, måste man dock dra slutsatsen att detta var en frivillig åtgärd från företagets sida som inte visar att Indiens myndigheter faktiskt tillämpade ett effektivt kontrollsystem. Dessutom visade inte företaget att den alltför stora tulleftergift som den auktoriserade revisorn hade beräknat faktiskt hade betalats tillbaka till myndigheterna.
- e) Slutsats
- (27) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (28) Systemet med förhandstillstånd för fysisk export är dessutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat och anses därför vara selektivt och utjämningsbart i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (29) Det delsystem som använts i detta fall kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att

kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna kan inte i sig själva betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom de inte gör det möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Vidare utförde inte Indiens myndigheter under undersökningsperioden någon effektiv kontroll som baserades på ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. De har inte heller företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(30) Detta delsystem är således utjämningsbart.

f) Beräkning av subventionens storlek

(31) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen eftergiften av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. Det är härvid att märka att grundförordningen inte bara medger att en "alltför stor" eftergift av tullar utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, men detta förutsätter att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor uppfylldes dock inte i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora eftergiften. I enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen behöver den bara fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

(32) Subventionsbeloppet för den exportör som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de material som importerats inom ramen för delsystemet och som använts för den berörda produkten under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från

subventionsbeloppet i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(33) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för den berörda samarbetsvilliga tillverkaren uppgår till 0,3 %.

2. Duty Entitlement Passbook Scheme (tullkreditsystemet)

a) Rättslig grund

(34) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i punkt 4.3 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 4 i förfarandehandboken volym I 2004–2009.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(35) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande av tullkreditsystemet

(36) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheter har fastställt sådana procentsatser (nedan kallade *tullkreditprocentsatser*) för flertalet produkter, däribland den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats.

(37) För att kunna få förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till Indiens myndigheter med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar de indiska tullmyndigheterna en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av krediter enligt tullkreditsystemet. Vid beräkningen av krediten inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades.

- (38) Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller i en tolv månadersperiod från och med utfärdandet. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag för kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och belastas då med omsättningskatt) eller användas på annat sätt.
- (39) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lämnas på elektronisk väg och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det elektroniska systemet för förvaltning av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner som äger rum efter utgången av de ansökningsperioder som anges i kapitel 4.47 i förfarandehandboken volym I 2004–2009. Såsom klart anges i kapitel 9.3 i förfarandehandboken volym I 2004–2009 kan ansökningar som lämnas in efter sista ansökningsdagen alltid tas i beaktande mot betalning av en straffavgift (dvs. 10 % av krediten).
- d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (40) En samarbetsvillig exportör hävdade att alla krediter inom ramen för tullkreditsystemet som företaget fått hade använts för att importera material som använts vid tillverkningen av den berörda produkten, trots att det i princip var tillåtet att använda krediterna för andra syften, såsom anges ovan. Exportören menade att företagets faktiska användning av tullkreditsystemet i detta hänseende alltså överensstämde med ett normalt tullrestitutionssystem och att endast en eventuell alltför stor eftergift därför borde utjämnas. Enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen kan dock endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Som förklaras i skäl 43 var dessa villkor inte uppfyllda i detta fall. Därför är de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter), snarare än en föregiven alltför stor eftergift, tillämpliga.
- e) Slutsatser om tullkreditsystemet
- (41) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, av den anledningen att krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras.
- (42) Tullkreditsystemet är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (43) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull i enlighet med vad som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de alls importerar några insatsvaror. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.
- f) Beräkning av subventionens storlek
- (44) I enlighet med artiklarna 2.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende anses mottagaren få förmånen då exporttransaktionen enligt detta system sker. Vid denna tidpunkt blir Indiens myndigheter förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Indiens myndigheter kan inte längre påverka beviljandet av eller storleken på subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på krediten inom ramen för tullkreditsystemet för exporttransaktionen i fråga. Vidare periodiserade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna krediterna inom ramen för tullkreditsystemet och bokförde dem som inkomster när exportåtagandet uppfylldes.
- (45) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från de krediter som fastställdes, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (46) De subventionsnivåer som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 6,2 % och 5,7 %.
3. *Export Promotion Capital Goods Scheme (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror)*
- a) Rättslig grund
- (47) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om export- och importpolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken volym I 2004–2009.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (48) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare samt tjänsteleverantörer kan komma i fråga för detta system.
- c) Praktiskt genomförande
- (49) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Fram till och med den 31 mars 2000 tillämpades en effektiv tullsats på 11 % (inklusive en tilläggsavgift på 10 %) eller, i fråga om import till ett högt värde, nolltullsats. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.
- (50) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.
- d) Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- (51) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportörerna får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (52) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (53) Slutligen kan detta system inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.
- e) Beräkning av subventionens storlek
- (54) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror. I enlighet med etablerad praxis justerades det på detta sätt beräknade belopp, som skulle hänföras till undersökningsperioden, genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs den långfristiga marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (55) De subventionsnivåer som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga tillverkarna uppgår till 0,7 % och 0,3 %.
- f) Synpunkter på meddelandet av uppgifter
- (56) En samarbetsvillig exportör påpekade ett fel i den metod som från början användes för att beräkna förmånerna från systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, särskilt när det gäller det räntebelopp som tillämpades. Detta fel, som påverkade de båda samarbetsvilliga exportörerna, korrigerades.
4. *Income Tax Exemption Scheme (systemet med befrielse från inkomstskatt)*
- Avsnitt 80HHC i lagen om inkomstskatt från 1961
- (57) Genom detta system har exportörerna kunnat erhålla en förmån i form av en partiell befrielse från inkomstskatt på vinst av exportförsäljning. Den rättsliga grunden för denna befrielse finns i avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen.

- (58) Denna bestämmelse upphävdes från och med beskattningsåret 2005–2006 (dvs. budgetåret 1 april 2004–31 mars 2005), varför avsnitt 80HHC i inkomstskattelagen inte längre medför någon förmån efter den 31 mars 2004. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna erhöll inga förmåner genom detta system under undersökningsperioden. Följaktligen, och eftersom systemet har dragits tillbaka, är det i enlighet med artikel 15.1 i förordningen inte utjämningsbart.
- Avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt
- a) Rättslig grund
- (59) Systemet baseras på avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt. Denna bestämmelse infördes i lagen om inkomstskatt genom skattelagen från 2001.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (60) Avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt tillämpas på de företag som anlägger infrastruktur, inklusive elförsörjning, i någon del av Indien.
- c) Praktiskt genomförande
- (61) Enligt bestämmelserna i avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt är ett belopp motsvarande vinsten från elkraftproduktionsverksamheten befriat från vinstskatt under tio på varandra följande år inom de första femton åren efter det att produktionsanläggningen tagits i drift. Anläggningen i fråga måste vara ny och ha tagits i drift den 1 april 2003 eller senare, och senast den 31 mars 2010.
- (62) Beräkningen av inkomstskatteavdraget ingår i företagets årliga skattedeklaration och revideras tillsammans med företagets resultaträkning och övriga räkenskaper. Den måste överensstämma med bestämmelserna i inkomstskattelagen, dvs. att den bokföringsmässiga värderingen av den producerade elektriciteten ska avspegla dess marknadsvärde. Det är skattemyndigheternas uppgift att kontrollera om beräkningen av inkomstskatteavdraget har skett i enlighet med inkomstskattelagen och överensstämmer med företagets reviderade räkenskaper. Undersökningen har visat att myndigheterna i praktiken har kontrollerat beräkningarna och vid behov justerat dem.
- (63) Undersökningen har visat att båda de undersökta exporterande tillverkarna har byggt interna kraftverk som en del av deras enheter för grafitproduktion. De har därför begärt motsvarande avdrag på inkomstskatten, i enlighet med inkomstskattelagen.
- d) Slutsats om systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 I A i lagen om inkomstskatt
- (64) Befrielsen från inkomstskatt utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån.
- (65) Undersökningen har dock visat att tillgången till systemet med befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 80 I A i inkomstskattelagen inte är begränsad till vissa företag i den mening som avses i artikel 3.2 a i grundförordningen. Detta system tycks vara tillgängligt för alla företag enligt objektiva kriterier. Inte heller har i detta ärende någon annan bevisning påträffats för att systemet är selektivt.
- (66) Vidare är det bundet till en annan produkt (elektricitet) än den berörda produkten, och förmåner inom ramen för detta system erhålls därför på grundval av en verksamhet som inte är produktion eller försäljning av den berörda produkten. Under dessa omständigheter anses det att de förmåner som de berörda exportörerna får inom ramen för detta system inte bör utjämnas.
5. *Electricity Duty Exemption (systemet med befrielse från skatt på elektricitet)*
- (67) Inom ramen för 2004 års industriframjande politik erbjuder delstaten Madhya Pradesh industriföretag som investerar i elproduktion för företagsintern förbrukning befrielse från skatt på elektricitet.
- a) Rättslig grund
- (68) Beskrivningen av det system med befrielse från skatt på elektricitet som tillämpas av Madhya Pradeshs regering återfinns i avsnitt 3-B i lagen om skatt på elektricitet från 1949.
- b) Stödberättigade företag och verksamheter
- (69) Alla industrier som är belägna inom Madhya Pradeshs regerings behörighetsområde och som investerar i nya kraftverk för egenproduktion.
- c) Praktiskt genomförande
- (70) Enligt ett tillkännagivande av Madhya Pradeshs regering av den 29 september 2004 kan företag eller personer som investerar i nya kraftverk för egenproduktion med en kapacitet på mer än 10 kW få ett intyg om befrielse från skatt på elektricitet från Madhya Pradeshs elektricitetsinspektorat. Befrielse ges endast för elektricitet som produceras för egen förbrukning och endast om det nya kraftverket inte är en ersättning för ett tidigare kraftverk. Befrielsen beviljas för en period av fem år.
- (71) Genom ett tillkännagivande av Madhya Pradeshs regering av den 5 april 2005 befriades det nya kraftverk som inrättats av en av de exporterande tillverkare som samarbetade i denna undersökning från skatt på elektricitet under tio år.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (72) Den samarbetsvilliga exportör som beviljades befrielse från skatt på elektricitet hävdade att detta system inte är selektivt, utan tillämpas utan diskriminering på alla stödberättigade företag. Enligt denna exportör har Madhya Pradeshs regering ändrat sin ursprungliga politik att bevilja en befrielse under fem år till att bevilja en befrielse under tio år. Varken den samarbetsvilliga exportören eller Indiens myndigheter lämnade dock i sina svar in något offentliggjort tillkännagivande om en sådan ändring av politiken.

e) Slutsats om systemet med befrielse från skatt på elektricitet

- (73) Detta system innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och 2.2 i grundförordningen. Systemet innefattar ett finansiellt bidrag från Madhya Pradeshs regering, eftersom det minskar de delstatliga intäkter som annars skulle ha uppstått. Vidare innebär det en förmån för det mottagande företaget.
- (74) Även om 2004 års industriframjämjande politik och Madhya Pradeshs regerings tillkännagivande av den 29 september 2004 förutser en befrielseperiod på fem år, beviljades den berörda exporterande tillverkaren en befrielseperiod på tio år. Denna stimulansåtgärd förefaller därför inte vara beviljad på grundval av kriterier och villkor som är klart fastställda i lagar, förordningar och andra officiella handlingar.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (75) Förmånen för den exporterande tillverkaren beräknades på grundval av storleken av den skatt på elektricitet som normalt skulle ha betalats under undersökningsperioden, men som i enlighet med detta system inte behövde betalas. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över den totala försäljningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till all försäljning, både på den inhemska marknaden och för export, och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (76) För ett företag som erhöll förmåner inom ramen för systemet med befrielse från skatt på elektricitet fastställdes på detta sätt en subventionsmarginal på 0,7 %.

III. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (77) Det erinras om att i förordning (EG) nr 1628/2004 konstaterades de utjämningsbara subventionernas storlek, uttryckta i procent av värdet, vara 15,7 % respektive 7 % för de två exporterande tillverkare som samarbetade i den nu aktuella partiella interimsoversynen.
- (78) Under denna partiella interimsoversyn fastställdes de utjämningsbara subventionernas storlekar, uttryckta i procent av värdet, till följande:

Företag	Systemet med förhandslicenser	Tullkreditsystemet	Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror	Systemet med befrielse från skatt på elektricitet	Totalt
Graphite India Ltd	noll	6,2 %	0,1 %	noll	6,3 %
HEG Ltd	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Utjämningsåtgärder

- (79) I enlighet med artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen och de skäl för denna partiella interimsoversyn som anges i punkt 3 i tillkännagivandet om inledande konstateras att subventionsnivån för de samarbetsvilliga tillverkarna har ändrats, och att den utjämningsstull som infördes genom förordning (EG) nr 1628/2004 därför måste ändras i enlighet med detta.
- (80) Den utjämningsstull som är föremål för översyn var ett resultat av parallella antisubventions- och antidumpningsundersökningar (nedan kallade *de ursprungliga undersökningarna*). Enligt artikel 24.1 i grundförordningen och artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ justerades de antidumpningstullar som infördes genom förordning (EG) nr 1629/2004, eftersom subventionsbeloppen och dumpningsmarginalerna var resultatet av samma situation.
- (81) De subventionssystem som undersökts inom ramen för den nuvarande översynen, med undantag för systemet med befrielse från skatt på elektricitet, och som konstaterats vara utjämningsbara utgjorde exportsubventioner i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (82) Antidumpningstullen bör därför justeras så att den avspeglar de nya subventionsnivåer som konstaterats i den nuvarande översynen, för såvitt gäller exportsubventionerna. Dessutom bör i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen nivån på utjämningsstullarna inte vara högre än den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. I likhet med vad som var fallet i den ursprungliga undersökningen fastställdes den övriga subventionsmarginalen på nivån för det företag som hade den högsta individuella marginalen, eftersom graden av samarbetsvilja var hög (100 %).
- (83) Utjämningsstullarnas och antidumpningstullarnas nivåer bör därför justeras enligt följande:

Företag	Subventionsmarginal	Dumpningsmarginal	Marginal för undanröjande av skada	Utjämningsstull	Antidumpnings-tull
Graphite India Ltd	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Alla andra företag	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

(84) En samarbetsvillig exportör menade att eftersom den aktuella partiella interimsoversynen var begränsad till subventionsnivån borde antidumpningstullarna inte ändras.

(85) I detta avseende påminns det om att det i tillkännagivandet om inledande av den aktuella översynen står att "[f]ör företag som omfattas av både antidumpnings- och utjämningsåtgärder måste antidumpningsåtgärderna anpassas om utjämningsåtgärderna ändras". Ändringen av antidumpningstullarna beror inte på några nya rön om dumpningsnivån, utan är en automatisk följd av att de ursprungliga dumpningsmarginalerna justerats för att återspegla den konstaterade nivån av exportsubventioner och av att den nivån nu ändrats.

(86) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsatsen som anges i den här förordningen återspeglar den situation som konstaterats under den partiella interimsoversynen. De är därför endast tillämpliga på import av den berörda produkt som tillverkas av dessa företag. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa satsen utan bör i stället omfattas av den tullsats som gäller för "alla andra företag".

(87) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika utjämningsstullsatsen (t.ex. till följd av att enhetens namn har ändrats eller att nya tillverknings- eller försäljningsenheter har inrättats) bör snarast inges till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar

av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheter. Kommissionen bemyndigas härmed att vid behov, och efter samråd med rådgivande kommittén, ändra förordningen i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1628/2004 ska ersättas med följande:

"2. Följande slutgiltiga utjämningsstull ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för produkter tillverkade av de nedan nämnda företagen:

Företag	Slutgiltig tull	Taric-tilläggsnummer
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Alla andra företag	7,2 %	A999"

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Kontor N-105 4/92, BE-1049 Bryssel, Belgien.

Artikel 2

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1629/2004 ska ersättas med följande:

”2. Följande slutgiltiga antidumpningstull ska tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull för produkter tillverkade av de nedan nämnda företagen:

Företag	Slutgiltig tull	Taric-tilläggsnummer
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Alla andra företag	8,5 %	A999”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1355/2008

av den 18 december 2008

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

- (1) Den 20 oktober 2007 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Kina ⁽²⁾. Den 4 juli 2008 införde kommissionen genom förordning (EG) nr 642/2008 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) en preliminär antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Kina.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 6 september 2007 av FNACV (den nationella spanska intresseorganisationen för frukt- och grönsaksindustrin) (nedan kallad *den klagande*) såsom företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för 100 % av gemenskapens produktion av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.). Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda produkten och om därav följande väsentlig skada som ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Som anges i skäl 12 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen om dumpning och skada perioden 1 oktober 2006–30 september 2007 (nedan kal-

lad *undersökningsperioden*). Undersökningen av hur de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada hade utvecklats omfattade perioden från och med den 1 oktober 2002 till och med undersökningsperiodens utgång (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

- (4) Den 9 november 2007 gjorde kommissionen genom förordning (EG) nr 1295/2007 ⁽⁴⁾ import av samma produkt med ursprung i Kina till föremål för registrering.
- (5) Det bör erinras om att skyddsåtgärder tillämpades på samma produkt fram till den 8 november 2007. Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 1964/2003 ⁽⁵⁾ provisoriska skyddsåtgärder beträffande import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.). Slutgiltiga skyddsåtgärder infördes senare genom förordning (EG) nr 658/2004 ⁽⁶⁾ (nedan kallad *förordningen om skyddsåtgärder*). Både de provisoriska och de slutgiltiga skyddsåtgärderna bestod i ett system med tullkvoter, dvs. tullen togs ut först när den tullfria importvolymen hade uttömts.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (6) Efter det att en preliminär antidumpningstull hade införts på den berörda produkten med ursprung i Kina lämnade ett antal berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som så önskade gavs även tillfälle att bli hörda.
- (7) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. Kommissionen genomförde undersökningen särskilt med hänsyn till aspekter som rör gemenskapens intresse. I detta sammanhang genomfördes kontrollbesök på plats hos följande icke-närstående importörer i gemenskapen:
 - Wunsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Tyskland.
 - Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland.
 - I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 246, 20.10.2007, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 178, 5.7.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 288, 6.11.2007, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 290, 8.11.2003, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 104, 8.4.2004, s. 67.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Tyskland.

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Tjeckien.

- (8) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för rekommendationen att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten med ursprung i Kina och slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter denna underrättelse inkomma med synpunkter.
- (9) Några importörer föreslog ett gemensamt möte med alla berörda parter, i enlighet med artikel 6.6 i grundförordningen; en av parterna avböjde dock.
- (10) De muntliga och skriftliga synpunkterna från de berörda parterna behandlades och beaktades i tillämpliga fall.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (11) Två icke-närstående importörer i gemenskapen hävdade att definitionen av den berörda produkten inte borde omfatta vissa typer av mandarin, på grund av antingen deras sockerhalt eller hur de var förpackade vid exporten. I detta avseende bör det noteras att dessa påståenden inte åtföljdes av någon som helst verifierbar information eller uppgifter som bevisar att dessa produkttyper har egenskaper som särskiljer dem från den berörda produkten. Det bör också noteras att olika förpackningsformat inte kan betraktas som en väsentlig egenskap när den berörda produkten ska definieras, särskilt som förpackningsformat redan har beaktats vid definitionen av den berörda produkten enligt skäl 16 i förordningen om preliminär tull. Dessa argument avisas därför.

D. STICKPROVSFÖRFARANDE

1. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina

- (12) Två icke-närstående importörer i gemenskapen ifrågasatte att de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i

urvalet stod för 60 % av den totala exporten till gemenskapen. De kunde dock inte tillhandahålla någon verifierbar information som skulle kunna motsäga riktigheten av de stickprovsuppgifter som de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna lämnat och som till största delen bekräftades under resten av undersökningen. Argumentet avisas därför.

- (13) Tre kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare framförde att deras närstående företag var exporterande tillverkare av den berörda produkten och därför borde ingå i bilagan med samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Dessa påståenden ansågs berättigade och det beslutades att man skulle ändra den berörda bilagan i enlighet med detta. En icke-närstående importör i gemenskapen hävdade att export till gemenskapen genom handlare automatiskt borde omfattas av de åtgärder som tillämpas på de kinesiska exporterande tillverkarna. I detta avseende bör det noteras att antidumpningsåtgärder införs för sådana produkter som tillverkas av exporterande tillverkare i det land som är under undersökning och som exporteras till gemenskapen (oavsett vilket företag som handlar med dem) och inte för företagsenheter som endast sysslar med handel. Kravet avisades därför.

E. DUMPNING

1. Marknadsekonomisk status

- (14) Efter införandet av provisoriska åtgärder lämnade den kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inga kommentarer till resultatet när det gäller marknadsekonomisk status. Eftersom inga relevanta synpunkter inkommit, bekräftas härmed skälen 29–33 i förordningen om preliminär tull.

2. Individuell behandling

- (15) Eftersom inga relevanta synpunkter inkommit bekräftas härmed undersökningsresultaten i skälen 34–37 avseende individuell behandling i förordningen om preliminär tull.

3. Normalvärde

- (16) Det bör erinras om att fastställandet av normalvärdet baserades på de uppgifter som gemenskapsindustrin lämnat. Uppgifterna kontrollerades sedan på plats hos de berörda gemenskapstillverkarna.

(17) Sedan provisoriska åtgärder införts ifrågasatte alla de tre kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i stickprovet och två icke-närstående importörer i gemenskapen användningen av gemenskapsindustrins priser för beräkning av normalvärdet. Det framfördes att normalvärdet borde ha beräknats på grundval av produktionskostnaderna i Kina med beaktande av lämpliga justeringar för skillnaderna mellan gemenskapsmarknaden och den kinesiska marknaden. Det ska i detta sammanhang påpekas att användningen av uppgifter från ett land som inte är en marknadsekonomi – i synnerhet från företag som inte beviljats marknadsekonomisk status – skulle strida mot artikel 2.7 a i grundförordningen. Argumentet avvisas därför. Det hävdades också att prisuppgifter från övriga importländer eller andra relevanta ofentliggjorda uppgifter kunde ha använts som en rimlig lösning eftersom man inte hade något jämförbart land att samarbeta med. Sådana allmänna uppgifter skulle dock, i motsats till de uppgifter kommissionen använde, inte kunna verifieras och dubbelkontrolleras enligt artikel 6.8 i grundförordningen. Argumentet avvisas därför. Det lades inte fram några andra argument som kunde väcka tvivel om huruvida den metod som kommissionen använt är förenlig med bestämmelserna i artikel 2.7 a i grundförordningen, och särskilt den omständigheten att den i det aktuella ärendet är den enda rimliga grundval som återstår för beräkning av normalvärdet.

(18) Eftersom inga andra relevanta synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas härmed skälen 38–45 i förordningen om preliminär tull.

4. Exportpris

(19) Sedan de provisoriska åtgärderna införts hävdade en kinesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i stickprovet att företagets exportpris borde justeras för vissa kostnadskomponenter (särskilt kostnaden för sjötransport). I det sammanhanget bör det påpekas att denna fråga togs upp under kontrollbesöket på plats, både hos detta företag och hos de andra företag som ingick i stickprovet. Vid det tillfället lämnade varje företag uppgifter om de berörda utgifterna. Det belopp företaget åberopar sig på nu är betydligt högre än det som ursprungligen angavs. Det ska påpekas att detta nya krav helt enkelt baseras på en förklaring från en speditör och inte härrör från uppgifter som rör en faktisk transaktion. Ingen av de andra exporterande tillverkare som ingick i stickprovet ifrågasatte de uppgifter som använts för beräkning av kostnader för sjötransport. Dessutom kan detta påstående inte verifieras eftersom det lämnades in så sent. Det kan särskilt nämnas att den begärda justeringen inte rör några uppgifter som redan finns i handlingarna i ärendet. Efter att ha tagit del av detta påstående har dock kommissionen kontrollerat uppgifterna om de berörda utgifterna med hänsyn till deras betydelse för de exporttransaktioner till gemenskapen som företaget uppgett. Därför kom kommissionen till slutsatsen att det är lämpligare att använda genomsnittet av de sjöfraktkostnader som verifierades vid kontrollbesöket på plats för alla de kinesiska företag som ingick i stickprovet. Företagets exportpris justerades följaktligen i överensstämmelse med detta.

(20) En annan kinesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare som ingick i stickprovet påpekade två räknefel i beräkningen av företagets exportpris i relation till de exportuppgifter som företaget hade lämnat in. Påståendet ansågs berättigat och tillverkarens relevanta exportpris justerades i överensstämmelse med detta.

(21) Eftersom inga andra synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas undersökningsresultaten i skäl 46 i förordningen om preliminär tull.

5. Jämförelse

(22) Eftersom inga synpunkter inkommit i detta avseende, bekräftas undersökningsresultaten i skälen 47 och 48 i förordningen om preliminär tull.

6. Dumpningsmarginaler

(23) Med beaktande av det som anges ovan uppgår de slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns före tull, till följande:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang, 139,4 %.

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 86,5 %.

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei, 136,3 %.

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet, 131 %.

Övriga företag, 139,4 %.

F. SKADA

1. Tillverkning i gemenskapen och gemenskapsindustrin

(24) Eftersom det inte inkommit några väl underbyggda synpunkter bekräftas slutsatserna i skälen 52–54 i förordningen om preliminär tull.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (25) En av de exporterande parterna hävdade att förbrukningen enligt förordning (EG) nr 658/2004 om skyddsåtgärder och den förbrukningsnivå som fastställs i förordningen om preliminär tull inte överensstämmer med varandra. Det bör understrykas att skillnaderna i storlek när det gäller förbrukningen huvudsakligen berodde på att den aktuella undersökningen inte omfattade exakt samma produkter och att olika antal medlemsstater ingick i de två undersökningarna. Inga nya och underbyggda uppgifter har inkommit i detta avseende. Undersökningsresultaten i skälen 55–57 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför. Samtidigt bekräftas de efterföljande delarna av undersökningen som rör förbrukningen i detta avseende.

3. Import från det berörda landet

a) Den berörda importens volym och marknadsandel

- (26) När det gäller marknadsandelar opponerade sig vissa berörda parter mot de uppgifter som kommissionen lägger fram i skäl 58, dvs. att den dumpade importen ökat sin marknadsandel. De hävdade att marknadsandelen för importen från Kina hade minskat, i motsats till kommissionens resultat. Utvärderingen av importen från Kina sett till volym och marknadsandel kontrollerades. Som anförs i skäl 58 i förordningen om preliminär tull var det bara under ett enda år som marknadsandelen för importen från Kina föll. Under resten av den undersökta perioden låg marknadsandelen för importen från Kina hela tiden kvar på en hög nivå. Därför bekräftas de resultat som lades fram i det preliminära skedet.
- (27) Vissa parter framförde att också importvolymerna efter undersökningsperiodens utgång borde undersökas för att man skulle kunna fastslå om importen från Kina håller på att öka. Det bör påpekas att tendenserna för importen från Kina utvärderades för perioden mellan 2002/03 och 2006/07, och att det under denna period kunde konstateras en klar ökning. I överensstämmelse med grundförordningens bestämmelser beaktas inte händelser som inträffat efter undersökningsperioden, utom när det föreligger särskilda omständigheter. Som anförs i skäl 48 undersöktes hur som helst importens storlek efter undersökningsperiodens slut, och det konstaterades att den var av betydande omfattning.

b) Prisunderskridande

- (28) Tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare opponerade sig mot kommissionens resultat rörande prisunderskridande. En tillverkare bestred den metod som använts för beräkning av underskridande och begärde en justering för de kostnader som handlarna bär för sin indirekta

försäljning. I berättigade fall anpassades de berörda beräkningarna. Det framgick av den reviderade jämförelsen att priserna i gemenskapen för importen av den berörda produkten underskred gemenskapsindustrins priser med mellan 18,4 % och 35,2 % under undersökningsperioden, enligt uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i stickprovet.

4. Gemenskapsindustrins situation

- (29) Två importörer och importörernas intresseorganisation bestred den varaktighet för konserveringssäsongen som anges i skäl 79 i förordningen om preliminär tull. De hävdade att konserveringssäsongen i Spanien endast varar tre månader, inte fyra till fem månader som anges i förordningen om preliminär tull. Detta påstående är emellertid knutet till vilken gröda (av naturen varierande) som används och den kvantitet som produceras, och det har under alla omständigheter ingen inverkan på skadefaktorerna, såsom de analyseras av kommissionen.
- (30) Eftersom det inte inkommit några andra underbyggda uppgifter eller argument beträffande gemenskapsindustrins situation, bekräftas skälen 63–86 i förordningen om preliminär tull.

5. Slutsats om skada

- (31) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull hävdade ett antal importörer och några exporterande tillverkare med hänvisning till skäl 83–86 i förordningen om preliminär tull att de uppgifter som kommissionen hade använt för att bestämma skadenivån varken var riktiga eller hade utvärderats på ett objektivet sätt. De hävdade att nästan alla skaderelaterade indikatorer visade på positiva tendenser, och att det därför inte finns några bevis för skada.
- (32) I detta sammanhang bör det påpekas att även om några indikatorer visar på små förbättringar, måste situationen för gemenskapsindustrin utvärderas i sin helhet och med hänsyn till den omständigheten att skyddsåtgärder tillämpades fram till och med undersökningsperiodens utgång. Detta undersöktes noga i skälen 51–86 i förordningen om preliminär tull. Den djupgående omstruktureringsprocess som dessa åtgärder möjliggjorde resulterade i en stor minskning i produktion och kapacitet, vilket under normala omständigheter skulle ha medfört en betydande förbättring av gemenskapstillverkarnas situation totalt sett, bl.a. när det gäller produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljning samt pris- och kostnadsdifferentiering. I stället har volymindikatorerna förblivit svaga, lagren har ökat väsentligt och de finansiella indikatorerna har fortsatt att vara negativa – i några fall har de till och med förvärrats.

(33) På grundval av detta anses det att slutsatserna i förordningen om preliminär tull beträffande den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit inte ändrats. Eftersom det inte inkommit några andra underbyggda uppgifter eller argument, bekräftas därför slutsatserna slutgiltigt.

G. ORSAKSSAMBAND

1. Den dumpade importens verkningar

(34) Några parter hävdade att volymen för kinesisk import hade varit stabil sedan 1982 och därför inte kunde ha vållat skada såsom det beskrivs i förordningen om preliminär tull (se skäl 58). Som förklaras i skäl 26 har faktiskt importen från Kina ökat kraftigt under den berörda perioden, till förfång för gemenskapsindustrins marknadsandel. Dessutom hänvisar man i detta påstående till importtendenser som sträcker sig långt utanför den berörda perioden, och påståendet måste därför avvisas.

(35) Såsom nämns i skäl 28 dras slutgiltigt slutsatsen att priserna på importen från de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden underskred gemenskapsindustrins genomsnittspriser med mellan 18,4 % och 35,2 %. Revideringen av prisunderskridandemarginalen påverkar inte slutsatserna om verkningarna av den dumpade importen i skälen 100 och 101 i förordningen om preliminär tull.

2. Växelkursfluktuationer

(36) Efter införandet av den preliminära tullen hävdade några importörer vidare att växelkursen hade ett negativt inflytande på prisnivån. Växelkursen var enligt deras åsikt den viktigaste skadevällande faktorn. Kommissionens bedömning avser dock endast en skillnad mellan prisnivåer, och en analys av de faktorer som påverkar prisernas nivå behöver alltså inte göras. Det kunde därför konstateras att det finns ett klart orsakssamband mellan den höga dumpningsnivån och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin har lidit, och därmed kan skäl 95 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

3. Tillgång och prissättning på råvaror

(37) Några berörda parter framförde att skadan inte berodde på dumpad import, utan den knappa tillgången på den färska frukt som utgör råvaran för burkmandariner.

(38) Officiella uppgifter från det spanska jordbruksministeriet bekräftar dock att de mängder som stod till konserve-

ringsindustrins förfogande var mer än tillräckliga för att täcka de spanska tillverkarnas produktionskapacitet.

(39) I viss utsträckning konkurrerar tillverkarna med konsumentmarknaden för färska varor om den färska frukten. Denna konkurrens bryter dock inte orsakssambandet. En tydlig och betydelsefull orsak till gemenskapsindustrins relativt låga produktion, försäljning och marknadsandel är snarare den prispress som orsakas av den massiva importen från Kina till mycket låga priser. I denna situation och eftersom marknadspriset bestäms av en import som utgör mer än 70 % av marknaden och som underskrider och pressar ned priserna, skulle det vara oekonomiskt att producera mer utan rimliga förväntningar om att kunna avsätta produkterna till priser som möjliggör normala vinster. Därför skulle den spanska industrin rimligen lätt kunna producera mycket större mängder, om marknadspriset inte hade tyngt deras ekonomiska resultat.

(40) En annan omständighet som bekräftar denna analys är den att gemenskapstillverkarna fortsätter att hålla stora lager, vilket understryker att den skadevällande situationen för gemenskapsindustrin inte beror på otillräcklig produktion, utan på att produktionen inte kan säljas på grund av den kinesiska importen.

(41) Då råvaran är en jordbruksprodukt är den underkastad säsongsmässiga fluktuationer. Icke desto mindre har kommissionen under den undersökta femårsperioden, som omfattade skördeperioder med såväl låga som höga priser, observerat att skada (t.ex. i form av ekonomiska förluster) uppstår oberoende av dessa fluktuationer, och därför finns det inte någon direkt korrelation mellan gemenskapsindustrins ekonomiska resultat och dessa säsongsmässiga fluktuationer.

4. Kvalitetsskillnader

(42) Vissa parter hävdade att de kinesiska varorna var av högre kvalitet än gemenskapsindustrins. Det finns dock inte tillräcklig dokumentation som visar att eventuella prisskillnader skulle ha uppstått som en följd av detta, och det finns inte belägg för påståendet att konsumenterna föredrar kinesiska varor i en sådan omfattning att det orsakar den förvärrade situationen för gemenskapsindustrin. Under alla omständigheter skulle sådana prisskillnader vara till de kinesiska varornas fördel och leda till större prisunderskridande/försäljning till underpris. Eftersom det inte inkommit några nya och underbyggda uppgifter eller argument beträffande detta, bekräftas härmed slutsatserna i skäl 99 i förordningen om preliminär tull.

5. Kostnadsökningar

- (43) Några parter framförde att vissa tillverkares extraordinära kostnadsökningar låg till grund för skadan. Dessa påståenden var inte tillräckligt underbyggda. Kommissionens undersökning visade inte att det inträffat något som kunde ändra bedömningen av orsakssambandet eller beräkningen av nivån för undanröjande av skada.
- (44) Några parter framförde synpunkter rörande de ökade produktionskostnaderna och gemenskapens bristande förmåga att reducera dem. Vissa kostnader (t.ex. energi) har ökat, men deras betydelse är inte tillräckligt stor för att bryta orsakssambandet i en situation där en mycket stor dumpad kinesisk export får gemenskapsindustrins försäljning och produktion att minska (varvid dess enhetskostnader ökar) och pressar ned gemenskapsindustrins priser.

6. Stödordningar

- (45) Det framfördes att EG:s stödordningar orsakade en artificiell tillväxt i EG:s tillverkningssektor och därefter främjade en reducerad råvarutillgång för den berörda produktens del. Detta var ett allmänt påstående som inte var tillräckligt underbyggt. Under alla omständigheter ändrades de berörda stödordningarna 1996, när stödet tillföll jordbrukarna i stället för tillverkarna av den berörda produkten. Kommissionens undersökning har inte avslöjat några restverkningar under undersökningsperioden vilka skulle kunna bryta orsakssambandet. När det gäller tillgången hänvisas till skälen 40 och 41.

7. Slutsats om orsakssamband

- (46) Eftersom inga ytterligare nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit bekräftas slutsatserna i skälen 87–101 i förordningen om preliminär tull.
- (47) Med anledning av ovanstående bekräftas de preliminära undersökningsresultaten att det finns ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Utvecklingen efter undersökningsperioden

- (48) Från och med den 9 november 2007 blev importen från Kina föremål för registrering genom förordning (EG) nr

1295/2007. Detta skedde inför ett eventuellt införande av antidumpningstullar med retroaktiv verkan. Följaktligen och genom ett undantag har också utvecklingen efter undersökningsperioden undersökts⁽¹⁾. Eurostats uppgifter bekräftar att importen från Kina fortfarande är betydande, och detta har också bekräftats av vissa importörer. Importvolymen för de tio månaderna närmast efter undersökningsperiodens slut nådde en nivå på 74 000 ton med stabilt låga priser.

2. Gemenskapstillverkarnas förmåga att försörja gemenskapsmarknaden

- (49) Ett antal parter kommenterade den låga spanska produktionsnivån, som de ansåg var otillräcklig för att försörja gemenskapsmarknaden. Det är riktigt att gemenskapsindustrin i nuvarande läge inte försörjer hela marknaden i EU, men det bör noteras att denna omständighet är kopplad till verkningarna av den skadevällande import som beskrivs ovan. Under alla omständigheter är syftet med åtgärderna inte att stänga gemenskapsmarknaden för kinesisk import, utan att undanröja verkningarna av skadevällande dumpning. Eftersom det bl.a. endast finns två försörjningskällor för dessa varor, anses det att kinesiska varor även om det införs slutgiltiga åtgärder fortfarande kommer att spela en betydelsefull roll i gemenskapen.

3. Gemenskapsindustrins och leverantörernas intresse

- (50) En intresseorganisation för importörer hävdade att antidumpningsåtgärder utan kvantitativa begränsningar inte skulle skydda den spanska industrin, utan automatiskt utlösa illegal handel. Detta är ett argument som snarare antyder att institutionerna måste kunna säkerställa lämplig tillsyn över åtgärdernas genomförande, och inte ett argument emot de fördelar gemenskapstillverkarna skulle kunna få genom åtgärder.
- (51) En annan importör hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder inte skulle förbättra situationen för de spanska tillverkarna, eftersom importörerna i gemenskapen byggt upp stora lager med vilka de skulle kunna tillfredsställa efterfrågan på marknaden inom den närmaste framtiden. Lagrens storlek och denna "lagerhamstring" bekräftades av en annan importör. Dessa kommentarer bekräftar kommissionens analys i förordningen om preliminär tull och i den här förordningen. Det bör dock påpekas att åtgärderna ska dämpa verkningarna av skadevällande dumpning under fem år, inte endast under ett år.

⁽¹⁾ EUT L 288, 6.11.2007, s. 22.

- (52) Eftersom inga andra nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit i detta avseende bekräftas slutsatserna om gemenskapsindustrins intresse i skälen 103–106 och 115 i förordningen om preliminär tull.

4. Intresset hos icke-närstående importörer och handlare i gemenskapen

- (53) De samarbetsvilliga importörerna uttryckte ett allmänt intresse för att upprätthålla två försörjningskällor för den berörda produkten, Spanien och Kina, för att kunna behålla försörjningssäkerheten till konkurrenskraftiga priser.
- (54) Icke desto mindre skulle majoriteten av importörerna om slutgiltiga åtgärder vidtogs föredra åtgärder som också innehåller kvantitativa komponenter. Kommissionen finner inte detta tillräckligt, som anförs i skäl 68.
- (55) Uppgifter från de samarbetsvilliga importörer som ingick i stickprovet kontrollerades och bekräftade att sektorn för burkmandariner utgör mindre än 6 % av deras samlade omsättning, och att importörerna i genomsnitt uppnådde en lönsamhet på över 10 % under både undersökningsperioden och perioden 2004–2008.
- (56) Ovanstående understryker att åtgärdernas potentiella verkningar för importörer och handlare som helhet inte skulle vara oproportionella i förhållande till sina positiva verkningar.

5. Användarnas och detaljhandlarnas intresse

- (57) En användare som står för mindre än 1 % av förbrukningen lämnade allmänna synpunkter på den reducerade tillgången till mandariner i EU och de kinesiska varornas överlägsna kvalitet. Han uppmanades att samarbeta ytterligare och lämna in individuella uppgifter, men avstod och lämnade inga uppgifter som underbyggde påståendena. En annan detaljhandlare, som var medlem av importörernas största intresseorganisation, var rent allmänt emot en prishöjning. Det har inte kommit in några andra synpunkter rörande användarnas och detaljhandlarnas intresse under undersökningen. Under dessa omständigheter och eftersom inga underbyggda synpunkter inkommit

från några användare och detaljhandlare, bekräftas slutsatserna i skälen 109–112 i förordningen om preliminär tull.

6. Konsumenternas intresse

- (58) I motsats till vad en importör hävdade, beaktades konsumenternas intressen i det preliminära skedet. Kommissionens resultat sammanfattades i skälen 113 och 114 i förordningen om preliminär tull. Andra parter anförde att verkningarna för konsumenterna skulle vara betydande. Det lades dock inte fram några andra uppgifter som kunde väcka tvivel om slutsatserna i ovannämnda skäl. Även om tull skulle leda till ökande konsumentpriser, har ingen part bestridit den omständigheten att denna vara utgör en mycket liten del av hushållens utgifter för mat. Då det inte föreligger några synpunkter från konsumenterna eller har inkommit några nya och underbyggda uppgifter, bekräftas därför dessa slutsatser.

7. Slutsats om gemenskapens intresse

- (59) Ovanstående kompletterande analys av de intressen som står på spel har inte ändrat de preliminära slutsatserna i detta avseende. Uppgifter från de samarbetsvilliga importörer som ingick i stickprovet verifierades och bekräftade att sektorn för burkmandariner utgör mindre än 6 % av deras totala omsättning, och att importörerna i genomsnitt uppnådde ett tillfredsställande resultat både under undersökningsperioden och under perioden 2004–2008, så konsekvenserna av åtgärderna för importörerna kommer att vara minimala. Det har också fastslagits att de ekonomiska verkningarna för slutkonsumenten skulle vara obetydliga, eftersom det köps marginella mängder per konsument i konsumentländerna. Det konstateras att de slutsatser rörande gemenskapens intresse som fastställs i förordningen om preliminär tull inte har ändrats. Då det inte har inkommit några andra synpunkter, bekräftas dessa slutsatser i förordningen om preliminär tull slutgiltigt.

I. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (60) En importör hävdade att vinstmarginalen på 6,8 %, som användes som referens i det preliminära skedet, hade satts för högt. I detta avseende bör det påpekas att denna nivå användes i samband med skyddsåtgärder och godtogs som gemenskapsindustrins faktiska vinst under perioden mellan 1998/99 och 2001/02. Den avspeglar gemenskapstillverkarnas vinst i en normal handelssituation före den ökning av importen som åsamkade industrin skada. Argumentet avvisas därför.

(61) Gemenskapstillverkarna hävdade att man vid fastställandet av den preliminära tullen inte tog hänsyn till den speciella situation som marknaden för konserverade mandariner befann sig i, med produktionen koncentrerad till endast ett land, samtidigt som större delen av försäljningen och importen är koncentrerad till ett annat europeiskt land. Därför krävde de att man vid de slutgiltiga beräkningarna skulle ta hänsyn till transportutgifterna från tillverkarlandet till konsumentlandet. Påståendet ansågs berättigat, och beräkningarna anpassades för att återspegla koncentrationen av försäljningen i de relevanta områdena i gemenskapen.

(62) En part lämnade synpunkter rörande beräkningen av prisunderskridande och försäljningen till underpris. Där så var berättigat gjordes justeringar i slutskedet.

(63) De skademarginaler som blev resultatet och som när så är berättigat beaktar de berörda parternas påpekanden, uttrycks i procent av det samlade importvärdet cif för varje enskild kinesisk exportör som ingick i stickprovet och är som framgår nedan lägre än de konstaterade dumpningsmarginalerna:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang, 100,1 %.

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 48,4 %.

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, 92,0 %.

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet, 90,6 %.

Övriga företag, 100,1 %.

2. Retroaktiv verkan

(64) Som anges i skäl 4 gjorde kommissionen den 9 november 2007 import av den berörda produkten med ursprung i Kina till föremål för registrering på grundval av en begäran från gemenskapsindustrin. Denna begäran har dragits tillbaka, och frågan har därför inte undersökts ytterligare.

3. Slutgiltiga åtgärder

(65) Mot bakgrund av slutsatserna rörande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse samt enligt artikel 9.4 i grundförordningen, bör en slutgiltig anti-

dumpningstull införas på en nivå som motsvarar den lägre av dumpnings- och skademarginalerna, i enlighet med bestämmelsen om lägsta tull. I detta fall bör tullsatsen därför fastställas till en nivå som motsvarar den konstaterade skadan.

(66) På grundval av ovanstående och i överensstämmelse med den rättelse som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾, bör den slutgiltiga tullen fastställas till följande:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang, 531,2 EUR/ton.

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang, 361,4 EUR/ton.

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang, och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei, 490,7 EUR/ton.

— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet, 499,6 EUR/ton.

Övriga företag, 531,2 EUR/ton.

4. Åtgärdernas form

(67) Ett antal parter begärde åtgärder där komponenterna pris och kvantitet kombinerades, så att det för inledande importmängder inte skulle betalas någon tull eller så att tullen reducerades. I vissa fall var detta knutet till ett licenssystem.

(68) Denna möjlighet diskuterades, men förkastades av i synnerhet följande skäl. Antidumpningstullar införs eftersom exportpriset är lägre än normalvärdet. De mängder som exporteras till gemenskapen är relevanta för analysen av huruvida den dumpade importen vållar skada. Dessa mängder är dock normalt sett irrelevanta för den tullsats som bör införas. Om dumpad import förorsakar skada, kan man med andra ord kompensera för dumpningen genom en tull som tillämpas på den första sändning som importeras efter tullens ikraftträdande. Slutligen kan det sägas att i den mån det konstateras vara i gemenskapens intresse att varor under en viss period importeras utan tillämpning av antidumpningstull, tillåter artikel 11.4 i grundförordningen under vissa omständigheter att den upphävs.

⁽¹⁾ EUT L 258, 26.9.2008, s. 74.

(69) Några parter har hävdad att varje form av åtgärder utan kvantitativa restriktioner kommer att leda till undvikande av tull. De hänvisade återigen till den "lagerhamstring" som uppstod i kölvattnet av utvidgningen av Europeiska unionen den 1 maj 2004. Kommissionens undersökning har bekräftat att detta var ett klart försök till undvikande av tull. Mot bakgrund av dessa synpunkter och de förhållanden som beskrivs i skälen 123 och 125 i förordningen om preliminär tull, kommer kommissionen att övervaka utvecklingen för att se till att åtgärderna genomförs på ett korrekt vis.

(70) Andra parter har hävdad att åtgärderna bör utesluta mängder som redan omfattas av befintliga försäljningskontrakt. Detta skulle i praktiken vara liktydigt med tullbefrielse, vilket skulle underminera den avhjälpande verkan av åtgärderna, och detta förslag måste därför avvisas. Det hänvisas också till skälen 51 och 52.

(71) Genom förordningen om preliminär tull infördes en antidumpningstull i form av en särskild tull för varje företag som en följd av tillämpningen av nivån för undanröjande av skada på de exportpriser som användes vid beräkningen av dumpning under undersökningsperioden. Denna metod kan också godkännas i det skede då de slutgiltiga åtgärderna vidtas.

5. Åtaganden

(72) I ett sent skede av undersökningen erbjöd flera exporterande tillverkare i Kina prisåtaganden. Dessa åtaganden bedömdes inte som godtagbara med hänsyn till den betydande prisvolatiliteten för denna vara, risken för undvikande och kringgående av tullar när det gäller denna vara (se skälen 124 och 125 i förordningen om preliminär tull) och den omständigheten att det inte fanns några garantier från de kinesiska myndigheternas sida om att de utövade lämplig tillsyn över företag som inte beviljats marknadsekonomisk status.

J. SLUTGILTIGT UTTAG AV PRELIMINÄR TULL

(73) Med hänsyn till storleken på den dumpningsmarginal som fastställts och med tanke på omfattningen av den skada som gemenskapsindustrin vållats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställs i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull, tas ut slutgiltigt på en nivå som motsvarar beloppet för den preliminära antidumpningstull som införs. När det gäller de exporterande tillverkare för vilka den slutgiltiga tullen är något högre än den preliminära tullen, bör de belopp som preliminärt säkrats tas ut på den nivå som fastställs i förordningen

om preliminär tull, i enlighet med artikel 10.3 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider utan tillsats av alkohol, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel, enligt definitionen i KN-nummer 2008, med ursprung i Kina, som omfattas av KN-nummer 2008 30 55, 2008 30 75 och ex 2008 30 90 (Taric-nummer 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 och 2008 30 90 69).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	EUR/ton nettoproduktvikt	Taric-tilläggskod
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang och dess närstående tillverkare Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, provinsen Hubei	490,7	A888
Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet (se bilagan)	499,6	A889
Övriga företag	531,2	A999

Artikel 2

1. I de fall då varor har skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾, ska antidumpningstullens belopp, beräknat på grundval av artikel 1, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

2. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Artikel 3

1. Belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 642/2008 ska tas ut slutgiltigt på en nivå som motsvarar den preliminära tullsatsen.

2. För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som genom ett fel inte hade förts in i bilagan med samarbetsvilliga exporterande tillverkare i förordning (EG) nr 642/2008, dvs. Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo,

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang och Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei, ska de belopp för vilka det utställts säkerhet utöver den preliminära tullsats som tillämpas på samarbetsvilliga tillverkare som inte ingår i stickprovet frisättas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i stickprovet (Taric-tilläggsnummer A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan.

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo.

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei.

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang.

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang.

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang.

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei.

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi.

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd, Quzhou, Zhejiang.

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang.

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai.

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd, Yidu, Hubei.

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan.

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo.

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi.

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1356/2008

av den 23 december 2008

om ändring av förordning (EG) nr 593/2007 om de avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 64.1

efter samråd med styrelsen för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna för att beräkna avgifter enligt kommissionens förordning (EG) nr 593/2007 av den 31 maj 2007 om de avgifter som tas ut av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet⁽²⁾ måste regelbundet ses över för att säkerställa att det belopp som den sökande ska betala avspeglar komplexiteten i den uppgift som byrån utför och den faktiska arbetsbelastning som uppgiften innebär. Framtida ändringar av den förordningen kommer att finjustera de bestämmelserna, även på grundval av de uppgifter som kommer att bli tillgängliga inom Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (nedan kallad *byrån*) till följd av genomförandet av dess system för resursplanering (Enterprise Resource Planning system).
- (2) De avtal som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 216/2008 bör tillhandahålla en grund för utvärdering av den faktiska arbetsbelastning det innebär att certifiera tredjeländers produkter. I dessa avtal beskrivs i princip byråns förfarande för validering av certifikat som utfärdats i ett tredjeland med vilket gemenskapen har ett lämpligt avtal. Förfarandet bör resultera i en annan arbetsbelastning än i samband med det förfarande som krävs när byrån utför certifiering.
- (3) Reglerna för att beräkna avgifter måste förbli effektiva och rättvisa för alla sökande samtidigt som de leder till

jämvikt mellan byråns samlade utgifter för certifieringsuppgifterna och samlade inkomster från de avgifter den tar ut. Detta bör också gälla för beräkningen av resekostnader utanför medlemsstaternas territorium. Den gällande formeln måste finjusteras för att säkerställa att den utslutande avser de direkta kostnader som byrån har för dessa resor.

- (4) Erfarenheten från tillämpningen av förordning (EG) nr 593/2007 visar att det är nödvändigt att specificera när byrån får fakturera den avgift som ska betalas och att fastställa beräkningsmetoden för det belopp som ska betalas tillbaka om certifieringsuppdraget avbryts. Liknande regler måste föreskrivas för de fall ett certifikat återlämnas eller upphävs.
- (5) Av tekniska skäl bör ändringar föras in i bilagan till förordning (EG) nr 593/2007 i syfte att förbättra några definitioner eller klassificeringar.
- (6) Förordning (EG) nr 593/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättas genom artikel 65 i förordning (EG) nr 216/2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 593/2007 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska de motsvarande transportkostnader som uppstår när ett certifieringsarbete helt eller delvis utförs utanför medlemsstaternas territorium ingå i den avgift som debiteras sökanden, i enlighet med följande formel,

$$d = f + v + h - e$$

⁽¹⁾ EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140, 1.6.2007, s. 3.

där

d = avgiften i fråga

f = den avgift som motsvarar den uppgift som ska genomföras, i enlighet med bilagan

v = resekostnader

h = den tid som de sakkunniga tillbringat i transportmedel, fakturerad till den timavgift som fastställs i del II

e = genomsnittlig resekostnad inom medlemsstaternas territorium, inbegripet den genomsnittliga tid som sakkunniga tillbringat i transportmedel i medlemsstaternas territorium, multiplicerad med den timavgift som fastställs i del II."

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Hela avgiften ska betalas innan ett certifikat utfärdas, upprätthålls eller ändras, såvida byrån och den sökande inte kommer överens om annat. Byrån får fakturera avgiften vid ett tillfälle efter att den mottagit ansökan eller i samband med att den årliga perioden eller övervakningsperioden inleds. Om avgiften inte betalas får byrån efter att formellt ha underrättat sökanden vägra att utfärda eller återkalla det berörda certifikatet."

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Om byrån måste avbryta ett certifieringsarbete för att sökanden inte har tillräckliga medel eller inte uppfyller sina skyldigheter, eller för att den sökande beslutar sig för att avstå från sin ansökan eller att skjuta upp projektet, ska hela det resterande avgiftsbeloppet, beräknat per timme för den pågående tolv månadersperioden dock utan att överstiga det tillämpliga schablonbeloppet, utkrävas, jämte alla andra belopp som ska betalas vid den

tidpunkten, när byrån avbryter sitt arbete. Det relevanta antalet timmar ska debiteras enligt den timavgift som anges i del II i bilagan. När byrån, på den sökandes begäran, återigen påbörjar ett certifieringsarbete som tidigare har avbrutits ska detta arbete debiteras som ett nytt projekt."

d) Följande punkter ska läggas till som punkt 8 och 9:

"8. Om certifikatinnehavaren återlämnar motsvarande certifikat eller byrån drar in certifikatet, ska hela det resterande avgiftsbeloppet, beräknat per timma men inte överstigande det tillämpliga schablonbeloppet, utkrävas vid den tidpunkt då certifikatet återlämnas eller dras in, jämte alla andra belopp som ska betalas vid den tidpunkten. Det relevanta antalet timmar ska debiteras enligt den timavgift som anges i del II i bilagan.

9. Om byrån drar in ett certifikat, ska hela det resterande avgiftsbeloppet, beräknat tidsproportionellt, utkrävas när byrån drar in certifikatet. Om certifikatet därefter aktiveras på nytt ska en ny tolv månadersperiod inledas den dag aktiveringen sker."

3. I artikel 12 ska femte stycket utgå.

4. I artikel 14 ska punkt 3 utgå.

5. Bilagan ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Följande villkor ska gälla:

a) De avgifter som visas i tabell 1–5 i del I i bilagan ska tillämpas på alla ansökningar om certifikat som tas emot efter den 1 januari 2009.

b) De avgifter som visas i tabell 6 i del I i bilagan ska tillämpas på alla årliga avgifter som tas ut efter den 1 januari 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2008.

På kommissionens vägnar

Antonio TAJANI

Vice ordförande

BILAGA

Bilagan till förordning (EG) nr 593/2007 ska ändras på följande sätt:

1) Förklarande not 7 ska ersättas med följande:

"(7) 'Härledningsändring' avser ett ändrat typcertifikat enligt typcertifikatinnehavarens definition och ansökan."

2) Förklarande not 9 ska ersättas med följande:

"(9) I tabellerna 3 och 4 i del I avser 'Enkel', 'Standard' och 'Komplex' följande:

	Enkel	Standard	Komplex
EASA kompletterande typcertifikat (STC) EASA större konstruktionsändringar EASA större reparationer	STC, större konstruktionsändring, eller reparation, som endast omfattar nuvarande och välbeprövade metoder för att uppfylla kraven, för vilka en fullständig uppsättning uppgifter (beskrivning, kontrollista för överensstämmelse och överensstämmelse dokument) kan skickas vid tiden för tillämpning och för vilka den sökande har dokumenterad erfarenhet och som projektcertifieringsledaren ensam kan komma åt, eller med ett begränsat engagemang av en specialist inom ett enda område	Alla andra STC, större konstruktionsändringar eller reparationer	Betydande (*) STC eller större konstruktionsändring
STC validerat inom ramen för bilateralt avtal	Grundläggande (**)	Icke grundläggande (**)	Icke grundläggande STC (**) när certifieringsinstansen (**) har klassificerat ändringen som 'betydande' (*)
Validerad större konstruktionsändring inom ramen för bilateralt avtal	Nivå 2 (**) större konstruktionsändringar, när dessa inte godkänns automatiskt (***).	Nivå 1 (**)	Nivå 1 (**) större konstruktionsändringar när certifieringsinstansen (**) har klassificerat ändringen som 'betydande' (*)
Validerad större reparation inom ramen för bilateralt avtal	Ej tillämpligt (automatiskt godkännande)	Reparationer på kritiska komponenter (**)	Ej tillämpligt

(*) 'Betydande' definieras i punkt 21a.101 b) i bilagan till förordning (EG) nr 1702/2003.

(**) 'Grundläggande', 'icke grundläggande', 'nivå 1' och 'nivå 2', 'kritisk komponent' och 'certifieringsinstans' definieras enligt det bilaterala avtal inom ramen för vilket valideringen sker.

(***) EASA:s automatiska godkännandekriterier för större ändringar av nivå 2 definieras i EASA:s beslut 2004/04/CF, eller i det bilaterala avtal enligt vilket valideringen sker."

3) I del I ska tabellerna 1–6 ersättas med följande:

"Tabell 1: Typcertifikat och begränsade typcertifikat eller motsvarande (som avses i kapitel B och kapitel O i bilagan till förordning (EG) 1702/2003⁽¹⁾)

	(EUR)
	Schablonbelopp
<i>Flygplan</i>	
Över 150 ton	2 600 000
Över 50 ton upp till 150 ton	1 330 000
Över 22 ton upp till 50 ton	1 060 000
Över 5,7 ton upp till 22 ton	410 000
Över 2 ton upp till 5,7 ton	227 000
Upp till 2 ton	12 000
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	6 000
<i>Rotorluftfartyg</i>	
Stora	525 000
Medelstora	265 000
Små	20 000
<i>Övriga</i>	
Ballonger	6 000
<i>Framdrivning</i>	
Turbinmotorer med startdragkraft större än 25 kN eller starteffekt som är större än 2 000 kW	365 000
Turbinmotorer med startdragkraft upp till 25 kN eller starteffekt upp till 2 000 kW	185 000
Icke-turbindrivna motorer	30 000
Icke-turbindrivna motorer CS 22 H, CS VLR App. B	15 000
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt på över 5,7 ton	10 250
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt upp till 5,7 ton	2 925
<i>Delar</i>	
Värde över 20 000 euro	2 000
Värde mellan 2 000 och 20 000 euro	1 000
Värde under 2 000 euro	500

⁽¹⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 6.

Tabell 2: Härledningar till typcertifikat eller begränsade typcertifikat

	(EUR)
	Schablonbelopp ⁽¹⁾
<i>Flygplan</i>	
Över 150 ton	1 000 000
Över 50 ton upp till 150 ton	500 000
Över 22 ton upp till 50 ton	400 000
Över 5,7 ton upp till 22 ton	160 000
Över 2 ton upp till 5,7 ton	80 000
Upp till 2 ton	2 800
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	2 400
<i>Rotorluftfartyg</i>	
Stora	200 000
Medelstora	100 000
Små	6 000
<i>Övriga</i>	
Ballonger	2 400
<i>Framdrivning</i>	
Turbinmotorer med startdragkraft större än 25 kN eller starteffekt som är större än 2 000 kW	100 000
Turbinmotorer med startdragkraft upp till 25 kN eller starteffekt upp till 2 000 kW	50 000
Icke-turbindrivna motorer	10 000
Icke-turbindrivna motorer CS 22 H, CS VLR App. B	5 000
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt på över 5,7 ton	2 500
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt upp till 5,7 ton	770
<i>Delar</i>	
Värde över 20 000 euro	1 000
Värde mellan 2 000 och 20 000 euro	600
Värde under 2 000 euro	350
⁽¹⁾ För härledningar inbegripet betydande större ändring(ar) av typkonstruktionen, såsom beskrivs i kapitel b i bilagan till förordning (EG) nr 1702/2003, ska avgifterna för typcertifikatet och det begränsade typcertifikatet såsom definieras i tabell 1 gälla.	

Tabell 3: Kompletterande typcertifikat (som avses i kapitel E i bilagan till förordning (EG) 1702/2003)

(EUR)

	Schablonbelopp ⁽¹⁾		
	Komplex	Standard	Enkel
<i>Flygplan</i>			
Över 150 ton	25 000	6 000	3 000
Över 50 ton upp till 150 ton	13 000	5 000	2 500
Över 22 ton upp till 50 ton	8 500	3 750	1 875
Över 5,7 ton upp till 22 ton	5 500	2 500	1 250
Över 2 ton upp till 5,7 ton	3 800	1 750	875
Upp till 2 ton	1 600	1 000	500
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	250	250	250
<i>Rotorluftfartyg</i>			
Stora	11 000	4 000	2 000
Medelstora	5 000	2 000	1 000
Små	900	400	250
<i>Övriga</i>			
Ballonger	800	400	250
<i>Framdrivning</i>			
Turbinmotorer med startdragkraft större än 25 kN eller starteffekt som är större än 2 000 kW	12 000	5 000	2 500
Turbinmotorer med startdragkraft upp till 25 kN eller starteffekt upp till 2 000 kW	5 800	2 500	1 250
Icke-turbindrivna motorer	2 800	1 250	625
Icke-turbindrivna motorer CS 22 H, CS VLR App. B	1 400	625	300
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt på över 5,7 ton	2 000	1 000	500
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt upp till 5,7 ton	1 500	750	375

⁽¹⁾ För kompletterande typcertifikat som innebär betydande ändring(ar) av typkonstruktionen, såsom beskrivs i kapitel b i bilagan till förordning (EG) Nr 1702/2003, ska avgifterna för typcertifikatet och det begränsade typcertifikatet såsom definieras i tabell 1 gälla.

Tabell 4: Större ändringar och större reparationer (som avses i kapitel D och M i bilagan till förordning (EG) 1702/2003)

(EUR)

	Schablonbelopp ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Komplex	Standard	Enkel
<i>Flygplan</i>			
Över 150 ton	20 000	6 000	3 000
Över 50 ton upp till 150 ton	9 000	4 000	2 000
Över 22 ton upp till 50 ton	6 500	3 000	1 500
Över 5,7 ton upp till 22 ton	4 500	2 000	1 000
Över 2 ton upp till 5,7 ton	3 000	1 400	700
Upp till 2 ton	1 100	500	250
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	250	250	250
<i>Rotorluftfartyg</i>			
Stora	10 000	4 000	2 000
Medelstora	4 500	2 000	1 000
Små	850	400	250
<i>Övriga</i>			
Ballonger	850	400	250
<i>Framdrivning</i>			
Turbinmotorer med startdragkraft större än 25 kN eller starteffekt som är större än 2 000 kW	5 000	2 000	1 000
Turbinmotorer med startdragkraft upp till 25 kN eller starteffekt upp till 2 000 kW	2 500	1 000	500
Icke-turbindrivna motorer	1 300	600	300
Icke-turbindrivna motorer CS 22 H, CS VLR App. B	600	300	250
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt på över 5,7 ton	250	250	250
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt upp till 5,7 ton	250	250	250

⁽¹⁾ För betydande större ändringar som innebär betydande ändring(ar), såsom beskrivs i kapitel b i bilagan till förordning (EG) nr 1702/2003, ska avgifterna för typcertifikatet och det begränsade typcertifikatet såsom definieras i tabell 1 gälla.

⁽²⁾ Ändringar och reparationer på hjälpkraftsaggregat (APU) ska debiteras som ändringar och reparationer på motorer med samma märkeffekt.

Tabell 5: Mindre ändringar och mindre reparationer (som avses i kapitel D och M i bilagan till förordning (EG) nr 1702/2003)

(EUR)	
	Schablonbelopp ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Flygplan</i>	
Över 150 ton	500
Över 50 ton upp till 150 ton	500
Över 22 ton upp till 50 ton	500
Över 5,7 ton upp till 22 ton	500
Över 2 ton upp till 5,7 ton	250
Upp till 2 ton	250
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	250
<i>Rotorluftfartyg</i>	
Stora	500
Medelstora	500
Små	250
<i>Övriga</i>	
Ballonger	250
<i>Framdrivning</i>	
Turbinmotorer	500
Icke-turbindrivna motorer	250
Propeller	250

(¹) De avgifter som anges i denna tabell ska inte gälla för de mindre ändringar och mindre reparationer som utförs av konstruktionsorganisationer i enlighet med stycke 21.a.263 c 2 i kapitel j i bilagan till förordning (EG) nr 1702/2003.

(²) Ändringar och reparationer på hjälpkraftsaggregat (APU) ska debiteras som ändringar och reparationer på motorer med samma märkeffekt.

Tabell 6: Årlig avgift för innehavare av EASA typcertifikat och begränsade typcertifikat och andra typcertifikat som anses godtagbara i enlighet med förordning (EG) nr 1592/2002

(EUR)

	Schablonbelopp ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	EU-konstruktion	Icke EU-konstruktion
<i>Flygplan</i>		
Över 150 ton	270 000	90 000
Över 50 ton upp till 150 ton	150 000	50 000
Över 22 ton upp till 50 ton	80 000	27 000
Över 5,7 ton upp till 22 ton	17 000	5 700
Över 2 ton upp till 5,7 ton	4 000	1 400
Upp till 2 ton	2 000	670
Mycket lätta flygplan (VLA), motordrivna segelflygplan, segelflygplan	900	300
<i>Rotorluftfartyg</i>		
Stora	65 000	21 700
Medelstora	30 000	10 000
Små	3 000	1 000
<i>Other</i>		
Ballonger	900	300
<i>Framdrivning</i>		
Turbinmotorer med startdragkraft större än 25 kN eller starteffekt som är större än 2 000 kW	40 000	13 000
Turbinmotorer med startdragkraft upp till 25 kN eller starteffekt upp till 2 000 kW	6 000	2 000
Icke-turbindrivna motorer	1 000	350
Icke-turbindrivna motorer CS 22 H, CS VLR App. B	500	250
Propellrar för användning på luftfartyg med en maximal startvikt på över 5,7 ton	750	250
<i>Delar</i>		
Värde över 20 000 euro	2 000	700
Värde mellan 2 000 och 20 000 euro	1 000	350
Värde under 2 000 euro	500	250

(1) För fraktversioner av ett luftfartyg som har ett eget typcertifikat ska en koefficient på 0,85 tillämpas för avgiften för motsvarande passagerarversion.

(2) För innehavare av flera typcertifikat och/eller flera begränsade typcertifikat ska en minskning av årsavgiften tillämpas för det andra och följande typcertifikat, eller begränsade typcertifikat i samma produktkategori, såsom anges i tabellen nedan.

Produkt i identisk kategori	Minskning tillämpad för schablonavgiften
Första	0 %
Andra	10 %
Tredje	20 %
Fjärde	30 %
Femte	40 %
Sjätte	50 %
Sjunde	60 %
Åttonde	70 %
Nionde	80 %
Tionde	90 %
Elfte och följande produkter	100 %

(3) För luftfartyg med färre än 50 registrerade exemplar i hela världen kommer den fortsatta luftvärdighetsverksamheten att debiteras per timme enligt den timtaxa som anges i del ii i bilagan, upp till nivån för avgiften för den berörda produktkategorin för luftfartyg. För produkter, delar och utrustningar som inte hör till luftfartyg avser begränsningen det antal luftfartyg för vilket produkten, delen eller utrustningen i fråga är installerad."

4) I bilaga II ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Tillämplig timavgift:

Visande av konstruktionsförmåga genom alternativa förfaranden	Faktiskt antal timmar
Tillverkning utan godkännande	Faktiskt antal timmar
Alternativa metoder att visa överensstämmelse	Faktiskt antal timmar
Valideringsstöd (godkännande av EASA-certifikat av utländska myndigheter)	Faktiskt antal timmar
Tekniskt bistånd begärt av de utländska myndigheterna	Faktiskt antal timmar
EASA:s godkännande av MRB-rapporter	Faktiskt antal timmar
Överföring av certifikat	Faktiskt antal timmar
Godkännande av flygvillkoren för att få flygtillstånd	3 timmar
Administrativt återutfärdande av dokument	1 timme
Luftvärdighetsbevis för export (E-CoA) för luftfartyg som är certifierade enligt CS 25	6 timmar
Luftvärdighetsbevis för export (E-CoA) för andra luftfartyg	2 timmar”

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1357/2008/EG

av den 16 december 2008

om ändring av beslut nr 1720/2006/EG om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149.4 och 150.4,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 ⁽³⁾ inrättades ett handlingsprogram för livslångt lärande för perioden 2007–2013.
- (2) I artikel 9.2 i beslut nr 1720/2006/EG föreskrivs att de åtgärder som är nödvändiga för programmets genomförande, om det rör sig om andra åtgärder än de som anges i punkt 1, ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10.3 i det beslutet, dvs. i enlighet med det rådgivande förfarande som fastställs i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (3) Denna formulering i beslut nr 1720/2006/EG innebär bl.a. att andra urvalsbeslut än de som avses i artikel 9.1 i det beslutet omfattas av det rådgivande förfarandet och Europaparlamentets rätt till insyn.

(4) Dessa förfarandekrav leder till att proceduren för tilldelning av bidrag till de sökande tar två till tre månader längre. Förfarandekraven orsakar många förseningar gentemot bidragsmottagarna, skapar en onödig börda för programförvaltningen och genererar inget mervärde på grund av bidragens art.

(5) För att möjliggöra ett snabbare och effektivare genomförande av urvalsbesluten är det nödvändigt att ersätta det rådgivande förfarandet med en skyldighet för kommissionen att utan dröjsmål informera Europaparlamentet och medlemsstaterna om åtgärder som vidtagits för att genomföra beslut nr 1720/2006/EG utan bistånd av en kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1720/2006/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 9.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska informera den kommitté som avses i artikel 10 och Europaparlamentet om alla andra urvalsbeslut som den fattar i samband med genomförandet av detta beslut, inom två arbetsdagar från det att besluten i fråga fattas. Denna information ska omfatta beskrivningar och en analys av de inkomna ansökningarna, en beskrivning av bedömningen och urvalsförfarandet samt förteckningar över både de projekt som föreslås få bidrag och de som fått avslag.”

2. Artikel 10.3 ska utgå.

Artikel 2

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om effekterna av detta beslut senast den 30 juni 2010.

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 115.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2008.

⁽³⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1358/2008/EG

av den 16 december 2008

om ändring av beslut nr 1904/2006/EG om inrättande av programmet Ett Europa för medborgarna för åren 2007–2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 151 och 308,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1904/2006/EG av den 12 december 2006 ⁽²⁾ inrättades programmet Ett Europa för medborgarna för åren 2007–2013.
- (2) I artikel 8.3 i beslut nr 1904/2006/EG föreskrivs att de åtgärder som är nödvändiga för programmets genomförande, om det rör sig om andra åtgärder än de som anges i punkt 2, ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 9.3 i det beslutet, dvs. i enlighet med det rådgivande förfarande som fastställs i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (3) Denna formulering i beslut nr 1904/2006/EG innebär bl.a. att andra urvalsbeslut än de som avses i artikel 8.2 i det beslutet omfattas av det rådgivande förfarandet och Europaparlamentets rätt till insyn.
- (4) Dessa urvalsbeslut avser dock huvudsakligen mindre bidragsbelopp som inte medför politiskt känsligt beslutsfattande.

(5) Dessa förfarandekrav leder till att proceduren för tilldelning av bidrag till de sökande tar två till tre månader längre. Förfarandekraven orsakar många förseningar gentemot bidragsmottagarna, skapar en onödig börda för programförvaltningen och genererar inget mervärde på grund av bidragens art.

(6) För att möjliggöra ett snabbare och effektivare genomförande av urvalsbesluten är det nödvändigt att ersätta det rådgivande förfarandet med en skyldighet för kommissionen att utan dröjsmål informera Europaparlamentet och medlemsstaterna om åtgärder som vidtagits för att genomföra beslut nr 1904/2006/EG utan bistånd av en kommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1904/2006/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska informera den kommitté som avses i artikel 9 och Europaparlamentet om alla andra urvalsbeslut som den fattar i samband med genomförandet av detta beslut, inom två arbetsdagar från det att besluten i fråga fattas. Denna information ska omfatta beskrivningar och en analys av de inkomna ansökningarna, en beskrivning av bedömningen och urvalsförfarandet samt förteckningar över både de projekt som föreslås få bidrag och de som fått avslag.”

2. Artikel 9.3 ska utgå.

Artikel 2

Kommissionen ska rapportera till Europaparlamentet och rådet om effekterna av detta beslut senast den 30 juni 2010.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 september 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 november 2008.

⁽²⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 16 december 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

B. LE MAIRE

Ordförande

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS RAMBESLUT 2008/977/RIF

av den 27 november 2008

om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt
samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30, 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa inom vilket en hög säkerhetsnivå ska uppnås genom gemensamma insatser från medlemsstaternas sida när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete.
- (2) Gemensamma insatser på polissamarbetets område i enlighet med artikel 30.1 b i fördraget om Europeiska unionen och gemensamma insatser rörande straffrättsligt samarbete i enlighet med artikel 31.1 a i samma fördrag innebär att det blir nödvändigt att behandla relevant information, vilket bör omfattas av lämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter.
- (3) Lagstiftning som omfattas av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen syftar till att främja polissamarbete och rättsligt samarbete med avseende på såväl samarbetets effektivitet som dess lagenlighet och överensstämmelse med grundläggande rättigheter, särskilt rätten till ett privatliv och rätten till skydd av personuppgifter. Ge-

mensamma normer för behandling och skydd av personuppgifter i syfte att förebygga och bekämpa brott kan bidra till att uppnå dessa båda mål.

- (4) I Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004, understryks behovet av en innovativ strategi i fråga om gränsöverskridande utbyte av information om brottsbekämpning, under noggrant iakttagande av centrala villkor på området skydd av personuppgifter. Kommissionen uppmanades att senast i slutet av 2005 lägga fram förslag om detta. Detta återspeglas i rådets och kommissionens handlingsplan för genomförande av Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽²⁾.

- (5) Utbytet av personuppgifter inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet, särskilt enligt den princip om tillgänglighet som tas upp i Haagprogrammet, bör bygga på klara regler som stärker det ömsesidiga förtroendet mellan behöriga myndigheter och garanterar att den relevanta informationen skyddas på ett sätt som utesluter all diskriminering med avseende på sådant samarbete mellan medlemsstaterna samtidigt som enskildas grundläggande rättigheter respekteras fullt ut. Befintliga instrument på europeisk nivå är inte tillräckliga; Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ är inte tillämpligt i fråga om behandling av personuppgifter i samband med verksamheter som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, till exempel sådana som anges i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, och under inga omständigheter på uppgiftsbehandling som rör allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet eller statlig verksamhet på det straffrättsliga området.

⁽¹⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 198, 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Detta rambeslut är endast tillämpligt på uppgifter som de behöriga myndigheterna samlar in eller behandlar för att kunna förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. I detta rambeslut bör det överlåtas till medlemsstaterna att på nationell nivå mer exakt besluta vilka andra ändamål som ska anses oförenliga med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen insamlades. I allmänhet bör vidarebehandling för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål inte anses vara oförenlig med det ursprungliga ändamålet för behandlingen.
- (7) Tillämpningsområdet för detta rambeslut begränsas till behandlingen av sådana personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga mellan medlemsstaterna. Inga slutsatser bör dras av denna begränsning beträffande unionens behörighet att anta rättsakter om insamling och behandling av personuppgifter på nationell nivå eller det lämpliga i att unionen gör detta i framtiden.
- (8) I syfte att underlätta informationsutbytet inom unionen vill medlemsstaterna säkerställa att den standard i fråga om dataskydd som fastställs inom nationell databehandling ska motsvara den som föreskrivs i rambeslutet. När det gäller nationell databehandling hindrar detta rambeslut inte medlemsstaterna från att föreskriva garantier för skydd av personuppgifter högre än dem som fastställs i detta rambeslut.
- (9) Detta rambeslut bör inte tillämpas på personuppgifter som en medlemsstat erhållit inom tillämpningsområdet för detta rambeslut och som härrör från denna medlemsstat.
- (10) Tillnärmingen av medlemsstaternas lagstiftningar bör inte leda till några försämringar i det dataskydd de ger utan i stället syfta till att garantera en hög skyddsnivå inom unionen.
- (11) Det är nödvändigt att precisera målen med skyddet av personuppgifter inom ramen för polisens och rättsväsendets verksamheter och att införa bestämmelser om vilken behandling av personuppgifter som är tillåten i syfte att säkerställa att uppgifter som kan komma att utbytas har behandlats på lagligt sätt och i enlighet med grundläggande principer i fråga om uppgifters kvalitet. Samtidigt är det viktigt att inte polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter äventyras.
- (12) Principen om uppgifters korrekthet ska tillämpas med beaktande av den aktuella behandlingens art och syfte. Så grundar sig exempelvis uppgifterna inom framför allt rättsliga förfaranden på enskilda personers subjektiva uppfattning och kan i vissa fall omöjligt kontrolleras. Följaktligen kan inte korrekthetskravet röra korrektheten i ett uttalande utan blott och bart det faktum att ett visst uttalande har gjorts.
- (13) Arkivering i ett separat dataset bör tillåtas endast om uppgifterna inte längre krävs eller används för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Arkivering i ett separat dataset bör även tillåtas om de arkiverade uppgifterna lagras i en databas tillsammans med andra uppgifter på ett sådant sätt att de inte längre kan användas för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder. Lämplig längd av arkiveringsperioden bör vara avhängig av syftet med arkiveringen och de registrerade personernas legitima intressen. I fråga om arkivering för historiska ändamål kan man fastställa en mycket lång period.
- (14) Uppgifter får också raderas genom att datamediet förstörs.
- (15) När det gäller icke korrekta, ofullständiga eller inte längre aktuella uppgifter som överförts eller gjorts tillgängliga för en annan medlemsstat och vidarebehandlas av domstolsliknande myndigheter, med vilket avses myndigheter med behörighet att fatta rättsligen bindande beslut, bör rättelse, strykning eller blockerande utföras enligt nationell lagstiftning.
- (16) För att kunna garantera en hög skyddsnivå för personuppgifter om enskilda personer krävs det gemensamma bestämmelser för att fastställa om de uppgifter som behandlas av behöriga myndigheter i medlemsstaterna uppfyller laglighets- och kvalitetskraven.
- (17) Därför bör man på europeisk nivå fastställa de villkor som ska vara uppfyllda för att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ha rätt att till myndigheter och privata parter i medlemsstater överföra och göra tillgängliga personuppgifter som erhållits från andra medlemsstater. I många fall är överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisen eller tullen till privata parter nödvändig för att lagföra brott eller för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för allmän säkerhet eller förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada, till exempel genom att utfärda varningar avseende förfalskningar av värdepapper till banker och kreditinstitut eller, i fråga om fordonsstöld, genom att överföra personuppgifter till försäkringsbolag för att förhindra olaglig handel med stulna motorfordon eller för att förbättra villkoren för återförande av stulna motorfordon från utlandet. Detta innebär inte överföring av arbetsuppgifter från polis och domstolar till privata parter.

- (18) Reglerna i detta rambeslut avseende överföring av personuppgifter från domstolsväsendet, polisen eller tullen till privata parter tillämpas inte på utlämnandet av uppgifter till privata parter (såsom försvarsadvokater och brottsoffer) i samband med brottmål.
- (19) Den vidare behandlingen av personuppgifter som erhållits från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, särskilt det att vidarebefordra sådana uppgifter eller göra dem tillgängliga på nytt, bör omfattas av gemensamma bestämmelser på europeisk nivå.
- (20) När personuppgifter får vidarebehandlas efter det att den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har givit sitt samtycke bör varje medlemsstat ha möjlighet att fastställa de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, inbegripet exempelvis allmänt samtycke för kategorier av information och kategorier av ytterligare behandling.
- (21) När personuppgifter får vidarebehandlas för administrativa förfaranden inbegriper dessa förfaranden också åtgärder av reglerings- och tillsynsorgan.
- (22) Polisens, tullens, domstolarnas eller andra behöriga myndigheters legitima verksamheter kan kräva att uppgifter sänds till myndigheter i tredjestater eller internationella organ som har skyldigheter i fråga om att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder.
- (23) Om uppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ ska uppgifterna i princip omfattas av ett adekvat skydd.
- (24) Om personuppgifter överförs från en medlemsstat till tredjestater eller internationella organ bör en sådan överföring i princip ske först efter det att den medlemsstat som har lämnat uppgifterna har gett sitt samtycke till överföringen. Varje medlemsstat bör få bestämma de närmare villkoren för att ge sådant samtycke, till exempel genom ett generellt samtycke för kategorier av uppgifter eller för vissa angivna tredjestater.
- (25) För ett effektivt samarbete i fråga om brottsbekämpning krävs att om ett hot mot en medlemsstats eller en tredjestats allmänna säkerhet är så överhängande att det är omöjligt att i tid inhämta ett förhandsmedgivande bör den behöriga myndigheten få överföra de relevanta personuppgifterna till den berörda tredjestaten utan sådant förhandsmedgivande. Detsamma kan gälla om andra väsentliga, lika betydelsefulla, intressen i en medlemsstat står på spel, exempelvis om en medlemsstats kritiska infrastruktur kan bli föremål för ett överhängande hot eller om en medlemsstats finansiella system kan drabbas av allvarliga störningar.
- (26) För att tillförsäkra den registrerade personen ett effektivt rättsskydd kan det bli nödvändigt att informera denne om behandlingen av dennes personuppgifter, särskilt vid synnerligen allvarlig kränkning av dennes rättigheter som ett resultat av hemlig insamling av uppgifter.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att den registrerade personen informeras om att personuppgifter kan eller håller på att samlas in, behandlas eller kan överföras till en annan medlemsstat för att förebygga, utreda, avslöja och lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. De närmare villkoren för den registrerade personens rätt att bli informerad och undantag från denna rätt bör fastställas i den nationella lagstiftningen. Detta kan genomföras på ett generellt sätt, t.ex. genom lagstiftning eller offentliggörande av en förteckning över olika typer av uppgiftsbehandling.
- (28) För att kunna garantera skyddet av personuppgifter utan att äventyra ändamålet med brottsutredningar måste man fastställa den registrerades rättigheter.
- (29) Några medlemsstater har gett den berörda personen rätt till tillgång till uppgifter i brottmål genom ett system där det nationella tillsynsorganet, i den berörda personens ställe, utan någon restriktion har tillgång till alla personuppgifter som rör den berörda personen och även får rätta, stryka eller uppdatera icke korrekta uppgifter. I sådana fall med indirekt tillgång får det i den nationella lagstiftningen i dessa medlemsstater föreskrivas att det nationella tillsynsorganet endast kommer att informera den berörda personen om att alla nödvändiga kontroller har utförts. Dessa medlemsstater tillhandahåller emellertid i särskilda fall även möjligheter till direkt tillgång för den berörda personen, såsom tillgång till rättsliga register för att erhålla kopior av egna kriminalregisteruppgifter eller handlingar avseende egna förhör hos polismyndigheterna.
- (30) Det bör införas gemensamma bestämmelser om konfidentiell och säker uppgiftsbehandling, om ansvar och påföljder när uppgifterna används på otillåtet sätt av de behöriga myndigheterna samt om möjligheter för den registrerade till rättslig prövning. Det ankommer dock på varje medlemsstat att själv fastställa utformningen av bestämmelserna om skadeståndsgrundande överträdelser och om vilka påföljder som ska tillämpas vid överträdelse av de nationella dataskyddsbestämmelserna.
- (31) Detta rambeslut gör att principen om allmänhetens tillgång till offentliga handlingar kan tillgodoses vid tillämpningen av principerna i detta.

- (32) När så behövs för att skydda personuppgifter med avseende på behandling som genom sin omfattning eller typ innebär särskilda risker för grundläggande rättigheter och friheter, till exempel behandling med ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, bör man säkerställa att den behöriga nationella tillsynsmyndigheten rådfrågas före upprättandet av behandlingssystem för dessa uppgifter.
- (33) Inrättandet i medlemsstaterna av tillsynsmyndigheter, som fullständigt oberoende genomför sina åligganden, är en mycket viktig del av skyddet av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (34) De tillsynsmyndigheter som redan inrättats i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 95/46/EG bör också kunna axla ansvaret för de uppgifter som ska utföras av de nationella tillsynsmyndigheter som ska inrättas i enlighet med detta rambeslut.
- (35) Dessa tillsynsmyndigheter bör ha nödvändiga resurser för att kunna genomföra sina uppgifter, inklusive befogenhet att – särskilt när det gäller klagomål från enskilda personer – undersöka och ingripa eller befogenhet att inleda rättsliga förfaranden. Dessa tillsynsmyndigheter bör även bidra till att sörja för insyn i behandlingen av uppgifter i sina respektive medlemsstater. Emellertid bör deras befogenheter inte inkräkta på särskilda regler som fastställs för brottmål eller domstolsväsendets oberoende.
- (36) I artikel 47 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att ingenting i det fördraget ska inverka på fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller på senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av dessa. Följaktligen påverkar detta rambeslut inte skyddet av personuppgifter enligt gemenskapsrätten, särskilt inte det skydd som föreskrivs i direktiv 95/46/EG, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)⁽²⁾.
- (37) Detta rambeslut påverkar inte bestämmelserna om sådan olaglig tillgång till uppgifter som avses i rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem⁽³⁾.
- (38) Detta rambeslut påverkar inte medlemsstaternas eller unionens gällande skyldigheter och åtaganden enligt bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater. Framtida avtal bör följa bestämmelserna om utbyte med tredjestater.
- (39) Flera rättsakter som antagits på grundval av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen innehåller särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter som överförs eller på något annat sätt behandlas i enlighet med de rättsakterna. I några fall utgör dessa bestämmelser en komplett och enhetlig uppsättning regler som omfattar alla relevanta aspekter av dataskydd (principer om uppgifternas kvalitet, regler om datasäkerhet, reglering av de registrerades rättigheter och skydd, organisation av tillsyn och ansvar) och i dessa regleras frågor mer detaljerat än i detta rambeslut. De tillämpliga dataskyddsbestämmelserna i dessa rättsakter, särskilt de som reglerar funktionssättet för Europol, Eurojust, Schengens informationssystem (SIS) och tullinformationssystemet (TIS) samt de rättsakter genom vilka medlemsstaternas myndigheter ges direkt tillgång till vissa datasystem i andra medlemsstater, bör inte påverkas av detta rambeslut. Detsamma gäller de dataskyddsbestämmelser som reglerar automatisk överföring av DNA-profiler, fingeravtrycksuppgifter och uppgifter ur nationella fordonsregister i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet⁽⁴⁾.
- (40) I andra fall är räckvidden för dataskyddsbestämmelser i rättsakter som antagits i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen mer begränsade. Ofta fastställs det i dessa rättsakter särskilda villkor för den medlemsstat som från en annan medlemsstat tar emot information innehållande personuppgifter i fråga om de ändamål för vilka mottagaren kan använda uppgifterna, medan det i fråga om övriga dataskyddsaspekter hänvisas till Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981 eller till nationell lagstiftning. I den mån det i bestämmelserna i dessa rättsakter fastställs villkor för mottagande medlemsstater för användning eller vidare överföring av personuppgifter vilka är strängare än villkoren i motsvarande bestämmelser i detta rambeslut, ska dessa förstnämnda inte heller påverkas. I alla övriga avseenden ska de regler som fastställs i detta rambeslut gälla.
- (41) Detta rambeslut påverkar inte Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter eller tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 till denna konvention eller Europarådets konventioner om straffrättsligt samarbete.

⁽¹⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Eftersom målet för detta rambeslut, nämligen att fastställa gemensamma bestämmelser om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, till vilken det hänvisas i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (43) Förenade kungariket deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾.
- (44) Irland deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽²⁾.
- (45) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁴⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.
- (46) När det gäller Schweiz utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁵⁾,
- en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket vilka rör det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ⁽⁶⁾, om ingående av det avtalet på Europeiska unionens vägnar.
- (47) När det gäller Liechtenstein utgör detta rambeslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.H och 1.I i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/262/RIF ⁽⁷⁾, om undertecknande av det protokollet på Europeiska unionens vägnar.
- (48) Detta rambeslut står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽⁸⁾. Detta rambeslut syftar till att garantera full respekt för rätten till det skydd för privatlivet och det skydd av personuppgifter som kommer till uttryck i artiklarna 7 och 8 i stadgan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta rambeslut är att säkerställa en hög skyddsnivå för fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt när det gäller deras rätt till privatliv, med avseende på behandling av personuppgifter inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen och samtidigt garantera en allmän säkerhet på hög nivå.

2. I enlighet med detta rambeslut ska medlemsstaterna skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, och särskilt deras rätt till privatliv, när personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder

a) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna,

⁽¹⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ EUT L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

b) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga av medlemsstaterna till myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, eller

c) överförs, har överförts, görs eller har gjorts tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter av myndigheter eller informationssystem som inrättats i enlighet med fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

3. Detta rambeslut gäller för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis utförs automatiskt samt för annan behandling än automatisk av sådana personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.

4. Detta rambeslut påverkar inte viktiga nationella säkerhetsintressen och särskild underrättelseverksamhet inom området nationell säkerhet.

5. Detta rambeslut hindrar inte medlemsstaterna från att föreskriva strängare säkerhetsåtgärder för skydd av personuppgifter som samlas in eller behandlas på nationell nivå än de som fastställs i detta rambeslut.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

a) *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (den registrerade). En identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, framför allt genom hänvisning till ett identifieringsnummer eller till en eller flera faktorer som är specifika för hans fysiska, fysiologiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

b) *behandling av personuppgifter och behandling*: varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas med personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, till exempel insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämnande genom överföring, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, radering eller förstöring.

c) *blockering*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.

d) *register med personuppgifter och register*: varje strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingsenheten är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.

e) *registerförare*: varje organ som behandlar personuppgifter för den registeransvariges räkning.

f) *mottagare*: varje organ till vilken uppgifterna utlämnas.

g) *den registrerades samtycke*: varje slag av frivillig, uttrycklig och informerad viljeyttring genom vilken den registrerade godtar behandling av personuppgifter som rör honom.

h) *behöriga myndigheter*: byråer eller organ som inrättats genom rättsakter antagna av rådet enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, samt polismyndigheter, tullmyndigheter, domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna som genom nationell lagstiftning är bemyndigade att behandla personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta rambeslut.

i) *registeransvarig*: en fysisk eller en juridisk person, en myndighet, en byrå eller varje annat organ som ensamt eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter.

j) *markering*: markering av lagrade personuppgifter utan syfte att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.

k) *avidentifiering*: att ändra personuppgifter på ett sådant sätt att detaljerna beträffande personliga eller sakliga förhållanden inte längre eller endast med oproportionerligt stor insats i fråga om tid, kostnader och arbete kan tillskrivas en identifierad eller identifierbar fysisk person.

Artikel 3

Principerna om lagenlighet, proportionalitet och ändamål

1. De behöriga myndigheterna får inom ramen för sina uppgifter samla in personuppgifter endast för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och uppgifterna får endast behandlas för det ändamål som låg till grund för insamlingen av dem. Behandlingen av uppgifterna ska vara lagenlig och adekvat, relevant och inte orimlig i förhållande till det ändamål för vilket de samlades in.

2. Vidare behandling för ett annat ändamål är tillåten om

a) denna vidare behandling inte är oförenlig med de ändamål för vilket uppgifterna samlades in,

b) de behöriga myndigheterna i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser är bemyndigade att behandla sådana uppgifter för ett sådant annat ändamål, och

c) denna behandling är nödvändig och står i proportion till det andra ändamålet.

Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av den behöriga myndigheten för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål, under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder, som avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 4

Rättelse, radering och blockering

1. Personuppgifter ska rättas om de är felaktiga samt, om så är möjligt och nödvändigt, kompletteras eller aktualiseras.
2. Personuppgifter ska raderas eller avidentifieras när dessa inte längre behövs för de ändamål för vilka de lagligen insamlades eller lagligen vidare bearbetas. Arkivering av de uppgifter som införts i ett separat dataset under en lämplig period i överensstämmelse med national lagstiftning ska inte påverkas av denna bestämmelse.
3. Personuppgifter ska inte raderas utan blockeras, om det finns skälig grund att anta att en radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. Blockerade uppgifter får endast behandlas för det ändamål som hindrade att de raderas.
4. Om personuppgifterna ingår i ett domstolsbeslut eller akten i samband med utfärdandet av ett rättsligt beslut ska rättelse, radering eller blockering utföras i enlighet med nationella bestämmelser om rättsliga förfaranden.

Artikel 5

Fastställande av tidsfrister för radering och kontroll

För radering av personuppgifter eller en regelbunden kontroll av nödvändigheten av lagringen av uppgifterna ska lämpliga tidsfrister fastställas. Genom föreskrifter om förfarandena ska det garanteras att tidsfristerna efterlevs.

Artikel 6

Behandling av särskilda kategorier av uppgifter

Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt uppgifter som rör hälsa och sexualliv får endast förekomma när detta är absolut nödvändigt och om det i den nationella lagstiftningen tillhandahålls tillräckliga skyddsåtgärder.

Artikel 7

Datoriserade beslut

Ett beslut som har negativa rättsliga följder för den registrerade eller som väsentligt berör honom eller henne och som enbart grundas på en automatisk behandling av uppgifter avsedd att bedöma vissa personliga egenskaper hos den registrerade ska endast vara tillåtet om detta föreskrivs i en lag där det även föreskrivs bestämmelser till skydd för den registrerades legitima intressen.

Artikel 8

Kontroll av kvaliteten på de uppgifter som överförs eller görs tillgängliga

1. De behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga

eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. De behöriga myndigheterna ska därför i görligaste mån kontrollera kvaliteten på personuppgifterna innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av uppgifter ska, så långt detta är möjligt, sådan tillgänglig information läggas till som gör att den mottagande medlemsstaten kan bedöma graden av korrekthet, fullständighet, aktualitet och tillförlitlighet. Om personuppgifter överförs utan att någon begäran har gjorts ska den mottagande myndigheten utan dröjsmål bedöma huruvida dessa uppgifter är nödvändiga för det ändamål som låg till grund för överföringen.

2. Om det visar sig att felaktiga uppgifter har överförts eller att uppgifter olovligt har överförts ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. Uppgifterna måste ofördröjligen rättas, raderas eller blockeras i enlighet med artikel 4.

Artikel 9

Tidsfrister

1. När den överförande myndigheten överför uppgifter eller gör dessa tillgängliga, får den enligt nationell lagstiftning och i enlighet med artiklarna 4 och 5 meddela de tidsfrister för lagring av uppgifterna efter vilka mottagaren ska radera eller blockera uppgifterna eller kontrollera om dessa fortfarande behövs. Denna skyldighet ska inte tillämpas, om dessa uppgifter vid utgången av tidsfristerna krävs för en pågående utredning, lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.

2. Om den överförande myndigheten inte har angivit en tidsfrist enligt punkt 1 ska de tidsfrister som avses i artiklarna 4 och 5 för lagring av uppgifterna enligt de mottagande medlemsstaternas nationella lagstiftning tillämpas.

Artikel 10

Registrering och dokumentation

1. Varje överföring av personuppgifter ska registreras eller dokumenteras för att man ska kunna kontrollera om behandlingen av uppgifterna är lagenlig, utföra egenkontroll samt garantera integritet och säkerhet för uppgifterna.

2. Registrering och dokumentation enligt punkt 1 ska på begäran översändas till den för skydd av uppgifter behöriga tillsynsmyndigheten. Den behöriga tillsynsmyndigheten får använda dessa uppgifter endast för att kontrollera skyddet av personuppgifter, för att se till att behandlingen fungerar tillfredsställande och för att sörja för uppgifternas integritet och säker uppgiftsbehandling.

Artikel 11

Behandling av personuppgifter som överförts från eller görs tillgängliga av en annan medlemsstat

Personuppgifter som överförts från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får, i enlighet med kraven i artikel 3.2, endast vidarebehandlas för följande ändamål, utöver dem för vilka de överfördes eller gjordes tillgängliga:

- a) För att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra andra brott eller verkställa andra straffrättsliga påföljder än de för vilka uppgifterna överfördes eller gjordes tillgängliga.
- b) För andra rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- c) För att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten.
- d) För varje annat syfte endast med förhandsmedgivande från den överförande medlemsstaten eller med den registrerades samtycke givet i överensstämmelse med nationell lagstiftning.
- b) den mottagande myndigheten i tredjestaten eller det mottagande internationella organet har ansvar för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller för verkställigheten av straffrättsliga påföljder,
- c) den medlemsstat från vilken uppgifterna erhöles har gett sitt samtycke till överföringen i enlighet med sin nationella lagstiftning, och om
- d) berörd tredjestat eller internationellt organ sörjer för en adekvat skyddsnivå för den avsedda databehandlingen.

Dessutom får de överförda personuppgifterna behandlas vidare av de behöriga myndigheterna för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder som exempelvis avidentifiering av uppgifterna.

Artikel 12

Iakttagande av nationella restriktioner för behandling av uppgifter

1. Om det, enligt den överförande medlemsstatens nationella lagstiftning, under särskilda omständigheter gäller särskilda begränsningar i fråga om utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter inom den medlemsstaten, ska den överförande myndigheten informera mottagaren om dessa begränsningar. Mottagaren ska se till att dessa begränsningar för behandlingen följs.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska medlemsstaterna inte tillämpa några andra begränsningar när det gäller överföringen av uppgifter till andra medlemsstater eller till byråer eller organ som inrättats i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen än de som gäller motsvarande nationella överföringar av uppgifter.

Artikel 13

Överföring till behöriga myndigheter i tredjestater eller till internationella organ

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförts eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat får överföras till tredjestater eller internationella organ endast om

- a) detta är nödvändigt för förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,

2. Överföring utan förhandsmedgivande enligt punkt 1 c ska tillåtas endast om överföringen av uppgifter är absolut nödvändig för att kunna avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller en tredjestat eller för en medlemsstat väsentliga intressen och ett förhandsmedgivande inte kan erhållas i tid. Den myndighet som ansvarar för att bevilja medgivandet ska informeras utan dröjsmål.

3. Med avvikelse från punkt 1 d får personuppgifter överföras om

- a) den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som överför uppgifterna föreskriver detta på grund av

i) den registrerades legitima specifika intressen, eller

ii) legitima faktiska intressen, främst viktiga allmänna intressen, eller

- b) tredjestaten eller mottagande internationella organ sörjer för skyddsåtgärder som av den berörda medlemsstaten bedöms som adekvata i enlighet med dennas nationella lagstiftning.

4. Bedömningen av om den skyddsnivå som avses i punkt 1 d är adekvat ska ske på grundval av alla de förhållanden som har samband med en eller flera överföringar av personuppgifter. Särskild hänsyn ska tas till uppgifternas art, den föreslagna behandlingen eller behandlingarnas ändamål och varaktighet, ursprungsstaten och den stat eller internationella organ som utgör slutdestination för uppgifterna, den lagstiftning, både allmän och sektoriell, som gäller i den berörda tredjestaten eller för det berörda internationella organet samt de yrkesregler och säkerhetsbestämmelser som ska tillämpas.

Artikel 14

Överföring till privata parter i medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som överförts från eller gjorts tillgängliga av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat endast får överföras till privata parter om

- a) den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken uppgifterna erhållits har samtyckt till överföring i enlighet med sin nationella lagstiftning,
- b) inga legitima specifika intressen för den registrerade personen hindrar överföringen, och om
- c) överföringen i särskilda fall är absolut nödvändig för att den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska kunna
 - i) utföra en uppgift den lagenligen tilldelats,
 - ii) förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder,
 - iii) avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten, eller
 - iv) förhindra att enskilda personers rättigheter lider allvarlig skada.

2. Den behöriga myndighet som överför uppgifterna till en privat part ska underrätta denna om för vilka ändamål uppgifterna uteslutande får användas.

Artikel 15

Information på begäran av den behöriga myndigheten

Mottagaren ska på begäran informera den behöriga myndighet som har överfört uppgifter eller gjort dem tillgängliga om hur dessa behandlas.

Artikel 16

Information till den registrerade

1. Medlemsstaterna ska se till att den registrerade informeras om insamling eller behandling av personuppgifter av deras behöriga myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.
2. Om personuppgifter har överförts eller gjorts tillgängliga mellan medlemsstaterna, får varje medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i sin nationella lagstiftning enligt punkt 1, begära att den andra medlemsstaten inte informerar den registrerade. I sådana fall ska den senare medlemsstaten inte informera den registrerade utan förhandsmedgivande från den andra medlemsstaten.

Artikel 17

Rätt till tillgång

1. Varje registrerad ska ha rätt att på begäran, med rimliga intervall, utan hinder och utan större tidsutdräkt eller kostnader erhålla
 - a) åtminstone en bekräftelse från den registeransvarige eller från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på huruvida

uppgifter som rör honom eller henne har överförts eller gjorts tillgängliga samt information om till vilka mottagare eller mottagarkategorier uppgifterna har lämnats ut och information om vilka uppgifter som behandlas, eller

- b) åtminstone en bekräftelse från den behöriga nationella tillsynsmyndigheten på att alla nödvändiga kontroller har utförts.

2. Medlemsstaterna får anta lagstiftning som begränsar tillgången till information enligt punkt 1 a, om denna begränsning med vederbörligt beaktande av vederbörandes legitima intressen är en nödvändig och rimlig åtgärd för att

- a) hindra obstruktion mot officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
- b) inte inverka menligt på förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda allmän säkerhet,
- d) skydda nationell säkerhet,
- e) skydda den registrerade eller andra personers fri- och rättigheter.

3. Varje vägran till tillgång eller begränsning av denna ska skriftligen meddelas den registrerade. De sakliga och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på ska därvid också meddelas. Det sistnämnda meddelandet kan underlåtas om skäl enligt punkt 2 a-e föreligger. I samtliga dessa fall ska den registrerade meddelas att han eller hon kan överklaga till den behöriga nationella tillsynsmyndigheten, en rättslig myndighet eller domstol.

Artikel 18

Rätt till rättelse, radering eller blockering av uppgifter

1. Den registrerade ska ha rätt att förvänta sig att den registeransvarige fullgör sin skyldighet enligt artiklarna 4, 8 och 9 att rätta, radera eller blockera personuppgifter som registrerats inom ramen för detta rambeslut. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida den registrerade får göra anspråk på denna rättighet direkt gentemot den registeransvarige eller via den behöriga nationella tillsynsmyndigheten. Om den registeransvarige vägrar att rätta, radera eller blockera måste vägran meddelas skriftligen och den registrerade måste informeras om de möjligheter som tillhandahålls inom den nationella lagstiftningen att anföra klagomål eller begära prövning. När klagomålet eller begäran om prövning behandlats ska den registrerade informeras om huruvida den registeransvarige handlat korrekt eller ej. Medlemsstaterna får även föreskriva att den registrerade ska informeras av den behöriga nationella tillsynsmyndigheten om att en översyn har utförts.

2. Om den registrerade bestrider korrektheten av en personuppgift och det inte kan fastställas huruvida denna är korrekt får denna uppgift markeras.

Artikel 19

Rätt till ersättning

1. Var och en som lidit skada till följd av en otillåten behandling av personuppgifter eller av någon annan åtgärd som är oförenlig med de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut ska ha rätt till ersättning för den skada han lidit av den registeransvarige eller av en annan ansvarig myndighet enligt nationell lagstiftning.

2. Om den behöriga myndigheten i en medlemsstat överför personuppgifter kan mottagaren inte åberopa det faktum att de överförda uppgifterna varit felaktiga för att undgå det ansvar som denne i enlighet med den nationella lagstiftningen har gentemot den skadelidande. Om mottagaren utbetalar skadestånd för en skada som vållats av att felaktigt överförda uppgifter kommit till användning ska den överförande behöriga myndigheten ersätta mottagaren det skadestånd som utbetalats men därvid ta med i beräkningen eventuella felaktigheter som kan ha begåtts av mottagaren.

Artikel 20

Rättsmedel

Utan att det påverkar något administrativt förfarande som kan användas innan ett ärende anhängiggörs vid en rättslig instans ska den registrerade ha rätt att inför domstol föra talan mot kränkningar av sådana rättigheter som skyddas av den tillämpliga nationella lagstiftningen.

Artikel 21

Sekretess i samband med behandlingen av uppgifter

1. Var och en som får tillgång till personuppgifter som faller under tillämpningsområdet för detta rambeslut får endast behandla dessa i sin egenskap av anställd vid den behöriga myndigheten eller efter instruktioner från denna, såvida det inte föreligger rättsliga skyldigheter till annan behandling.

2. Var och en som arbetar för en behörig myndighet i en medlemsstat ska vara bunden av samtliga dataskyddsbestämmelser som gäller för respektive behörig myndighet.

Artikel 22

Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vidtar lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter från att utplånas genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar och från att gå förlorade genom olyckshändelse samt från ändringar, otillåten spridning av eller

otillåten tillgång till uppgifter, särskilt om behandlingen innefattar överföring av uppgifter i ett nätverk och/eller om uppgifterna gjorts tillgängliga genom direkt automatisk åtkomst, samt mot varje annat slag av otillåten behandling, varvid hänsyn särskilt ska tas till de risker som behandlingen innebär och arten av de uppgifter som ska skyddas. Dessa åtgärder ska med beaktande av den befintliga tekniska nivån och de kostnader som är förenade med åtgärdernas genomförande leda till att en lämplig säkerhetsnivå uppnås i förhållande till de risker som är förknippade med behandlingen och arten av de uppgifter som ska skyddas.

2. När det gäller automatisk databehandling ska varje medlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att

- a) förhindra att obehöriga kommer åt datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),
- b) förhindra att databärare läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av obehöriga (databärarkontroll),
- c) förhindra obehörig införing av uppgifter och obehörig granskning, ändring eller radering av lagrade personuppgifter (lagringskontroll),
- d) förhindra att obehöriga kan använda system för automatisk databehandling med hjälp av utrustning för dataöverföring (användarkontroll),
- e) se till att personer som är behöriga att använda ett system för automatisk databehandling endast har tillgång till uppgifter som omfattas av deras behörighet (åtkomstkontroll),
- f) se till att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av utrustning för dataöverföring (kommunikationskontroll),
- g) se till att det finns möjlighet att i efterhand kontrollera och fastställa vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (transportkontroll),
- i) se till att de system som används kan återställas vid störningar (återställande),
- j) se till att system fungerar, att funktionsfel rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan förvanskas genom funktionsfel i systemet (dataintegritet).

3. Medlemsstaterna ska sörja för att endast sådana personer får utses till registerförare som kan ge garantier för att vidta de nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärderna enligt punkt 1 och beaktar anvisningarna i artikel 21. Den behöriga myndigheten ska övervaka registerföraren i dessa avseenden.

4. Personuppgifter får endast behandlas av en registerförare på grundval av en rättsakt eller ett skriftligt avtal.

Artikel 23

Föregående samråd

Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna rådfrågas före behandling av personuppgifter när nya behandlingssystem inrättas om

- a) särskilda uppgiftskategorier enligt artikel 6 behandlas, eller om
- b) behandlingens typ, särskilt användning av ny teknik, nya mekanismer eller förfaranden, i övrigt innebär särskilda risker för registrerades grundläggande fri- och rättigheter och framför allt deras rätt till privatliv.

Artikel 24

Påföljder

Medlemsstaterna ska anta lämpliga bestämmelser för att säkerställa att detta rambeslut genomförs fullt ut och framför allt föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelse av bestämmelser som antagits i enlighet med detta rambeslut.

Artikel 25

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Varje medlemsstat ska se till att det utses en eller flera myndigheter med uppgift att inom dess territorium vägleda och övervaka tillämpningen av de bestämmelser som medlemsstaterna antagit i enlighet med detta rambeslut. Dessa myndigheter ska vara fullt oberoende när de fullgör sina åligganden.

2. Varje tillsynsmyndighet ska framför allt ha

- a) utredande befogenheter, som befogenhet att få tillgång till uppgifter som blir föremål för behandling och befogenhet att samla in all information som är nödvändig för att utföra tillsynen,
- b) faktisk befogenhet att ingripa, som till exempel att kunna avge yttranden innan en behandling äger rum, att se till att sådana yttranden i lämplig omfattning offentliggörs, att kunna besluta om blockering, radering eller förstöring av

uppgifter, att kunna besluta om tillfälligt eller definitivt förbud mot behandling, att kunna ge den registeransvarige en varning eller tillrättavisning eller att kunna hänskjuta frågor till nationella parlament eller andra politiska institutioner,

- c) befogenhet att inleda rättsliga förfaranden när de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta rambeslut har överträtts eller att uppmärksamma de rättsliga myndigheterna på dessa överträdelser. Beslut av tillsynsmyndigheten, som ger upphov till klagomål bör kunna överklagas till domstol.

3. Var och en ska kunna vända sig till tillsynsmyndigheten med en begäran om skydd för sina fri- och rättigheter med avseende på behandling av personuppgifter. Den berörda personen ska informeras om vilka följder hans begäran har fått.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndighetens ledamöter och personal ska vara bundna av de för respektive behörig myndighet gällande dataskyddsbestämmelserna och ha tystnadsplikt med avseende på konfidentiell information som de har tillgång till även sedan deras uppdrag eller anställning upphört.

Artikel 26

Förhållande till avtal med tredjestater

Detta rambeslut ska inte påverka medlemsstaternas eller unionens skyldigheter och åtaganden enligt de bilaterala och/eller multilaterala avtal med tredjestater som förelåg när detta rambeslut antogs.

När dessa avtal tillämpas ska överföringen till en tredjestat av personuppgifter som erhållits från en annan medlemsstat genomföras med respekt för artikel 13.1 c eller 13.2, i tillämpliga fall.

Artikel 27

Utvärdering

1. Medlemsstaterna ska senast den 27 november 2013 rapportera till kommissionen om de nationella åtgärder som de har vidtagit för att säkerställa fullständig efterlevnad av detta rambeslut, framför allt när det gäller de bestämmelser som redan ska följas när uppgifter samlas in. Kommissionen ska särskilt undersöka konsekvenserna av dessa bestämmelser för tillämpningsområdet för detta rambeslut i enlighet med i artikel 1.2.

2. Kommissionen ska inom ett år lämna rapport till Europaparlamentet och rådet om resultatet av den utvärdering som avses i punkt 1 och tillsammans med rapporten lämna lämpliga förslag till ändringar av detta rambeslut.

*Artikel 28***Förhållande till tidigare antagna unionsakter**

Om rättsakter som antagits enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen före den dag då detta rambeslut träder i kraft och som reglerar utbytet av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillgång för medlemsstaternas utsedda myndigheter till informationssystem som inrättats enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen innehåller särskilda villkor för den mottagande medlemsstatens användning av sådana uppgifter, ska dessa villkor ha företräde framför bestämmelserna i rambeslutet när det gäller användning av uppgifter som tagits emot eller gjorts tillgängliga av en annan medlemsstat.

*Artikel 29***Genomförande**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 27 november 2010.

2. Senast vid denna tidpunkt ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning samt upplysningar om de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 25. På grundval av denna information och en skriftlig rapport som kommissionen utarbetar med hjälp av denna information ska rådet före den 27 november 2011 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2008.

På rådets vägnar

M. ALLIOT-MARIE

Ordförande

RÅDETS RAMBESLUT 2008/978/RIF

av den 18 december 2008

om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 och artikel 34.2 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har som mål att bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, särskilt punkt 33 i dessa, bör principen om ömsesidigt erkännande bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom unionen.
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet, i enlighet med slutsatserna från Tammerfors, ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande på straffrättens område ⁽²⁾. Det här rambeslutet är nödvändigt för att fullfölja åtgärd 5 och 6 i det programmet, som gäller ömsesidigt erkännande av bevisinhämtningsorder.
- (3) I Haagprogrammet ⁽³⁾, som ingick i Europeiska unionens slutsatser från mötet den 4 och 5 november 2004, betonas i punkt 3.3.1 vikten av att förverkliga det övergripande åtgärdsprogrammet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande på straffrättens område och framhäver introduktionen av den europeiska bevisinhämtningsordern som en prioritering.
- (4) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽⁴⁾ var den första konkreta åtgärden inom straffrättsområdet för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande.

(5) Rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial ⁽⁵⁾ är inriktat på behovet av omgående ömsesidigt erkännande av beslut om att förhindra förstöring, omvandling, flyttning, överföring eller överlåtelse av bevisning. Rambeslutet behandlar dock bara en aspekt av det straffrättsliga samarbetet i bevisfrågor, och efterföljande överföring av bevismaterial är lämnat till förfarandet för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

(6) Det är därför nödvändigt att ytterligare förbättra det rättsliga samarbetet genom att tillämpa principen om ömsesidigt erkännande på rättsliga beslut genom en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar och uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden.

(7) Den europeiska bevisinhämtningsordern får användas för att inhämta alla föremål, handlingar och uppgifter som kan behöva användas i straffrättsliga förfaranden för vilka den får utfärdas. Detta får till exempel omfatta föremål, handlingar och uppgifter som erhållits från tredje man eller som inhämtats genom husrannsakan, inklusive i den misstänktes privata utrymmen, historiska uppgifter om användning av tjänster, inklusive ekonomiska transaktioner, historiska protokoll från uttalanden, intervjuer och förhör, samt andra protokoll, inklusive resultat från särskilda utredningsåtgärder.

(8) Principen om ömsesidigt erkännande är baserad på en hög grad av tillit mellan medlemsstaterna. För att öka denna tillit bör rambeslutet innehålla betydande garantier till skydd för grundläggande rättigheter. Den europeiska bevisinhämtningsordern bör därför endast kunna utfärdas av domare, domstolar, undersökningsdomare, allmänna åklagare och vissa andra rättsliga myndigheter som utses av medlemsstaterna i enlighet med detta rambeslut.

(9) Detta rambeslut har antagits i enlighet med artikel 31 i fördraget och omfattar därför rättsligt samarbete enligt denna artikels mening, i syfte att bistå vid bevisinhämtning för sådana förfaranden som fastställs i artikel 5 i detta rambeslut. Även om andra myndigheter än domare, domstolar, undersökningsdomare och allmänna åklagare kan medverka vid sådan bevisinhämtning i enlighet med artikel 2 c ii, omfattar detta rambesluts tillämpningsområde inte polis-, tull- och gränssamarbete samt administrativt samarbete vilka regleras av andra bestämmelser i fördragen.

⁽¹⁾ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 452.

⁽²⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (10) Definitionen av begreppet "husrannsakan eller beslag" bör inte åberopas för tillämpning av andra instrument som är tillämpliga mellan medlemsstaterna, särskilt inte Europarådets konvention om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 och de instrument som kompletterar denna.
- (11) En europeisk bevisinhämtningsorder bör utfärdas endast när inhämtandet av de begärda föremålen, handlingarna eller uppgifterna är nödvändigt och proportionerligt för de straffrättsliga eller övriga förfaranden som är aktuella. Dessutom bör en europeisk bevisinhämtningsorder utfärdas endast när de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna kan erhållas i enlighet med den utfärdande statens lagstiftning i ett jämförbart fall. Ansvaret för att säkerställa att dessa villkor följs bör ligga hos den utfärdande myndigheten. Skälen för att inte erkänna eller verkställa ett beslut bör därför inte omfatta dessa frågor.
- (12) Den verkställande myndigheten bör inhämta de begärda föremålen, handlingarna eller uppgifterna på det minst ingripande sättet.
- (13) När det gäller uppgifter i elektronisk form som inte är lokaliserade i den verkställande staten bör den verkställande myndigheten ha skyldighet att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern endast i den utsträckning detta är möjligt enligt den verkställande statens lagstiftning.
- (14) Det bör, om det vid införlivandet av artikel 12 så föreskrivs i den utfärdande statens nationella lag, vara möjligt för den utfärdande myndigheten att anmoda den verkställande myndigheten att följa preciserade formaliteter och förfaranden för rättsliga eller administrativa processer som kan underlätta att begärda bevis godtas i den utfärdande staten, exempelvis att dokument förses med officiella stämplars, att en företrädare för den utfärdande staten närvarar eller att tider och datum registreras för att skapa en beviskedja. Tvångsåtgärder bör inte omfattas av sådana formaliteter och förfaranden.
- (15) Verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder bör, i så hög grad som är möjligt och med förbehåll för grundläggande garantier enligt nationell lagstiftning, ske i enlighet med de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande staten.
- (16) För att garantera effektivitet i det straffrättsliga samarbetet bör möjligheterna att vägra erkänna eller verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern, liksom att skjuta upp verkställigheten, vara begränsade. Särskilt bör det inte vara möjligt att för vissa brottskategorier vägra verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder med motiveringen att den gärning som beslutet grundar sig på inte utgör ett brott enligt den verkställande statens nationella lagstiftning (dubbel straffbarhet).
- (17) Det bör vara möjligt att vägra en europeisk bevisinhämtningsorder om erkännande eller verkställighet av denna i den verkställande staten skulle innebära ett brott mot immunitet eller privilegier i den staten. Det finns ingen gemensam definition av begreppen immunitet eller privilegier inom Europeiska unionen och det överläts därför till den nationella lagstiftningen att exakt definiera dessa begrepp, som kan inbegripa skydd som gäller medicinska och juridiska yrken, men som inte bör tolkas på ett sätt som skulle strida mot skyldigheten att avskaffa vissa grunder för vägran enligt artikel 7 i rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽¹⁾.
- (18) Det bör vara möjligt att vägra att erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder, om verkställigheten skulle skada viktiga nationella säkerhetsintressen, äventyra informationskällan eller innebära att sekretessbelagda uppgifter om särskild underrättelseverksamhet används. Ett sådant skäl för att vägra erkännande eller verkställighet godtas emellertid endast när och i den mån som föremålen, handlingarna eller uppgifterna av dessa skäl inte används som bevis i ett liknande nationellt ärende.
- (19) De särskilda bestämmelserna i artikel 13.3 jämförd med artikel 13.1 f i påverkar inte hur och i vilken omfattning de övriga skälen för vägran i artikel 13.1 genomförs.
- (20) Tidsfrister behövs för att garantera ett snabbt, effektivt och konsekvent samarbete när det gäller att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter i syfte att använda dessa i straffrättsliga förfaranden i Europeiska unionen.
- (21) Varje medlemsstat har i sin lagstiftning rättsmedel tillgängliga mot de sakskal som ligger bakom beslut om att inhämta bevis, inklusive om beslutet är nödvändigt och proportionerligt, även om dessa rättsmedel kan skilja sig åt mellan medlemsstaterna och tillämpas i olika skeden i förfarandet.
- (22) Det är nödvändigt att införa en mekanism som gör det möjligt att bedöma rambeslutets effektivitet.

⁽¹⁾ EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

(23) Eftersom målet med detta rambeslut, nämligen att ersätta systemet för ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan medlemsstaterna när det gäller att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får rådet anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som det hänvisar till i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i artikel 5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den senare av dessa artiklar går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(24) De personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta rambeslut kommer att skyddas i enlighet med tillämpliga instrument, inbegripet principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, och genom det kompletterande skydd som följer av detta rambeslut, i överensstämmelse med artikel 23 i konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater ⁽¹⁾.

(25) Den europeiska bevisinhämtningsordern bör samexistera med befintliga förfaranden för ömsesidig hjälp, men en sådan samexistens bör betraktas som övergående tills, i enlighet med Haagprogrammet, de typer av bevisinhämtning som inte omfattas av detta rambesluts tillämpningsområde också blir föremål för ett instrument för ömsesidigt erkännande vars antagande kommer att leda till ett komplett system för ömsesidigt erkännande som ersätter förfaranden för ömsesidig hjälp.

(26) Medlemsstaterna uppmanas att för egen räkning och i Europeiska unionens intresse upprätta tabeller som i största möjliga utsträckning visar sambandet mellan bestämmelserna i detta rambeslut och de nationella genomförandeåtgärderna och överlämna dessa till kommissionen tillsammans med texten till den nationella lag genom vilken detta rambeslut genomförs.

(27) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och som återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel VI. Ingenting i detta rambeslut får tolkas som ett förbud att vägra verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder om det på grundval av objektiva faktorer finns skäl att tro att bevisinhämtningsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras eller etniska ursprung, religion, sex-

uella läggning, nationalitet, språk eller politiska uppfattning eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl.

(28) Detta rambeslut hindrar inte någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella regler om prövning i laga ordning, föreningsfrihet, tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

(29) Detta rambeslut påverkar inte medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten enligt artikel 33 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

DEN EUROPEISKA BEVISINHÄMTNINGSORDERN

Artikel 1

Definition av den europeiska bevisinhämtningsordern och skyldighet att verkställa ordern

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska vara ett rättsligt beslut, utfärdat av en behörig myndighet i en medlemsstat i syfte att inhämta föremål, handlingar och uppgifter från en annan medlemsstat för användning i sådana förfaranden som avses i artikel 5.

2. Medlemsstaterna ska verkställa varje europeisk bevisinhämtningsorder på grundval av principen om ömsesidigt erkännande och i enlighet med bestämmelserna i detta rambeslut.

3. Detta rambeslut ska inte påverka skyldigheten att iaktta de grundläggande rättigheter och de grundläggande rättsprinciper som återges i artikel 6 i fördraget, och alla skyldigheter som åligger rättsliga myndigheter i detta avseende ska kvarstå opåverkade.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut avses med

a) *utfärdande stat*: den medlemsstat i vilken den europeiska bevisinhämtningsordern har utfärdats,

b) *verkställande stat*: den medlemsstat på vars territorium föremålen, handlingarna eller uppgifterna är lokaliserade eller, när det gäller uppgifter i elektronisk form, är direkt tillgängliga i enlighet med den verkställande statens lagstiftning,

c) *utfärdande myndighet*:

i) en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare, eller

⁽¹⁾ EGT C 197, 12.7.2000, s. 1.

- ii) en annan rättslig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det enskilda fallet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i gränsöverskridande fall i enlighet med nationell lagstiftning,
 - d) *verkställande myndighet*: en myndighet som enligt den nationella lagstiftning som genomför detta rambeslut har behörighet att erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder i enlighet med detta rambeslut,
 - e) *husrannsakan eller beslag*: alla straffrättsliga åtgärder enligt vilka en fysisk eller juridisk person under rättsligt tvång är förpliktad att tillhandahålla eller medverka till tillhandahållandet av föremål, handlingar eller uppgifter och vilka, om de inte åtlyds, kan verkställas utan denna persons samtycke eller medföra en påföljd.
- b) genomföra kroppsundersökningar eller inhämta kroppsmaterial eller biometriska uppgifter direkt från en persons kropp, inbegripet DNA-prover eller fingeravtryck,
 - c) i realtid inhämta information, till exempel genom avlyssning av kommunikation, hemlig övervakning eller övervakning av bankkonton,
 - d) genomföra analyser av befintliga föremål, handlingar eller uppgifter, och
 - e) inhämta kommunikationsuppgifter som har bevarats av leverantörer av offentligt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller offentligt kommunikationsnät.

Artikel 3

Utseende av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta rådets generalsekretariat om vilken eller vilka myndigheter som enligt nationell lag är behöriga enligt artikel 2 c och 2 d, när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.
2. De medlemsstater som önskar använda sig av möjligheten att utse en central myndighet eller flera centrala myndigheter i enlighet med artikel 8.2 ska lämna information om sin/sina centrala myndighet/er till rådets generalsekretariat. Dessa anvisningar ska vara bindande för myndigheterna i den utfärdande staten.
3. Rådets generalsekretariat ska hålla den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater och för kommissionen.

Artikel 4

Tillämpningsområde för den europeiska bevisinhämtningsordern

1. Utan att punkt 2 i denna artikel åsidosätts får den europeiska bevisinhämtningsordern utfärdas på de villkor som anges i artikel 7 för att i den verkställande staten inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som behövs i den utfärdande staten i förfaranden som anges i artikel 5. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska omfatta de föremål, handlingar och uppgifter som specificeras i denna.
 2. Den europeiska bevisinhämtningsordern får inte utfärdas i syfte att begära att den verkställande myndigheten ska
- a) hålla förhör, inhämta vittnesmål eller inleda andra former av utfrågningar av misstänkta, vittnen, sakkunniga eller någon annan part,

3. Utbyte av information om brottmålsdomar från kriminalregistret ska genomföras enligt rådets beslut 2005/876/RIF av den 21 november 2005 om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret ⁽¹⁾ och andra relevanta instrument.

4. Den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas för inhämtande av föremål, handlingar eller uppgifter som omfattas av punkt 2, om föremålen, handlingarna eller uppgifterna redan finns i den verkställande myndighetens besittning innan bevisinhämtningsordern utfärdas.

5. Utan hinder av punkt 1 ska den europeiska bevisinhämtningsordern, om den utfärdande myndigheten så anger, även omfatta andra föremål, handlingar eller uppgifter som den verkställande myndigheten upptäcker under verkställigheten av ordern och utan ytterligare undersökningar anser vara relevanta för de förfaranden för vilka ordern utfärdades.

6. Utan hinder av punkt 2 får den europeiska bevisinhämtningsordern, om den utfärdande myndigheten så begär, även omfatta inhämtande av vittnesmål från personer som är närvarande vid verkställigheten av bevisinhämtningsordern och har direkt anknytning till det ärende som denna avser. De i den verkställande staten relevanta regler som är tillämpliga i nationella ärenden ska också kunna tillämpas när det gäller inhämtande av sådana vittnesmål.

Artikel 5

Förfaranden för vilka den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas

Den europeiska bevisinhämtningsordern får utfärdas

- a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som inletts hos eller ska tas upp inför en rättslig myndighet avseende en straffbar gärning enligt lagen i den utfärdande staten,

⁽¹⁾ EUT L 322, 9.12.2005, s. 33.

- b) vid förfaranden som inletts hos administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelse av rättsregler, och då beslutet kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål,
- c) vid förfaranden som inletts hos rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelse av rättsregler, och då beslutet kan leda till fortsatta förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och
- d) i samband med de förfaranden som anges i punkterna a, b och c vilka hänför sig till brott eller överträdelse för vilka en juridisk person kan ställas till ansvar eller bestraffas i den utfärdande staten.

Artikel 6

Den europeiska bevisinhämtningsorderns innehåll och form

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern som återges i formuläret i bilagan, ska fyllas i och undertecknas av den utfärdande myndigheten, som också ska intyga att innehållet är riktigt.
2. Den europeiska bevisinhämtningsordern ska av den utfärdande staten utfärdas på eller översättas till ett språk som är officiellt i den verkställande staten.

Varje medlemsstat får, när detta rambeslut antas eller vid en senare tidpunkt, i en förklaring som ska deponeras hos rådets generalsekretariat ange att den kommer att godta bevisinhämtningsorder eller en översättning av en bevisinhämtningsorder till ett eller flera andra av de officiella språken vid unionens institutioner.

AVDELNING II

FÖRFARANDE OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER SOM SKA IAKTTAS AV DEN UTFÄRDANDE STATEN

Artikel 7

Villkor för utfärdande av den europeiska bevisinhämtningsordern

Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att den europeiska bevisinhämtningsordern endast utfärdas när den utfärdande myndigheten har förväntat sig om att följande villkor är uppfyllda:

- a) Inhämmandet av de efterfrågade föremålen, handlingarna eller uppgifterna är nödvändigt och proportionerligt till syftet med de förfaranden som avses i artikel 5.

- b) Föremålen, handlingarna eller uppgifterna kan i jämförbara fall erhållas med stöd av lagstiftningen i den utfärdande staten, om de fanns tillgängliga på den utfärdande statens territorium, även om andra processuella åtgärder då skulle tillämpas.

Den utfärdande staten ska göra en bedömning i varje enskilt fall när det gäller dessa villkor.

Artikel 8

Översändande av den europeiska bevisinhämtningsordern

1. Den europeiska bevisinhämtningsordern får översändas till den behöriga myndigheten i en medlemsstat där den behöriga myndigheten i den utfärdande staten med rimliga skäl kan anta att relevanta föremål, handlingar eller uppgifter är lokaliserade eller, när det gäller uppgifter i elektronisk form, är direkt tillgängliga i enlighet med den verkställande statens lagstiftning. Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål översända den europeiska bevisinhämtningsordern till den verkställande myndigheten på ett sätt som gör det möjligt för den verkställande staten att få en skriftlig uppteckning och att fastställa äktheten. All vidare officiell kommunikation ska ske direkt mellan den utfärdande och den verkställande myndigheten.

2. Varje medlemsstat får utse en central myndighet eller, om det föreskrivs i dess rättssystem, flera centrala myndigheter för att biträda de behöriga myndigheterna. En medlemsstat får, om organisationen av dess interna rättssystem så kräver, låta sin/sina centrala myndighet/er ansvara för det administrativa översändandet och mottagandet av den europeiska bevisinhämtningsordern samt för annan officiell korrespondens i anslutning härtill.

3. Om den utfärdande myndigheten så önskar, kan översändandet ske genom det europeiska rättsliga nätverkets säkra telekommunikationssystem.

4. Om den verkställande myndigheten inte är känd, ska den utfärdande myndigheten göra de efterforskningar som krävs för att erhålla informationen från den verkställande staten, inklusive via det europeiska rättsliga nätverkets kontaktpunkter.

5. Om den myndighet i den verkställande staten som tar emot den europeiska bevisinhämtningsordern saknar behörighet att erkänna beslutet och att vidta nödvändiga åtgärder för dess verkställighet, ska denna myndighet på eget initiativ översända bevisinhämtningsordern till den verkställande myndigheten och underrätta den utfärdande myndigheten om detta.

6. Alla svårigheter rörande översändandet eller äktheten av de handlingar som behövs för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern ska behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda utfärdande och verkställande myndigheterna, eller, i förekommande fall, med bistånd av medlemsstaternas centrala myndigheter.

Artikel 9

Europeisk bevisinhämtningsorder med anknytning till tidigare bevisinhämtningsorder eller beslut om frysning

1. Om den utfärdande myndigheten utfärdar en europeisk bevisinhämtningsorder som kompletterar en tidigare europeisk bevisinhämtningsorder eller som är en uppföljning av ett beslut om frysning som översänts inom ramen för rambeslut 2003/577/RIF, ska detta anges i den europeiska bevisinhämtningsordern enligt formuläret i bilagan.

2. Om den utfärdande myndigheten enligt gällande bestämmelser deltar vid verkställigheten av denna order i den verkställande staten, får den, utan att detta påverkar de förklaringar som gjorts i enlighet med artikel 3.2, rikta en europeisk bevisinhämtningsorder som kompletterar den tidigare ordern direkt till den behöriga verkställande myndigheten i samband med sin närvaro i den staten.

Artikel 10

Villkor för användning av personuppgifter

1. Den utfärdande staten får använda personuppgifter som den inhämtat enligt detta rambeslut för följande ändamål:

- a) Förfaranden för vilka en europeisk bevisinhämtningsorder får utfärdas.
- b) Andra rättsliga eller administrativa förfaranden med direkt anknytning till de förfaranden som avses i led a.
- c) Förebyggande av ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

För alla andra syften än de som anges i leden a, b och c får personuppgifter som inhämtats enligt detta rambeslut användas endast efter på förhand inhämtat samtycke från den verkställande staten, om inte den utfärdande staten har inhämtat samtycke från den person som uppgifterna gäller.

2. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet får den verkställande staten begära att den medlemsstat till vilken personuppgifterna har översänts meddelar hur uppgifterna har använts.

3. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter inhämtade av en medlemsstat enligt detta rambeslut om dessa har sitt ursprung i den medlemsstaten.

AVDELNING III

FÖRFARANDE OCH RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER SOM SKA IAKTTAS AV DEN VERKSTÄLLANDE STATEN

Artikel 11

Erkännande och verkställighet

1. Den verkställande staten ska utan krav på vidare formaliteter erkänna en europeisk bevisinhämtningsorder som översänts i enlighet med artikel 8 och utan dröjsmål vidta nödvän-

diga åtgärder för att verkställa ordern på samma sätt som en myndighet i den verkställande staten skulle inhämta föremålen, handlingarna eller uppgifterna, såvida inte denna myndighet beslutar att åberopa något av skälen för att vägra erkännande eller verkställighet enligt artikel 13 eller något av skälen för att skjuta upp verkställigheten enligt artikel 16.

2. Den verkställande staten ska ansvara för att välja de åtgärder som enligt dess nationella lagstiftning säkerställer tillhandahållandet av de föremål, handlingar eller uppgifter som söks genom en europeisk bevisinhämtningsorder och för att besluta huruvida det är nödvändigt att använda tvångsåtgärder för att tillhandahålla hjälpen. Varje åtgärd som blir nödvändig genom den europeiska bevisinhämtningsordern ska vidtas i enlighet med den verkställande statens förfaranderegler.

3. Varje medlemsstat ska se till

- i) att varje åtgärd som skulle vara tillgänglig i ett liknande nationellt ärende i den verkställande staten också finns tillgänglig för verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder, och
- ii) att åtgärder, inklusive husrannsakan eller beslag, finns tillgängliga för verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder, när den avser något av de brott som anges i artikel 14.2.

4. Om den utfärdande myndigheten inte är en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare och den europeiska bevisinhämtningsordern inte har godkänts av någon av dessa myndigheter i den utfärdande staten, får den verkställande myndigheten i ett enskilt fall besluta att ingen husrannsakan eller beslag får göras för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern. Innan den verkställande myndigheten beslutar detta ska den samråda med den utfärdande statens behöriga myndighet.

5. En medlemsstat får när det här rambeslutet antas lämna en förklaring eller senare göra en anmälan till rådets generalsekretariat med krav på ett sådant godkännande i samtliga fall där den utfärdande myndigheten inte är en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare och där beslut om åtgärder som är nödvändiga för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern ska fattas eller övervakas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare, i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten i ett liknande nationellt ärende.

Artikel 12

Formaliteter i den verkställande staten

Den verkställande myndigheten ska rätta sig efter de särskilda formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten, såvida inte annat föreskrivs i detta rambeslut och sådana formaliteter och förfaranden inte strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den verkställande staten. Denna artikel ska inte medföra någon skyldighet att vidta tvångsåtgärder.

Artikel 13

Skäl för att vägra erkännande eller verkställighet

1. Erkännande eller verkställande av den europeiska bevisinhämtningsordern får vägras i den verkställande staten
 - a) om verkställigheten skulle inkräkta på principen om *ne bis in idem*,
 - b) om den europeiska bevisinhämtningsordern, i sådana fall som avses i artikel 14.3, gäller gärningar som inte utgör brott enligt lagen i den verkställande staten,
 - c) om det i det särskilda fallet inte är möjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern genom de åtgärder som den verkställande myndigheten har till sitt förfogande enligt artikel 11.3,
 - d) om det enligt lagen i den verkställande staten finns immunitet eller privilegier som gör det omöjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern,
 - e) om den europeiska bevisinhämtningsordern, i något av de fall som avses i artikel 11.4 eller 11.5, inte har godkänts,
 - f) om den europeiska bevisinhämtningsordern avser brott som
 - i) enligt lagen i den verkställande staten anses helt eller till en större eller väsentlig del ha begåtts inom dess territorium eller på en plats som är likvärdig med dess territorium, eller
 - ii) begicks utanför den utfärdande statens territorium och det enligt den verkställande statens lagstiftning inte är möjligt att inleda rättsliga förfaranden med avseende på sådana brott om de begås utanför den statens territorium,
 - g) om verkställigheten i ett enskilt fall skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen, äventyra informationskällan eller innebära användning av sekretessbelagda uppgifter om särskild underrättelseverksamhet, eller
 - h) om det formulär som tillhandahålls i bilagan är ofullständigt eller uppenbart felaktigt och inte har fyllts i till fullo eller korrigerats inom en rimlig tidsfrist som den verkställande myndigheten fastställt.
2. Beslut om att vägra erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern enligt punkt 1 ska fattas av domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i

den verkställande staten. När en europeisk bevisinhämtningsorder har utfärdats av en sådan rättslig myndighet som avses i artikel 2 c ii och denna order inte har godkänts av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten, kan beslutet även fattas av en annan rättslig myndighet som är behörig enligt lagen i den verkställande staten, om detta föreskrivs i den lagen.

3. Varje beslut enligt punkt 1 f i avseende brott som delvis begåtts på den verkställande statens territorium, eller på en plats som är likvärdig med dess territorium, ska fattas vid speciella omständigheter och från fall till fall av de behöriga myndigheter som avses i punkt 2 med beaktande av de särskilda omständigheterna i ärendet, särskilt huruvida en större eller väsentlig del av agerandet i fråga har begåtts i den utfärdande staten, huruvida den europeiska bevisinhämtningsordern avser en gärning som inte utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning och huruvida det skulle bli nödvändigt att utföra en husrannsakan eller ett beslag för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern.

4. Om en behörig myndighet överväger att utnyttja skälet för vägran enligt punkt 1 f i, ska den samråda med Eurojust innan den fattar beslutet.

Om en behörig myndighet inte är tillfredsställd med Eurojusts yttrande, ska medlemsstaterna se till att den motiverar sitt beslut och underrättar rådet.

5. I fall som avses i punkt 1 a, 1 g och 1 h ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, innan den fattar beslut om att helt eller delvis vägra erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder, på lämpligt sätt samråda med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och när så är lämpligt anmoda denna att utan dröjsmål tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter.

Artikel 14

Dubbel straffbarhet

1. Erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern ska inte bli föremål för kontroll av dubbel straffbarhet, om det inte är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag.

2. Om det är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag för att verkställa bevisinhämtningsordern, ska följande brott, som de definieras i lagen i den utfärdande staten, inte under några omständigheter vara föremål för kontroll av dubbel straffbarhet, förutsatt att de i den utfärdande medlemsstaten är belagda med fängelse eller frihetsberövande straff på upp till minst tre år:

— Deltagande i en kriminell organisation.

— Terrorism.

- Människohandel.
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- Korruption.
- Bedrägeri, inklusive bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾.
- Tvätt av vinning av brott.
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron.
- It-brottslighet.
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse.
- Mord och grov misshandel.
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- Rasism och främlingsfientlighet.
- Organiserad stöld eller väpnat rån.
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- Svindleri.
- Beskyddarverksamhet och utpressning.
- Förfalskning och piratkopiering.
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- Förfalskning av betalningsmedel.
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
- Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen.
- Handel med stulna fordon.
- Våldtäkt.

- Mordbrand.
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet.
- Kapning av flygplan eller fartyg.
- Sabotage.

3. Om den europeiska bevisinhämtningsordern inte relateras till något av de brott som förtecknas i punkt 2 och verkställigheten av ordern skulle kräva husrannsakan eller beslag, får erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern omfattas av krav på dubbel straffbarhet.

I fråga om brott rörande skatter eller avgifter, tullar och valutatransaktioner, är det inte möjligt att vägra erkännande eller verkställighet med motiveringen att lagen i den verkställande staten inte föreskriver samma typ av skatt eller avgift eller inte innehåller samma bestämmelser om skatter, avgifter, tullar eller valutatransaktioner som lagen i den utfärdande staten.

4. Kravet på dubbel straffbarhet enligt punkt 3 ska granskas ytterligare av rådet senast den 19 januari 2014 mot bakgrund av alla uppgifter som har överlämnats till rådet.

5. Rådet får, efter att ha hört Europaparlamentet i enlighet med artikel 39.1 i fördraget, enhälligt besluta att lägga till andra typer av brott i förteckningen i punkt 2.

Artikel 15

Tidsfrister för erkännande, verkställighet och översändande

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att hålla de tidsfrister som föreskrivs i denna artikel. Om den utfärdande myndigheten i den europeiska bevisinhämtningsordern har angivit att det, på grund av tidsfrister i förfarandet eller andra särskilt brådskande omständigheter, är nödvändigt med en kortare tidsfrist, ska den verkställande myndigheten ta största möjliga hänsyn till detta krav.

2. Beslut om att vägra erkännande eller verkställighet ska fattas så snart som möjligt och, utan att det inverkar på punkt 4, senast 30 dagar efter det att den behöriga verkställande myndigheten mottog den europeiska bevisinhämtningsordern.

3. Såvida det inte finns grunder för uppskjutande enligt artikel 16 eller den verkställande myndigheten inte redan har de föremål, handlingar eller uppgifter som begärts i sin besittning, ska den verkställande myndigheten utan dröjsmål och utan att det inverkar på punkt 4 senast sextio dagar efter det att den behöriga verkställande myndigheten mottog den europeiska bevisinhämtningsordern, ta dessa föremål, handlingar eller uppgifter i besittning.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

4. Om det inte är praktiskt möjligt för den behöriga verkställande myndigheten i ett enskilt fall att hålla tidsfristen i punkt 2 respektive punkt 3, ska den utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och ange skälen till förseningen och hur lång tid som uppskattningsvis behövs för att åtgärden ska kunna vidtas.

5. Såvida inte användandet av ett rättsmedel pågår enligt artikel 18 eller det finns grunder för uppskjutande enligt artikel 16, ska den verkställande staten utan onödigt dröjsmål till den utfärdande staten översända de föremål, handlingar eller uppgifter som inhämtats enligt den europeiska bevisinhämtningsordern.

6. När den verkställande myndigheten översänder de föremål, handlingar eller uppgifter som inhämtats, ska den ange om den kräver att de ska återlämnas till den verkställande staten så snart som de inte längre behövs i den utfärdande staten.

Artikel 16

Grunder för uppskjutande av erkännande eller verkställighet

1. Erkännande av den europeiska bevisinhämtningsordern får skjutas upp i den verkställande staten om

- a) det formulär som tillhandahålls i bilagan är ofullständigt eller uppenbarligen felaktigt ifyllt, till dess att formuläret har fyllts i eller korrigerats, eller
- b) i något av de fall som avses i artikel 11.4 eller 11.5, den europeiska bevisinhämtningsordern inte har godkänts, till dess att godkännande har getts.

2. Verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern får skjutas upp i den verkställande staten, om

- a) verkställigheten riskerar att inverka menligt på en pågående brottsutredning eller lagföring av brott, under den tid som den verkställande staten bedömer skäligt, eller
- b) de berörda föremålen, handlingarna eller uppgifterna redan används inom ramen för andra förfaranden, till dess att de inte längre behövs för detta ändamål.

3. Beslut att skjuta upp erkännande eller verkställighet av den europeiska bevisinhämtningsordern enligt punkterna 1 eller 2 ska fattas av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den verkställande staten. När den europeiska

bevisinhämtningsordern har utfärdats av en sådan rättslig myndighet som avses i artikel 2 c ii och ordern inte har godkänts av en domare, domstol, undersökningsdomare eller allmän åklagare i den utfärdande staten, kan beslutet även fattas av en annan rättslig myndighet som är behörig enligt lagen i den verkställande staten, om detta föreskrivs i den lagen.

4. Så snart som skälet för uppskjutandet inte längre föreligger ska den verkställande myndigheten genast vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern och underrätta behörig myndighet i den utfärdande staten om detta på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

Artikel 17

Upplysningsplikt

Den verkställande myndigheten ska informera den utfärdande myndigheten om följande:

1. Omedelbart och på valfritt sätt

- a) om den verkställande myndigheten i samband med verkställigheten av den europeiska bevisinhämtningsordern, utan ytterligare undersökningar, anser det lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges när bevisinhämtningsordern utfärdades, så att den utfärdande myndigheten kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet,
- b) om den behöriga myndigheten i den verkställande staten fastställer att ordern inte verkställdes på ett sätt som överensstämmer med lagen i den verkställande staten,
- c) om den verkställande myndigheten i ett enskilt fall fastställer att den inte kan iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den utfärdande myndigheten i enlighet med artikel 12.

På begäran av den utfärdande myndigheten ska informationen utan dröjsmål bekräftas på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

2. Utan dröjsmål och på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning

- a) om översändande av en europeisk bevisinhämtningsorder till den behöriga myndighet som ansvarar för verkställigheten i enlighet med artikel 8.5,

- b) om varje beslut som antas i enlighet med artikel 15.2 om att inte erkänna eller verkställa en europeisk bevisinhämtningsorder samt om skälen till beslutet,
- c) om att verkställighet eller erkännande av en europeisk bevisinhämtningsorder har skjutits upp, om skälen till detta och om möjligt hur långt uppskovet väntas bli,
- d) om att det är omöjligt att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern på grund av att föremålen, handlingarna eller uppgifterna har försvunnit, har förstörts, inte kan återfinnas på den plats som anges i ordern, eller på grund av att beskrivningen av den plats där föremålen, handlingarna eller uppgifterna ska finnas inte är tillräckligt exakt, ens efter samråd med den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.

Artikel 18

Rättsmedel

1. Medlemsstaterna ska införa de bestämmelser som är nödvändiga för att se till att alla berörda parter, inbegripet tredje man i god tro, har tillgång till rättsmedel mot erkännande och verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder i enlighet med artikel 11, i syfte att tillvarata sina berättigade intressen. Medlemsstaterna får begränsa möjligheterna till rättsmedel enligt denna punkt till fall där den europeiska bevisinhämtningsordern verkställs med hjälp av tvångsåtgärder. Talan ska väckas vid en domstol i den verkställande staten i enlighet med den statens lagstiftning.
2. De sakliga skälen för utfärdandet av den europeiska bevisinhämtningsordern, inklusive huruvida de villkor som fastställs i artikel 7 är uppfyllda, får endast bestridas genom en talan inför en domstol i den utfärdande staten. Den utfärdande staten ska se till att de rättsmedel som finns tillgängliga i ett jämförbart nationellt fall kan tillämpas.
3. Medlemsstaterna ska se till att tidsfrister för att väcka talan i enlighet med punkterna 1 och 2 tillämpas på ett sätt som garanterar berörda parter ett effektivt rättsmedel.
4. Om talan väcks i den verkställande staten, ska den rättsliga myndigheten i den utfärdande staten underrättas om detta och om grunderna för talan, så att den kan lägga fram de synpunkter som den anser nödvändiga. Den ska underrättas om ärendets utgång.
5. Den utfärdande och den verkställande myndigheten ska vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta tillvaratagandet av rätten att väcka sådan talan som avses i punkterna 1 och 2, särskilt genom att förse berörda parter med relevant och adekvat information.

6. Den verkställande staten får skjuta upp översändandet av föremål, handlingar och uppgifter i avvaktan på resultatet av tillämpningen av ett rättsmedel.

Artikel 19

Ersättning

1. Om den verkställande staten enligt sin lagstiftning är ansvarig för skada som orsakats någon av de parter som avses i artikel 18 på grund av verkställighet av en europeisk bevisinhämtningsorder som översänts till denna enligt artikel 8, ska den utfärdande staten, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 18.2, ersätta den verkställande staten för skadestånd som på grund av detta ansvar betalas ut till den berörda parten, utom om och i den mån skadan eller en del av skadan beror på den verkställande statens agerande.

2. Punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas nationella lagstiftning om fysiska eller juridiska personers anspråk på skadestånd.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Övervakning av rambeslutets effektivitet

1. En medlemsstat som vid verkställighet av europeiska bevisinhämtningsorder vid upprepade tillfällen har haft problem med en annan medlemsstat vilka inte har kunnat lösas genom samråd, ska underrätta rådet om detta för att bistå det i dess utvärdering av medlemsstaternas genomförande av detta rambeslut.
2. Rådet ska se över bestämmelserna i rambeslutet, särskilt när det gäller den praktiska tillämpningen i medlemsstaterna.

Artikel 21

Förhållandet till andra rättsliga instrument

1. Detta rambeslut ska samexistera med befintliga rättsliga instrument när det gäller förhållandet mellan medlemsstaterna, i den utsträckning instrumenten gäller framställningar om ömsesidig rättslig hjälp avseende bevis som omfattas av detta rambeslut, dock med förbehåll för punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av befintliga rättsliga instrument som gäller förbindelserna mellan medlemsstaterna och tredjeland.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 ska de utfärdande myndigheterna tillämpa den europeiska bevisinhämtningsordern om alla föremål, handlingar eller uppgifter som begärs av den verkställande staten faller inom tillämpningsområdet för detta rambeslut.

3. De utfärdande myndigheterna får använda ömsesidig rättslig hjälp för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som faller inom tillämpningsområdet för detta rambeslut, om de utgör en del av en vidare ansökan om hjälp eller om den utfärdande myndigheten i det enskilda fallet anser att detta skulle underlätta samarbetet med den verkställande staten.

4. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att fördjupa eller bredda målsättningarna med detta rambeslut och bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för bevisinhämtning som omfattas av detta rambeslut.

5. De avtal och andra överenskommelser som avses i punkt 4 får under inga omständigheter påverka förhållandet till de medlemsstater som inte är parter i dem.

6. Medlemsstaterna ska underrätta rådet och kommissionen om alla nya avtal eller överenskommelser som avses i punkt 4 inom tre månader från undertecknandet.

Artikel 22

Övergångsbestämmelser

Framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som mottas före den 19 januari 2011 ska fortsatt regleras av befintliga instrument om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Artikel 23

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 19 januari 2011.

2. Senast den 19 januari 2011 ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning.

3. Varje medlemsstat som avser att införliva det skäl för vägran som anges i artikel 13.1 f i den nationella lagstiftningen ska meddela rådets generalsekretariat detta vid antagandet av det här rambeslutet genom att avge en förklaring.

4. Tyskland får genom en förklaring förbehålla sig rätten att göra verkställigheten av en europeisk bevisinhämtningsorder be-

roende av kontroll av dubbel straffbarhet i fall som avses i artikel 14.2 och som rör terrorism, IT-brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, sabotage, beskyddarverksamhet och utpressning eller svindleri, om det är nödvändigt att genomföra husrannsakan eller beslag för att verkställa den europeiska bevisinhämtningsordern, utom om den utfärdande myndigheten har förklarat att det brott det gäller enligt den utfärdande statens lag omfattas av kriterier som anges i förklaringen.

Om Tyskland önskar använda denna punkt ska en förklaring med detta innehåll lämnas till rådets generalsekreterare när detta rambeslut antas. Förklaringen ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Kommissionen ska senast den 19 januari 2012 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut, vid behov åtföljd av förslag till lagstiftning.

6. Rådets generalsekretariat ska underrätta medlemsstaterna, kommissionen och Eurojust om de förklaringar som lämnats i enlighet med artiklarna 6 och 11 och denna artikel.

Artikel 24

Översyn

1. Varje medlemsstat ska varje år före den 1 maj informera rådet och kommissionen om alla eventuella svårigheter med anledning av artikel 13.1 som den har ställts inför vid verkställandet av europeiska bevisinhämtningsorder under föregående kalenderår.

2. I början av varje kalenderår ska Tyskland informera rådet och kommissionen om antalet fall i vilka skälen i artikel 23.4 för att vägra erkännande eller verkställande har åberopats under föregående år.

3. Senast den 19 januari 2014 ska kommissionen upprätta en rapport grundad på den information som erhållits enligt punkterna 1 och 2, åtföljd av de initiativ den anser vara lämpliga. På grundval av rapporten ska rådet se över detta rambeslut i syfte att överväga huruvida följande bestämmelser bör upphävas eller ändras:

— Artikel 13.1 och 13.3, samt

— Artikel 23.4.

*Artikel 25***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

EUROPEISK BEVISINHÄMTNINGSDORDER (1)

Denna order har utfärdats av en behörig rättslig myndighet. Jag begär att de föremål, handlingar eller uppgifter som anges nedan inhämtas och översänds.

A.

Utfärdande stat:

Verkställande stat:

B.

Den rättsliga myndigheten har förvässat sig om

- i) att inhämtandet av de föremål, handlingar eller uppgifter som begärs genom denna order är nödvändigt och proportionerligt för syftet med de förfaranden som anges nedan,
- ii) att det skulle vara möjligt att i ett jämförbart inhemskt fall inhämta dessa föremål, handlingar eller uppgifter enligt lagen i den utfärdande staten, om de fanns tillgängliga på den utfärdande statens territorium, även om det kunde bli fråga om andra processuella åtgärder.

C. DEN RÄTTLIGA MYNDIGHET SOM HAR UTFÄRDAT ORDERN

Officiellt namn:

.....

Företrädarens namn:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Kryssa för vilken typ av rättslig myndighet som utfärdade ordern:

- a) Domare eller domstol.
- b) Undersökningsdomare.
- c) Åklagarmyndighet.
- d) En annan rättslig myndighet, enligt den utfärdande statens definition, som i det enskilda fallet handlar i egenskap av utredande myndighet i straffrättsliga förfaranden, med behörighet att besluta om bevisinhämtning i gränsöverskridande fall i enlighet med nationell lagstiftning.
- Denna order har godkänts av en domare eller en domstol, undersökningsdomare eller åklagarmyndighet (se avsnitten D och O).

Ärendebeteckning:

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):

.....

Fax (landsnummer) (riktnummer):

.....

E-post:

Språk som kan användas i kontakter med den utfärdande myndigheten:

Kontaktuppgifter för kontaktpersonen(-erna) om det behövs ytterligare information om verkställigheten av denna order eller för att vidta nödvändiga praktiska åtgärder för översändandet av föremålen, handlingarna eller uppgifterna (i förekommande fall):

.....

(1) Denna europeiska bevisinhämtningsorder ska utfärdas på eller översättas till ett av den verkställande statens officiella språk, eller ett annat språk som den verkställande staten accepterar.

D. DEN RÄTTLIGA MYNDIGHET SOM GODKÄNT ORDERN (I FÖREKOMMANDE FALL)

Om ruta d i avsnitt C har kryssats i och denna order är godkänd, kryssa för vilken typ av rättslig myndighet som godkände ordern:

- a) Domare eller domstol
 b) Undersökningsdomare
 c) Åklagarmyndighet

Den godkännande myndighetens officiella namn:

.....

Företrädarens namn:

.....

Befattning (titel/grad):

.....

Ärendebeteckning:

.....

Adress:

.....

.....

Tfn (landsnummer) (riktnummer):

Fax (landsnummer) (riktnummer):

E-post:

E. NÄR EN CENTRAL MYNDIGHET GJORTS ANSVARIG FÖR DET ADMINISTRATIVA ÖVERSÄNDANDET OCH MOTTAGANDET AV ORDER OCH, I FÖREKOMMANDE FALL, FÖR ANNAN OFFICIELL KORRESPONDENS I DETTA SAMMANHANG

Den centrala myndighetens namn:

.....

Kontaktperson, i förekommande fall (titel/grad och namn):

.....

Adress:

.....

Ärendebeteckning:

Tfn (landsnummer) (riktnummer)

Fax (landsnummer) (riktnummer):

E-post:

F. DEN MYNDIGHET ELLER DE MYNDIGHETER SOM KAN KONTAKTAS (OM AVSNITT D OCH/ELLER E HAR FYLLTS I)

- Myndighet i avsnitt C

Kan kontaktas för frågor om:.....

- Myndighet i avsnitt D

Kan kontaktas för frågor om:.....

- Myndighet i avsnitt E

Kan kontaktas för frågor om:.....

G. SAMBAND MED EVENTUELLT TIDIGARE ORDER ELLER BESLUT OM FRYSNING

Ange i förekommande fall om denna order kompletterar en tidigare europeisk bevisinhämtningsorder eller är en uppföljning av ett beslut om frysning och, om så är fallet, lämna information som är relevant för att identifiera den tidigare ordern eller beslutet om frysning (datum för utfärdande av ordern eller beslutet, vilken myndighet ordern/beslutet översänts till och, om sådant finns, datum för översändande samt referensnummer som uppgetts av den utfärdande och verkställande myndigheten).

.....

.....

.....

.....

H. TYP AV FÖRFARANDE FÖR VILKET BEVISINHÄMNINGSDERN UTFÄRDADES

Kryssa för typ av förfarande för vilket bevisinhämtningsordern utfärdades

- a) med avseende på straffrättsliga förfaranden som inletts hos eller ska tas upp inför en rättslig myndighet med avseende på en straffbar gärning enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning, eller
- b) förfaranden som inletts hos administrativa myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelse av rättsregler, och där ordern kan leda till förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål, eller
- c) vid förfaranden som inletts hos rättsliga myndigheter med avseende på sådana gärningar som är straffbara enligt den utfärdande statens nationella lagstiftning såsom överträdelse av rättsregler, och där ordern kan leda till fortsatta förfaranden inför en domstol som är behörig att handlägga brottmål.

I. SKÄL FÖR UTFÄRDANDET AV ORDERN

- 1. En sammanfattning av fakta och en beskrivning av de omständigheter under vilka det/de brott som ligger till grund för den europeiska bevisinhämtningsordern har begåtts, inbegripet tid och plats, i den utsträckning som de kommit till den utfärdande myndighetens kännedom:**

.....

.....

.....

.....

Beskaffenhet och brottsrubricering för det eller de brott som ledde till den europeiska bevisinhämtningsordern och tillämplig lagbestämmelse som beslutet grundar sig på:

.....

.....

.....

.....

2. Kryssa, i förekommande fall, för det eller de av följande brott som i den utfärdande staten är belagda med fängelse eller frihetsberövande straff på upp till minst tre år såsom de definieras i den utfärdande statens lag:

- Deltagande i en kriminell organisation
- Terrorism ⁽¹⁾
- Människohandel
- Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
- Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen
- Korruption
- Bedrägeri, inklusive bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen i enlighet med konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
- Tvätt av vinning av brott
- Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron
- It-brottslighet ⁽¹⁾
- Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter
- Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse
- Mord och grov misshandel
- Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
- Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
- Rasism och främlingsfientlighet ⁽¹⁾
- Organiserad stöld eller väpnat rån
- Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk
- Svindleri ⁽¹⁾
- Beskyddarverksamhet och utpressning ⁽¹⁾
- Förfalskning och piratkopiering
- Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar
- Förfalskning av betalningsmedel
- Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanter
- Olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen
- Handel med stulna fordon
- Våldtäkt
- Mordbrand
- Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet
- Kapning av flygplan eller fartyg
- Sabotage ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Om den europeiska bevisinhämtningsordern riktas till Tyskland, får den utfärdande myndigheten, i enlighet med den förklaring som Tyskland har gjort i enlighet med artikel 23.4 i rådets rambeslut 2008/978/EG av den 18 december 2008 om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden, även fylla i ruta N.1 för att bekräfta att brottet/brotten omfattas av de kriterier som Tyskland angivit för denna brottstyp.

3. Fullständig beskrivning av det/de brott som inte omfattas av punkt 2, för vilket/vilka ordern utfärdades:

.....

.....

.....

.....

.....

J. DE BERÖRDA PERSONERNAS IDENTITET

Information om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) mot vilken (vilka) förfaranden förs eller kan komma att föras:

i) Om det gäller fysiska personer

Namn:

Förnamn:

Namn som ogift (i förekommande fall):

Alias (i förekommande fall):

Kön:

Nationalitet:

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (om möjligt):

Födelsedatum:

Födelseort:

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen (om detta är känt):

ii) Om det gäller juridiska personer:

Namn:

Form av juridisk person:

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte (om sådant finns):

Registreringsnummer (om sådant finns):

Den juridiska personens adress:

.....

K. FÖREMÅL, HANDLINGAR ELLER UPPGIFTER SOM BEGÄRS GENOM ORDERN**1. Beskrivning av vad som begärs genom ordern (kryssa för och fyll i lämplig ruta/lämpliga rutor):**

Föremål (närmare detaljer nedan):

.....

.....

.....

.....

Handlingar (närmare detaljer nedan):

.....

.....

.....

.....

Uppgifter (närmare detaljer nedan):

.....
.....
.....
.....

2. Den plats där föremålen, handlingarna eller uppgifterna finns (om okänd, senast kända plats):

.....
.....
.....

3. Om det gäller en annan person än den som avses i avsnitt J i) eller ii), information om identiteten på den eller de i) fysiska eller ii) juridiska person(er) som förmodas inneha föremålen, handlingarna eller uppgifterna:

i) Om det gäller fysiska personer:

Namn:

Förnamn:

Namn som ogift (i förekommande fall):

Alias (i förekommande fall):

Kön:

Nationalitet:

ID-nummer eller socialförsäkringsnummer (om möjligt):

Födelsedatum:

Födelseort:

Bostadsort och/eller känd adress (om okänd, ange senast kända adress):

.....

Språk som förstås av den berörda personen (om det är känt):

.....

ii) Om det gäller juridiska personer:

Namn:

Form av juridisk person:

Namnförkortning, allmänt använt namn eller handelsnamn (i förekommande fall):

.....

Registrerat säte (om sådant finns):

Registreringsnummer (om sådant finns):

Den juridiska personens adress:

.....

Annan adress/andra adresser där personen bedriver näringsverksamhet:

.....

L. VERKSTÄLLIGHET AV ORDERN

1. Tidsfristerna för verkställighet av ordern anges i rådets rambeslut 2008/978/RIF⁽¹⁾. Om begäran är särskilt brådskande, ange en kortare frist och skälen för en sådan genom att kryssa för relevant ruta:

Tidigare tidsfrist (dd/mm/åååå)

Skäl:

[] tidsfrister i förfarandet

[] andra särskilt brådskande omständigheter (specificera):

2. Kryssa för och fyll i, i förekommande fall:

Den verkställande myndigheten ombeds iaktta följande formaliteter och förfaranden ⁽²⁾

.....

Bevisinhämtningsordern omfattar även andra föremål, handlingar eller uppgifter som den verkställande myndigheten upptäcker under verkställandet av denna order och utan ytterligare undersökningar anser vara relevanta för de förfaranden för vilka ordern utfärdades.

Den verkställande myndigheten anmodas att ta emot vittnesmål från personer som är närvarande vid verkställandet av denna order och som har direkt koppling till föremålet för denna order.

M. RÄTTSMEDEL

1. Beskrivning av rättsmedel som finns tillgängliga för de berörda parterna, inklusive tredje man i god tro, i den utfärdande staten, samt nödvändiga åtgärder att vidta:

.....

2. Domstol vid vilken talan får väckas:

.....

3. Information om vem som får väcka talan:

.....

4. Tidsfrist för väckande av talan:

.....

5. Myndighet i den utfärdande staten som kan tillhandahålla ytterligare information om förfaranden för tillgång till rättsmedel i den utfärdande staten och huruvida det finns tillgång till rättshjälp och tolkning och översättning:

Namn:

Kontaktperson (i tillämpliga fall):

Adress:

Tfn (landsnummer) (riktnummer):

Fax (landsnummer) (riktnummer):

E-post:

⁽¹⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Den verkställande myndigheten förutsätts iaktta de formaliteter och förfaranden som anges av den utfärdande myndigheten, såvida de inte strider emot grundläggande principer i den verkställande statens lagstiftning. Detta skapar emellertid ingen skyldighet att vidta tvångsåtgärder.

N. SLUTBESTÄMMELSER OCH UNDERSKRIFT**1. Frivillig information som endast lämnas i fråga om Tyskland:**

- Härmed förklaras att det (de) brott som är aktuella enligt den utfärdande statens lagstiftning omfattas av de kriterier som Tyskland har angett i sin förklaring i enlighet med artikel 23.4 i rambeslut 2008/978/RIF.

2. Annan information av relevans för ärendet, om sådan föreligger:

.....
.....

3. Begärt sätt för översändande av föremålen, handlingarna eller uppgifterna:

- e-post
 fax
 i original per post
 på annat sätt (specificera):

.....

4. Den utfärdande myndighetens och/eller dess företrädares underskrift som intygar att innehållet i den europeiska bevisinhämtningsordern är riktigt:

.....

Namn:

Befattning (titel/grad):

Datum:

Officiell stämpel (om sådan finns):

O. OM AVSNITT D FYLLS I, UNDERSKRIFT AV OCH DETALJER OM GODKÄNNANDE MYNDIGHET

.....

Namn:

Befattning (titel/grad):

.....

Datum:

.....

Officiell stämpel (om sådan finns):

(1) EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

UTTALANDE AV FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND

Om det vid verkställigheten av ett europeiskt bevisupptagningsbeslut enligt rådets rambeslut 2008/978/RIF av den 18 december 2008 om ett europeiskt bevisupptagningsbeslut avseende föremål, handlingar eller uppgifter som ska företas i brottmål ⁽¹⁾ krävs husrannsakan eller beslag, förbehåller sig Förbundsrepubliken Tyskland rätten att enligt artikel 23.4 i det rambeslutet låta verkställigheten bli föremål för kontroll av dubbel straffbarhet i de fall då brotten hänför sig till terrorism, it-brottslighet, rasism och främlingsfientlighet, sabotage, beskyddarverksamhet och utpressning samt svindleri som förtecknas i artikel 14.2 i det rambeslutet, såvida inte den utfärdande myndigheten har fastställt att brottet i fråga uppfyller följande kriterier enligt den utfärdande statens lagstiftning:

Terrorism:

- En gärning som utgör ett brott enligt den internationella konventionen av den 13 april 2005 om bekämpande av nukleär terrorism, den internationella konventionen av den 9 december 1999 om bekämpande av finansiering av terrorism eller enligt någon av de konventioner som förtecknas i bilagan till denna, eller
- en gärning som är straffbar enligt rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism ⁽²⁾, eller
- en gärning som är förbjuden enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1624 (2005) av den 14 september 2005.

It-brottslighet:

Brott enligt rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem ⁽³⁾ eller avsnitt I avdelning 1 i Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet av den 23 november 2001.

Rasism och främlingsfientlighet:

Brott enligt definitionen i rådets gemensamma åtgärd 96/443/RIF av den 15 juli 1996 om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet ⁽⁴⁾.

Sabotage:

Olagliga gärningar som uppsåtligt orsakar omfattande skador på en statlig anläggning, annan offentlig anläggning, ett system för kollektivtrafik eller annan infrastruktur, vilka medför eller sannolikt medför betydande ekonomisk förlust.

Beskyddarverksamhet och utpressning:

Att genom hot, tvång eller varje annan form av hotelser utkräva varor, löften, eller undertecknande av ett dokument som innebär eller kan medföra skyldighet, frånhäandande eller upphävande.

Svindleri:

Användning av falskt namn, falskt förebärande av ställning eller bedrägligt förfarande för missbruk av människors förtroende eller goda tro i syfte att tillägna sig något som tillhör en annan person.

⁽¹⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EGT L 185, 24.7.1996, s. 5.

NOT TILL LÄSAREN

EU-institutionerna har beslutat att deras texter inte längre ska innehålla en hänvisning till den senaste ändringen av den ifrågavarande rättsakten.

Såvida inte annat anges, avser därför hänvisningarna i de texter som här offentliggörs rättsakter i deras gällande lydelse.